

KONTRA

Οι δεσμοφύλακες της ΕΕ καταφεύγουν στην πιο άγρια καταστολή

ΣΕΛΙΔΑ 11

Η «προσωπική διαφορά» είναι η καβάζα για τα επόμενα πετσοκόμματα συντάξεων

ΣΕΛΙΔΑ 13

Απολιγνιτοποίηση
Πιο βαθιά η ενεργειακή εξάρτηση

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ηγετική ομάδα ΧΑ
Απεγνωσμένη προσπάθεια να κρύψουν τη ναζιστική ιδεολογία τους

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ψήφισμα Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Αθλιοι Γκεμπελίσκοι, παραχαράκτες της Ιστορίας

ΣΕΛΙΔΑ 7

70 χρόνια «Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας»
70 χρόνια ψευτιά και απάτη!

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

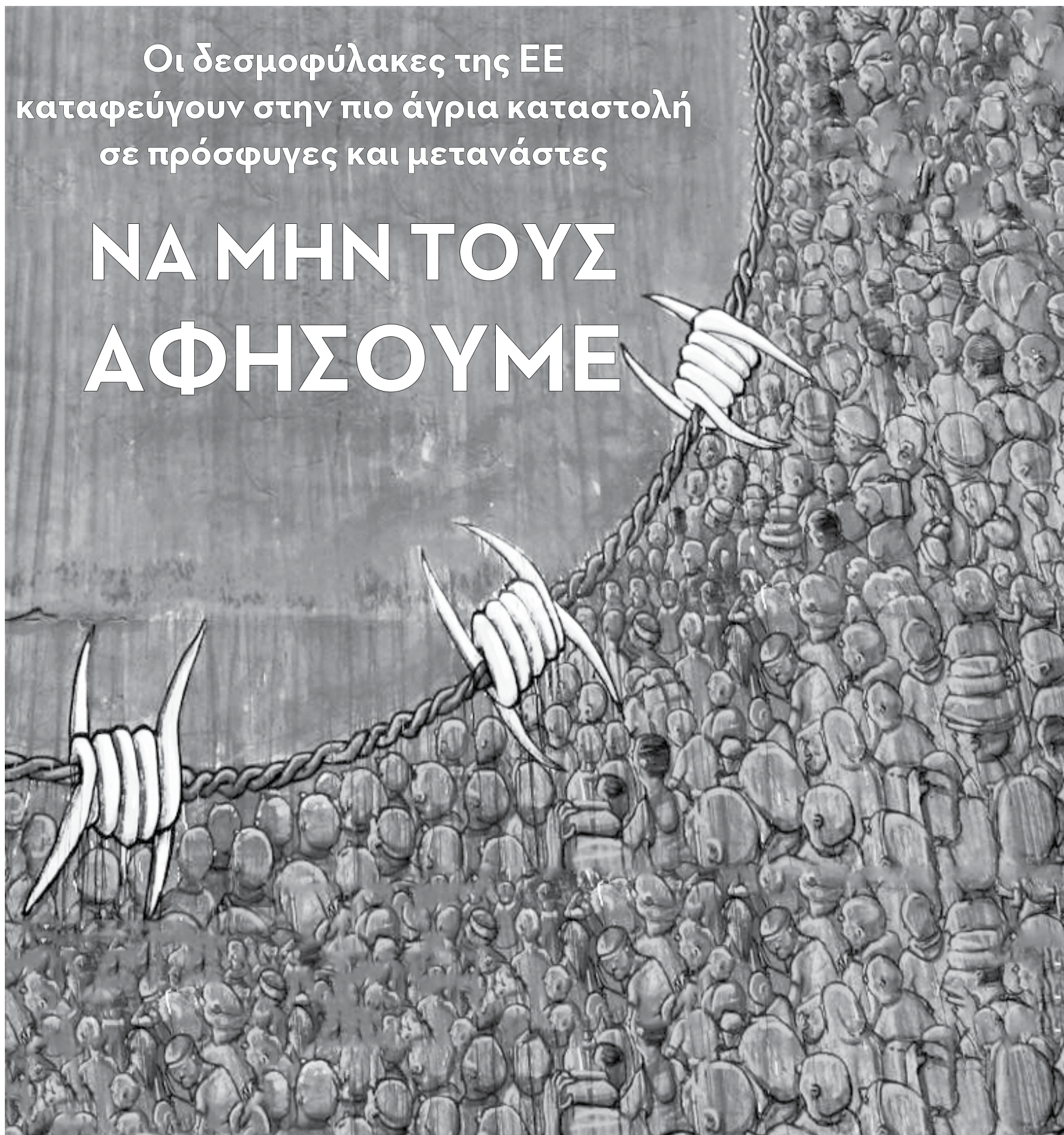
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1022 - 5 Οκτώβρη 2019

www.eksegersi.gr

**Οι δεσμοφύλακες της ΕΕ
καταφεύγουν στην πιο άγρια καταστολή
σε πρόσφυγες και μετανάστες**

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ

Scripta... Verba...

Θεωρώ ότι μπορούμε να δουλέψουμε μαζί με την ασφαλιστική αγορά, να δουλέψουμε μαζί με τους θεσμικούς επενδυτές για να στηρίξουμε το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα.

Νότης Μηταράκης

Ποτέ στο παρελθόν αστοί πολιτικοί δεν εμφανίστηκαν τόσο ξεδιάντροπα ως βαποράκια των ασφαλιστικών εταιριών.

Γιατί επιδιώχθηκε πάση θυσία η ανεπίσημη συνάντηση των 15 λεπτών του πρωθυπουργού με τον πρόεδρο Τραμπ (ασχέτως αν δεν έγινε), ενώ ο μείζων στόχος θα έπρεπε να είναι μια οργανωμένη επίσκεψη στην Ουάσινγκτον;

Μανώλης Κοττάκης

Εξοικείων (και δη καραμανλικών) τα ιοβόλα βέλη.

Κατανόω αυτή την κριτική, να βάζει το κάθε κόμμα στις θέσεις που θέλει τους δικούς του. Αλλά η δικαίωση του αγώνα κάθε στελέχους της παράταξης είναι να πετύχει αυτή η κυβέρνηση. Και αυτό θα γίνει με το να κυβερνήσουμε με τους καλύτερους και όχι με τους δικούς μας.

Νίκος Ρωμανός

Σκάστε και αφήστε μας να κυβερνήσουμε με πρώην Κνίτες και Πασόκους, λείι στους διαμαρτυρόμενους δεξιούς ο διευθυντής Τύπου της ΝΔ.

Υπήρξαν πολλές συναντήσεις με ανθρώπους με μεγάλη οικονομική επιφάνεια, είτε επενδυτές είτε επικεφαλής μεγάλων επιχειρήσεων της Αμερικής. Η Ελλάδα ξαναπαίρνει στο ραντάρ των επενδυτών της Αμερικής.

Στέλιος Πέτσας

Αν θυμόμαστε καλά, είχε ξαναμπει επί Τσίπρα. Με τους ίδιους πρωταγωνιστές από αμερικανικής πλευράς.

Ηταν ακραίος ο καιρός στο Μάτι, αλλά και εντελώς ατυχής η αντιμετώπιση του θέματος, και ήμουν ο πρώτος που το είπα στον τότε πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα και χάρηκα γιατί μέσα σε δυο μέρες απολύθηκαν κάποιοι άνθρωποι.

Χρήστος Ζερεφός

Οχι και δυο μέρες, κύριε καθηγητά μας, δυο βδομάδες. Στο ενδιαμέσο, αυτοί που διώχθηκαν είχαν προλάβει να κάνουν δηλώσεις και να δώσουν συνεντεύξεις-σόου, στις οποίες βρήκαν ότι όλα είχαν γίνει τέλεια.

Δεν είμαστε εταιρία που θέλει να πουλήσει το προϊόν της με οποιονδήποτε τρόπο.

Πάνος Λάμπρου

Το πιο προκλητικό είναι ότι κάποιοι συριζαίοι νομίζουν ότι απευθύνονται σε ηλίθιους και συνεχίζουν το ίδιο βιολί.

ΡΙΠΕΣ

♦ Το βρήκαν το φάρμακο διά πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν ♦ Κλιματική αλλαγή ♦ Αυτή φταίει για όλα ♦ Αντί να μιλήσουμε συγκεκριμένα, θα πετάμε τη γενικόλογια και θα καθαρίζουμε ♦ Και τα δάση θα παραμένουν απροστάτευτα ♦ Και οι πόλεις ανοχύρωτες από τις πλημμύρες ♦ Για την ένταση των οποίων φταίνει και τα καμένα δάση ♦ «Τον τσέο» και ξανά μανά «τον τσέο» ♦ Τι να κάνει το κορίτσι; ♦ Ελληνικά δεν ξέρει για να κλίνει σωστά το «ο διευθυντων σύμβουλος» ♦ Με τ' αγγλικά, όμως, πώς μπερδεύτηκε; ♦ Αμάν κι εσείς, πέσατε να τη φάτε ♦ Σαρδάμ έκανε ♦ Είχε στο νου το αγαπημένο της (αυτοβιογραφικό γαρ) τραγουδάκι ♦ Το πουλάκι τσίου-τσίου, η κοτούλα κα-κα-κα ♦ Σαρδάμ επαναλαμβανόμενο δεν είναι σαρδάμ, γλυκιά μου ♦ Είναι δείγμα αγραμματοσύνης ♦ Η κάμερα έκανε ζουμ για να μας δείξει την Κουντουρά να χειρο-

κροτά ενθουσιασμένη τον Τσίπρα στο φεστιβάλ ΣΥΡΙΖΑ ♦ Καταλαβαίνετε για τι αριστεροσύνη μιλάμε ♦ Πολλά κιλά ♦ Επί τη ευκαιρία, γιατί ονομάστηκε Σπούντικ το φεστιβάλ ΣΥΡΙΖΑ; ♦ Προφανώς, όχι επειδή οι συριζονεολαίοι παρομοιάζουν εαυτούς με τη Λάικα ♦ Διότι, ως γνωστόν, η σκυλίτσα πέθανε από υπερθέρμανση λίγες ώρες μετά την εκτόξευση του Σπούντικ-2 ♦ «Δεν υφίσταται πλέον ΠΑΣΟΚ, υπάρχει ΚΙΝΑΛ, το οποίο σήμερα διοικείται με σταλινικές μεθόδους» ♦ Θεοδώρα Τζάκρη έφα ♦ Ωχ, Παναγία μου ♦ Η Σπυράκη την έπεσε στον γνωστό Μπάμπη ♦ Συνάδελφό της στο επάγγελμα και στη ΝΔ ♦ «Δεν χρειάζεται εμείς οι εκλεγμένοι να λέμε πράγματα, που δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα και θεωρώ ότι το νερό πρέπει να παραμείνει ένα αγαθό απολύτως προσβάσιμο σε όλους μας και απολύτως

με χαμηλή τιμή» ♦ Ετσι που την έχει αφήσει στην απέξω ο Κούλης, πρέπει να βρει τρόπους να μείνει στον αφρό ♦ Και μαγκιά ο Μπαρούφι ♦ Εβγαλα λεφτά στο εξωτερικό και τα εισήγαγα στην Ελλάδα ♦ Λέτε να το είχε σχεδιάσει έτσι από την αρχή; ♦ Μπα, δε νομίζουμε, απλώς του προέκυψε και το εκμεταλλεύεται ♦ Ρωτήθηκε ο Βαγγέλης Αποστόλου σε εκπομπή του Καναλιού της Βουλής ♦ «Θα δεχτείτε τους προστατευόμενους μάρτυρες, αν προτείνει η ΝΔ, να έρθουν να καταθέσουν στη Βουλή;» ♦ Ντρίπλανε σε στίλ Χατζηπαναγή ♦ «Με βάζετε σε μία διαδικασία, σε μία απάντηση, όταν ούτε καν ακόμα δεν έχω δει την πρόταση πώς έχει κατατεθεί. Στην εξέλιξη της διαδικασίας θα υπάρξει εκτίμηση και από πλευράς μας για το συγκεκριμένο θέμα» ♦ Την προηγούμενη φορά, πάντως, ούτε που ήθελαν ν' ακούσουν για κλήση των προ-

στατευόμενων μαρτύρων στην προανακριτική της Βουλής ♦ Ο κυρ-Αλέκος, ως υπουργός Γενικού Νταραβεριού των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, είχε διαπιστώσει ότι επί ΣΥΡΙΖΑ εξαφανίστηκαν οι άνθρωποι που έψαχναν στα σκουπίδια! ♦ Τώρα, ως αντιπολιτευόμενος βουλευτής, μας ενημέρωσε ότι τον σταματούν στο δρόμο και τον ρωτούν ♦ «Μα ήταν ανάγκη να χάσετε τις εκλογές;» ♦ «Η ο Φλαμπουράρης συναντιέται με «τρολ» ή μας δουλεύει ♦ Μεταξύ μας, το δεύτερο ισχύει ♦ Η ξεδιαντροπιά είναι χαρακτηριστικό τύπων σαν τον Φλαμπουράρη ♦ «Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είμαι εγώ», είπε ο Τσίπρας ♦ Και σείστηκε το ακροατήριο ♦ Σαν ένα μεγάλο group therapy ♦ Δε λείπουν καθόλου οι χρυσαυγίτες από τη Βουλή ♦ Τους αντικαθιστά επάξια ο Βελόπουλος ♦ Κυρίως στις ρατσιστικές κραυγές ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟ (υπο)κλέψας του (υπο)κλέψαντος. Οι Los Angeles Times δημοσιοποίησαν ηχητικό απόσπασμα, στο οποίο ένας εκτός εαυτού Τραμπ ακούγεται να λέει για το «βαθύ λαρύγγι» που έδωσε τις πληροφορίες για την τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Ζελένκι: «Ποιος είναι εκείνος που έδωσε τις πληροφορίες σε αυτόν που τις αποκάλυψε; Επειδή αυτό αγγίζει την κατασκοπία. Θυμάστε τι κάναμε τις παλιές καλές μέρες σε τέτοιους τύπους που πρόδιδαν; Το χειριζόμασταν λίγο διαφορετικά απ' ό,τι σήμερα! Αλήθεια τι τους έκαναν; Τους έκλειναν οριστικά το στόμα και δεν έβρισκε ποτέ κανείς ούτε κοκαλάκι από το πτώμα τους; Με τέτοιες αντιδράσεις ο Τραμπ ενισχύει το οπλοστάσιο των διωκτών του, γιατί αποκαλύπτουν φόβο λόγω ενοχής.

την έναρξη διαδικασίας με το ερώτημα της καθαίρεσης, ο Τραμπ αποφάσισε να κάνει την αντεπίθεση με τον τρόπο που ξέρει. Απευθυνόμενος στην καθυστερημένη, θρησκόληπτη, ρατσιστική Αμερική. Πρώτη του δουλειά να καλέσει στο Λευκό Οίκο τους σερίφηδες του Νότου, οι οποίοι του παρέδωσαν τιμητική πλακέτα για τις προσπάθειές του να σταματήσει την παράνομη μετανάστευση.

ΚΙΔΟΥ το πρότυπο για τον ΣΥΡΙΖΑ. Μπαίνεις στο Ιντερνέτ, κάνεις εγγραφή, πληρώνεις 12 ευρώ (1 ευρώ το μήνα τι ψυχή έχει;) και γίνεσαι μέλος του ΚΙΝΑΛ αποκτώντας τη σχετική κάρτα που σου προσφέρει «μια σειρά από αποκλειστικά προνόμια» (έτσι ακριβώς το γράφουν, όπως τα μαγαζιά που πουλάνε τέτοιες κάρτες στην πελατεία τους!). Δικαίωμα ψήφου για τα κομματικά όργανα, δικαίωμα υποψηφιότητας για τα κομματικά

όργανα, δικαίωμα συνδιαμόρφωσης των θέσεών μας μέσα από την Πλατφόρμα Διαλόγου και Ηλεκτρονικών Ψηφοφοριών και δικαίωμα συμμετοχής σε ειδικές διαδικασίες μόνο για μέλη. Τα πάντα μπορείς να τα κάνεις ηλεκτρονικά, δε χρειάζεται να πας πουθενά, να συναντηθείς με κάποιον ή κάποιους.

Κ«Το πανεπιστημιακό άσυλο όπως εφαρμόζεται εμποδίζει τη σύνδεση πανεπιστημίων και επιχειρηματικότητας», δήλωσε στη Βουλή ο νεοδημοκράτης Στράτος Σιμόπουλος! Είναι η πιο... πρωτότυπη άποψη που

έχει ακουστεί ποτέ. Πρέπει να το σκέφτηκε πάρα πολύ ο γαλάζιος βουλευτής. Περιμένουμε τις νέες προτάσεις του για το τι πρέπει να γίνει ώστε να παταχθούν εκείνοι που εμποδίζουν τη σύνδεση των πανεπιστημίων με την επιχειρηματικότητα.

ΚΡεκόρ έκανε η περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας. Εξάντλησε το κονδύλι για το «Εξοικονομώ κατ' οίκον» σε 40 λεπτά! Οι τυχεροί δρομείς ήταν 893, ενώ 1.756 έκαναν αίτηση, αλλά έμειναν μπουκάλα. Τζάμπα τα έξοδα, γιατί την επόμενη φορά πρέπει να τα κάνουν όλα από την αρχή.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Νέα Δημοκρατία παίρνει στα χέρια της την προστασία και την αναβάθμιση του περιβάλλοντος, την πράσινη ανάπτυξη και την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής. Κυβέρνηση και Κοινοβουλευτική Ομάδα πιάνουμε δουλειά για να κάνουμε πιο πράσινες, πιο καθαρές, πιο φωτεινές τις πόλεις και τα χωριά μας. Να χτίσουμε ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο.

Σταύρος Καλαφάτης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

5/10: Ημέρα κατά πορνείας, ημέρα κατοικίας, ημέρα εκπαιδευτικών, Βουλγαρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1908), Αζόρες, Γουινέα-Μπισσάου, Πορτογαλία: Ημέρα δημοκρατίας (1910), Ινδονησία: Ημέρα στρατού, Λεσότο: Ημέρα αθλητισμού 5/10/1972: Τέσσερις καταδικές μελών «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 5/10/1975: Επίθεση αριστερών ανταρτών στο Επιτελείο Στρατού Αργεντινής, 26 νεκροί 5/10/1986: Βόμβες σε τρεις εφορίες και διεύθυνση συγκοινωνιών νομαρχίας Πειραιά (17Ν) 6/10: Αίγυπτος: Ημέρα στρατού 6/10/1944: Ναζί εκτελούν 85 Έλληνες σε Υμηττό-Χαραυγή 6/10/1988: Ταραχές λόγω έλλειψης αγαθών (Αλγερία), 159 νεκροί, κατάσταση έκτακτης ανάγκης στη χώρα 7/10: Ημέρα για αξιο-

πρεπή εργασία 7/10/1943: Επίθεση Ζέρβα εναντίον ΕΛΑΣ Ηπείρου 7/10/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) σε δημαρχείο Καλλιθέας και ΙΧ 7/10/1975: Μαύρες σημαίες στα Σπάρτα από κατοίκους που δε θέλουν εκεί αεροδρόμιο Αθήνας 7/10/1991: Εκτέλεση τούρκου αναπληρωτή ακόλουθου Τύπου Τσετίν Γκιουργκιού (17Ν) 8/10: Ημέρα γονέων και σχολείων, ημέρα μείωσης φυσικών καταστροφών, ημέρα παρηγορητικής φροντίδας 8/10/1977: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών (ΕΛΑ) 9/10: Ημέρα ταχυδρομίων, Ουγκάντα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962), Περού: Ημέρα εθνικής αξιοπρέπειας (1968) 9/10/1967: Θάνατος Ernesto Che Guevara 10/10: Ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, ημέρα αυγού, ημέρα όρασης, ημέρα ψυχικής υγείας, Ταϊβάν: Εθνική γιορτή (1911), Ιαπωνία: Ημέρα υγεί-

ας-αθλητισμού (1964), Κούβα: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας (1868) 10/10/1978: Βόμβα σε βορειοαμερικανικό αυτοκίνητο (ΕΛΑ) 10/10/1979: Τρεις βόμβες σε αυτοκίνητα αστυνομίας (ΕΛΑ) 11/10: Ημέρα κοριτσιού, ημέρα αυγού, ημέρα μείωσης ζημιών από φυσικές καταστροφές, Δυτική Σαμόα: Εθνική γιορτή, Παναμάς: Ημέρα επανάστασης (1968) 11/10/1956: Σύγκρουση κομμουνιστών-εθνικιστών (Χονγκ Κονγκ), σαράντα νεκροί 11/10/1984: Αποτυχημένη απόπειρα κατά Μάργκαρετ Θάτσερ (IRA) 11/10/1986: Εκτέλεση διευθυντή πολιτικών υποθέσεων ΥΠΕΞ Δυτικής Γερμανίας Γκέρολντ φον Μπράουν-Μπελ (Επαναστατικό Μέτωπο Δυτικής Ευρώπης, Δύναμη Ινγκριτ Σούμπερτ) 11/10/1986: Βόμβα έξω από δημαρχείο Αθηναίων και σε μηχανουργείο (ΕΛΑ).

Πολιτικάντικα παιχνίδια

Όπως δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πέτσας την περασμένη Τρίτη, ο Μητσοτάκης προτίθεται να συναντήσει τους πολιτικούς αρχηγούς τις επόμενες μέρες, προκειμένου να συζητήσει μαζί τους για το ζήτημα της ψήφου των εκτός επικρατείας ελλήνων ψηφοφόρων. Διότι «σε ό,τι αφορά το νόμο για την ψήφο των Ελλήνων που ζουν στο εξωτερικό και είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, έχουμε πει ότι είναι πρόθεσή μας να εξασφαλίσει 300 ψήφους και όχι 200. Στο πλαίσιο αυτό, νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει ένα είδος ευρύτερης συναίνεσης. Στα άλλα μεγάλα ζητήματα, μένει να το δούμε».

Όταν του επισημάνθηκε ότι ήδη ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταθέσει δική του πρόταση νόμου που δε συμπίπτει με τις κυβερνητικές θέσεις, ο Πέτσας αρχικά προσέβαλλε να αποφυγεί την ουσία, ευχόμενος «μακάρι να υπάρξουν συναινέσεις. Εμείς θα τις επιδιώξουμε». Όταν όμως του επισημάνθηκε ότι ο Μητσοτάκης στη Νέα Υόρκη χαρακτήρισε την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ «προσβλητική και αντισυνταγματική», ο Πέτσας αναγκάστηκε να πάρει θέση: «Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως έχει διατυπωθεί, είναι προσβλητική και αντισυνταγματική. Αρα, βάση εκεί δεν υπάρχει. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν άλλα πολιτικά κόμματα, με τα οποία θα μπορούσαμε να συζητήσουμε και να

βρούμε έναν κοινό παρανομαστή. Και ελπίζω και ο ΣΥΡΙΖΑ να απορρίψει αυτή την πρώτη του -ίσως, πρώιμη, ίσως όχι τόσο καλά επεξεργασμένη- πρόταση και να προσχωρήσει σε μια πιο λογική συζήτηση, ώστε να μην θίγονται συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών που ψηφίζουν».

Δηλαδή, ο Μητσοτάκης θα επιδιώξει συναίνεση και 300 ψήφους στη Βουλή επί ενός θέματος στο οποίο δεν υπάρχει βάση συζήτησης με τον ΣΥΡΙΖΑ! Μας δουλεύουν δηλαδή. Γιατί, βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει κανένα λόγο να κάνει πίσω από την πρότασή του, που προβλέπει εκλογή ξεχωριστών βουλευτών από τους απόδημους, ώστε να μην επηρεάζονται οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί. Η πρόταση αυτή έχει επιχειρηματολογία που προσφέρει πλεονεκτήματα στον ΣΥΡΙΖΑ: «Θα έρθουν δηλαδή οι ακροδεξιοί της Αστόρια, αυτοί που ψήφισαν σούμπιτοι Τραμπ, και θα ψηφίζουν για κυβέρνηση στην Ελλάδα. Θα ψηφίζουν για κυβέρνηση αυτοί που δε ζουν στην Ελλάδα και δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα των Ελλήνων που κατοικούν εδώ». Ακόμα και αν ο ΣΥΡΙΖΑ αμφέβαλε για τη στερεότητα αυτής του της άποψης, δε θα υπήρχε περίπτωση να κάνει πίσω και να φανεί ότι τον σέρνει από τη μύτη ο Μητσοτάκης.

Επομένως, το μόνο πραγματικό ερώτημα που υπάρχει είναι αν ο Τσίπρας θα αντα-

ποκριθεί στην πρόσκληση του Μητσοτάκη και θα πάει στο Μαξίμου ή αν θα αρνηθεί ακόμα και τη συνάντηση. Οι άνθρωποι του Μητσοτάκη περιμένουν την άρνηση για να βγουν και να κατηγορήσουν τον Τσίπρα για αντιθεσμική συμπεριφορά, αλλά είναι σίγουρο πως αν ο Τσίπρας επιλέξει την άρνηση, ο μηχανισμός προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ θα έχει βρει μια επιχειρηματολογία για να τη στηρίξει και να απαντήσει στην προπαγάνδα του Μαξίμου.

Επί της ουσίας, μεταξύ των προτάσεων ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει χάος. Ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει ότι δικαίωμα ψήφου πρέπει να έχουν μόνον οι έλληνες πολίτες, ενώ η ΝΔ υποστηρίζει ότι πρέπει να το έχουν όσοι έχουν ελληνική ιθαγένεια (δηλαδή, κάθε απόγονος ελλήνων μεταναστών στις ΗΠΑ, για παράδειγμα, που μπορεί να μην ξέρει ούτε το «καλημέρα»). Η ΝΔ υποστηρίζει την επιστολική ψήφο, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ την ψήφο με αυτοπρόσωπη παρουσία στα ελληνικά προξενία. Η ΝΔ υποστηρίζει ότι η ψήφος των απόδημων πρέπει να μετράει κανονικά στο εκλογικό αποτέλεσμα, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει ότι δε θα πρέπει να προσμετράται στο γενικό εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά να ισχύει μόνο για την εκλογή βουλευτών επικρατείας εξωτερικού, ο αριθμός των οποίων θα καθορίζεται από τον όγκο των ψηφοφόρων εξωτερικού.

Το δεύτερο υπαρκτό ερώτη-

μα είναι τι θα κάνει το ΚΙΝΑΛ. Η πρότασή του είναι κοντά σ' αυτή της ΝΔ και μακριά απ' αυτή του ΣΥΡΙΖΑ, αφού προτείνει να ψηφίζουν επιστολικά οι απόδημοι (με την προϋπόθεση ότι έχουν επικαιροποιήσει την εγγραφή τους στους εκλογικούς καταλόγους), να εκλέγουν 5-7 βουλευτές από μια ενιαία «Περιφέρεια Ελλήνων Κατοίκων Εξωτερικού» και αυτές οι έδρες να αφαιρούνται από το ψηφοδέλτιο Επικρατείας και από τις λοιπές αναλογικές περιφέρειες. Αν ο Μητσοτάκης θέλει να περάσει τη ρύθμιση με 200 ψήφους, ώστε να αρχίσει να ισχύει από τις επόμενες εκλογές, τότε θα πρέπει να βρει τη χρυσή τομή με το ΚΙΝΑΛ. Γιατί όμως να το κάνει αυτό, όταν ο ίδιος έχει πει ότι οι επόμενες εκλογές θα είναι διπλές, ώστε την πρώτη φορά να «καεί» η απλή αναλογική του ΣΥΡΙΖΑ και τη δεύτερη να ισχύσει η ενισχυμένη αναλογική που θα ψηφίσει η σημερινή νεοδημοκρατική πλειοψηφία; Γιατί, δηλαδή, να μην ψηφίσει και τη διάταξη για την ψήφο των απόδημων όπως ακριβώς την έχει σχεδιάσει η ΝΔ, ώστε αυτή να ισχύσει πακέτο με το νέο εκλογικό νόμο από τις μεθεπόμενες εκλογές;

Αυτό είναι το πιο λογικό, όμως για να πιασarıστεί καλύτερα στον ελληνικό λαό, θα πρέπει ο Μητσοτάκης να παρουσιάσει προηγουμένως το πολιτικό σόου «αναζητείται συναίνεση». Τα έχουμε ξαναδεί αυτά και από άλλους.

Στο τέλος θα περάσει του Τσίπρα

Οποιοι περίμεναν ότι στη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ θα έβγαιναν τα μαχαίρια είτε είναι παντελώς άσχετοι περί τα συριζαϊκά είτε υπηρετούν σκοπιμότητες των πολιτικών αντιπάλων του ΣΥΡΙΖΑ. Δε γίνονται έτσι αυτά τα πράγματα. Οι συγκρούσεις και τα παζάρια γίνονται στο παρασκήνιο. Αμα φτάσουν στην κεντρική επιτροπή, σημαίνει ότι επίκειται διάσπαση (μικρή ή μεγάλη).

Από την άλλη, δεν πρέπει να δίνουμε και μεγάλη σημασία στις εσωτερικές διεργασίες του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί απλούστατα αυτές δεν αφορούν πολιτικά ζητήματα, αλλά μόνο την πάλη ανάμεσα στις διάφορες φράξιες για την κομματική εξουσία.

Από τη συνεδρίαση της ΚΕ, λοιπόν, βγήκαν... ενωμένοι και δυνατοί, αφού η πολιτική διακήρυξη που είχε ετοιμάσει ο Ηλιόπουλος (και είχαν εγκρίνει ο Τσίπρας και ο Τσακαλώτος, ως εκπρόσωπος της φράξιας των 53*) ήταν... φουλ αριστερή. Και οι Πασόκοι; Αυτοί δε νοιάζονται για πολιτικές διακηρύξεις, αλλά για άλλα, πιο πεζά πράγματα. Για να μην γκρινιάζουν, πάντως, είχε και μια γενναία... πασοκίτιδα η πολιτική διακήρυξη, η οποία γράφει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εμπνέεται «από τη δημιουργία του ΕΑΜ και την Εθνική Αντίσταση, τους δημοκρατικούς αγώνες κατά του μετεμφυλιακού κράτους, τον αγώνα του 114, τον αντιδικτατορικό αγώνα και την εξέγερση του Πολυτεχνείου, το μεταπολιτευτικό κύμα του εργατικού και φοιτητικού ριζοσπαστισμού και τη μεγάλη δημοκρατική έκρηξη του '81». Αφού μπήκε η «μεγάλη δημοκρατική έκρηξη του '81», δηλαδή η πασοκάρια και ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο ΣΥΡΙΖΑ απέκτησε αμέσως... ροπή διεύρυνσης.

Και οι «αριστεροί» του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχαν πρόβλημα από δυο παραλείψεις που βγάζουν μάτια. Αναφερόμαστε στον Δεκέμβριο του 1944 και στον ένοπλο αγώνα του ΔΣΕ το 1946-49. Αυτά όμως κάνουν τζιζ. Γιατί μιλάμε για ένοπλο αγώνα, ο οποίος -σύμφωνα με τους ιδεολογικοπολιτικούς προγόνους του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ- ήταν «ολέθρια λάθη» που οφειλόνταν «στην τυχοδιωκτική πολιτική του Ζαχαριάδη». Οπότε κανένας δε στενοχωρήθηκε που από το 1944 πήδησαν στο 1956 (όταν είχαν απαλλαγεί -με τις ρωσικές λόγες- από τον επίμονο... τυχοδιώκτη Ζαχαριάδη, που ήθελε σοσιαλιστικές επαναστάσεις και άλλα τέτοια... ανατριχιαστικά).

Όλοι ευχαριστημένοι, λοιπόν, τα χεράκια με τις κάρτες πάνω, μετά θυελλώδες χειροκρότημα για το ομόφωνο αποτέλεσμα και γραμμή για το φεστιβάλ «Σπούτνικ», για να ξαναχειροκροτήσουν τον Τσίπρα και να κλείσουν την όμορφη βραδιά με ζέμπικιές τις πρώτες πρωινές ώρες.

Φυσικά, το σπρωξίδι για τα εσωκομματικά πόστα συνεχίζεται. Αρκεί να διαβάσει κανείς τι υποστηρίζουν δημόσια ο Σκουρλέτης, ο Λάμπρου, ο Δούρου. Ο Λάμπρου, ας πούμε, ζητά «σεβασμό στον ΣΥΡΙΖΑ» και με μάτια βουρκωμένα τονίζει ότι «δεν μπορούμε να ξεχνάμε αυτούς των τοπικών οργανώσεων, τους λίγους». Τι να του πουν τώρα, ότι αυτοί δεν κάνουν ούτε για το 4%; Όλοι αντιλαμβάνονται, όμως, ότι κάτι πρέπει να πάρουν και αυτοί του παλιού μηχανισμού, για να μην αρχίσουν τη δημόσια γκρίνια. Θα πρέπει κι αυτοί, όμως, ν' ανοίξουν τις πόρτες των οργανώσεων, αν και σ' αυτό πλέον δεν τους έχουν καμιά ανάγκη. Να 'ναι καλά το Ιντερνετ, οι ηλεκτρονικές εγγραφές, οι κάρτες φίλων και οι διαδικτυακές ψηφοφορίες μέσω των οποίων η στενή ηγετική ομάδα θα εξασφαλίζει την ηγεμονία της (το Ποτάμι, που αντέγραψε ευρωπαϊκές πρακτικές, άνοιξε δρόμους).

Ο Σκουρλέτης κάνει σαν ώριμος δανδής που συνευδοποιεί ότι δεν έχει πια πάραση στις «γκόμενες». «Όχι στη προσπάθεια ανακάλυψης εσωτερικών εχθρών και κατασκευής ψεύτικων διλημμάτων που δεν έχουν σχέση με τα χαρακτηριστικά του χώρου μας», φωνάζει. Και σκάνε όλοι στα γέλια, γιατί θυμούνται πώς ο Σκουρλέτης οργάνωσε τη διαπόμπευση του Αλαβάνου. Αφήνει, όμως, και την πολιτική μηχητή του, λέγοντας ότι το ερώτημα δεν είναι «ποιοι είναι με τη διεύρυνση και ποιοι όχι;». «Όλοι είναι με την διεύρυνση, αλλά σε ποια βάση;».

Του απαντά η Δούρου, η οποία αναζητά κεντρικό πολιτικό ρόλο, καθώς πλέον είναι μια απλή περιφερειακή σύμβουλος, η οποία δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο στην Περιφέρεια, μετά τη συμφωνία Πατούλη-Σγουρού που διαμόρφωσε μια άνετη πλειοψηφία. «Η θα προχωρήσουμε άμεσα, με ανοιχτό μυαλό και με το βλέμμα προς το μέλλον, στη διεύρυνση σε ένα προοδευτικό, δημοκρατικό, ανοικτό, μαζικό κίνημα, ή θα βαλτώσουμε», δηλώνει από τις στήλες του «Εθνους» και πετάει κατηγορίες για «πολλά λόγια και λίγες πράξεις», «ανθρωποφαγία», «περιφρόνηση της αντίθετης άποψης», «διεργασίες πίσω από κλειστές πόρτες» και «σχεταριστικές λογικές», που «μπορούν να εμποδίσουν να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ παράγοντας συσπείρωσης για μια κυβερνώσα, υπεύθυνη Αριστερά». «As καταλάβουμε ότι το να ασχολούμαστε με ψευτοδιλήμματα τύπου rasokification ή διατήρηση αριστερής ψυχής, ψηφιακή ή ενσώματη συμμετοχή, ή να συζητάμε ώρες ατελείωτες για διαδικαστικά ζητήματα, δεν δείχνει υγεία, αλλά στειρότητα σκέψης», λέει η Δούρου, συμπληρώνοντας ότι αυτά είναι στη χειρότερη περίπτωση «μάχες οπισθοφυλακής για τη διατήρηση μηχανισμών αναπαραγωγής εσωκομματικών τσιφλικιών».

Όπως αντιλαμβάνεστε, έτσι θα πάνε μέχρι το συνέδριο, όπου θα περάσει αυτό που θέλουν ο Τσίπρας με την ομάδα του, που θα δώσουν και κάποια «αντιπαροχή» στους υπόλοιπους.

Εκανε κι η μύγα κώλο...

Το διαβάσαμε κι αυτό: το ΚΙΝΑΛ έχει, λέει, καλύτερη δυναμική από τον ΣΥΡΙΖΑ, διότι έχει 125.000 μέλη ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ μόνο 30.000! Τα παπαγαλάκια της Φώφης διαθέτουν το ίδιο απόθεμα φαιάς ουσίας με την αρχηγό τους.

Αμ' το άλλο; Η συνεδρίαση της ΚΕ του ΚΙΝΑΛ πήγε πολύ καλά, διότι όλες οι πλευρές στήριξαν την αυτόνομη πορεία του ΚΙΝΑΛ, ενώ κανένας δεν αμφισβήτησε τη Φώφη! Ετσι, το ΚΙΝΑΛ μπορεί απερίσπαστο να εξαπολύσει... οργανωμένη αντεπίθεση, η οποία θα κορυφωθεί στη συνδιάσκεψη του Νοέμβρη, που από μόνη της θα αποτελέσει πολιτικό γεγονός, δείχνοντας ότι το ΚΙΝΑΛ δεν κατατρώχεται από εσωτερικές έριδες αλλά σχεδιάζει απερίσπαστο την ατζέντα της επόμενης τετραετίας!

Με τους Χρηστίδηδες και τους Χριστοδουλάκηδες σε ρόλους Ηρακλέων της αδόμαστης Φώφης τίποτα δεν μας εκπλήσσει πλέον. Ο Τσίπρας μαζεύει όλο το «χαρτί», ο Κούλης έχει ρίξει δίχτυα σε ό,τι δεν πάει στον Τσίπρα και η Φώφη με τους φλώρους της φαντασιώνονται οργανωμένες αντεπιθέσεις και πολιτικά γεγονότα που θα συνταράξουν τη χώρα!

Πώς το έλεγαν το ανέκδοτο στο «Μίσος» του Κασοβίτς; Πέφτει ένας από τον εικοστό όροφο και σε κάθε όροφο που περνάει κατά την πτώση του μονολογεί:

«Ως εδώ καλά πάμε»... Αφού σήμερα δεν αμφισβητούν τη Φώφη, όλα πάνε πρίμα. Η σκέψη ότι κανένας δεν έχει λόγο να αμφισβητήσει σήμερα το «μηδέν», γιατί ακόμα τα πολιτικά πράγματα είναι ρευστά και δεν έχουν αποκρυσταλλωθεί, ούτε που τους περνάει από το μυαλό. Ούτε η σκέψη ότι κανένας δε δίνει δεκάρα τσακιστή για το ΚΙΝΑΛ (ούτε για το ΠΑΣΟΚ, πέραν του Πολ του Γερουλάνου).

Ακόμα κι εκείνοι που λένε την ατάκα «δεν πρέπει να γίνουμε ΚΚΕ του Κέντρου», δεν την πιστεύουν. Γιατί ξέρουν ότι δεν μπορούν να γίνουν ούτε αυτό. Ο Περισσός καλύπτει έναν συγκεκριμένο χώρο στο αστικό πολιτικό φάσμα, ενώ το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ υπερκαλύπτεται από τον ΣΥΡΙΖΑ σ' αριστερά του και τη ΝΔ στα δεξιά του. Αν είναι να βρουν αναλογίες με άλλα κόμματα, θα έπρεπε να μιλάνε για «Ενωση Κέντρου του 2019». Η ΕΚ ήταν αξιωματική αντιπολίτευση το 1974, τρίτο κόμμα το 1977, ενώ το 1981 απλώς δεν υπήρχε. Τους βουλευτές της τους είχε κάνει μεταγραφή στη ΝΔ ο Καραμανλής, ενώ οι ψηφοφόροι της είχαν αποδημήσει στο ΠΑΣΟΚ.

Μπαταχτοήδες

Για να καταλάβετε για τι ποιότητας πολιτικό «σταφ» μιλάμε, συνεντευξιάζεται ο γραμματέας Χριστοδουλάκης σε ραδιοσταθμό της Θεσσαλονίκης και βγάζει από την κωλότση του έσχατο επιχείρημα:

«Πολλοί προσπαθούν να εκμεταλλευτούν ένα αφήγημα επιστροφής στο ΠΑΣΟΚ, ενώ ξέρουν ότι κάτι τέτοιο δεν άπτεται μόνο πολιτικής ανάλυσης, αλλά και πολλών άλλων αναλύσεων». Δηλαδή; Το οικονομικό, φυσικά. Τα χρέη του ΠΑΣΟΚ που δεν πρέπει να πληρωθούν. Γιατί όμως δεν μετονομάζονται σε «Νέο ΠΑΣΟΚ» (κατά το «Νέος Πανιώνιος», για να θυμηθούμε τους πρώτους διδάξαντες την αλλαγή ΑΦΜ). «Σε καμία περίπτωση δεν γίναμε ΚΙΝΑΛ επειδή δεν μπορούσαμε να πληρώσουμε τα χρέη του ΠΑΣΟΚ», λέει ο Χριστοδουλάκης. Κι αμέσως συμπληρώνει: «Επειδή όμως δεν είμαστε μπαταχτοήδες και επειδή αντιλαμβανόμαστε απόλυτα την έννοια της αξιοπιστίας απέναντι στην κοινωνική μας βάση, λέμε ξεκάθαρα ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει με επιστροφή στο ΠΑΣΟΚ!»

Τι καταλαβαίνετε εσείς; Οτι άμα το γυρίσουν σε ΠΑΣΟΚ, θα πρέπει να πληρώνουν τα χρέη, συμψηφίζοντάς τα με την κρατική επιχορήγηση. Ενώ ως ΚΙΝΑΛ δεν πληρώνουν μία. Αυτή όμως δεν είναι η λογική του μπαταχτοή, του φεσαδόρου; Ακριβώς αυτή. Μηχανεύεται τρόπους για να μην πληρώσει τα χρέη του. Το ότι αυτό θα γινόταν και επίσημη πολιτική κόμματος που -όπως λέει ο Χριστοδουλάκης- «έχει μάθει να είναι πρωταγωνιστής», κανένας δεν το φανταζόταν πριν από μερικά χρόνια.

Με μπόλικα σφυροδρέπανα, κόκκινες σημαίες, εντυπωσιακούς σχηματισμούς, άρματα που θα ζήλευε κάθε καρναβάλι αλλά και οπτικά συστήματα τελευταίας τεχνολογίας, ολοκληρώθηκε την περασμένη Τρίτη ο εορτασμός για τα 70 χρόνια από την ανακήρυξη της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από τον Μάο Τσε Τουνγκ. Τον «σύντροφο Μάο», όπως συνεχίζουν να τον αποκαλούν οι κινέζοι ηγέτες, με πρώτο τον σημερινό γενικό γραμματέα του «Κ» Κ Κίνας, Σι Τζιπίνγκ, ο οποίος διεμήνυσε προς κάθε κατεύθυνση ότι «καμία δύναμη δε θα μπορέσει ποτέ να υποσκάψει την κινέζικη ισχύ ή να σταματήσει τον κινέζικο λαό και έθνος από το να προχωρήσουν μπροστά». Για την ώρα, η Κίνα «τραβά μπροστά» λαχανιάζοντας, με την αύξηση του ΑΕΠ στο 6.2% να αποτελεί αρνητικό ρεκόρ από το 1992!

Εχουμε γράψει πολλές φορές για το ποιόν του κινέζικου «σοσιαλισμού» (για παράδειγμα βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/936/Διεθνή/29512>. Καπιταλισμός-η-ανώτατη-φάση-του...-σοσιαλισμού) και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, παρά το γεγονός ότι ο καπιταλιστικός του χαρακτήρας είναι κάτι τόσο προφανές όσο και η... ανατολή του ηλίου. Δυστυχώς όμως, η ιδεολογική σύγχυση που υπάρχει στις μέρες μας, όσο και η συνέχιση της χρήσης των κομμουνιστικών συμβόλων από τους ιμπεριαλιστές του Πεκίνου, κάνουν αναγκαία μια βαθύτερη προσέγγιση του θέματος της «κομμουνιστικής Κίνας», που έχει μετατραπεί εδώ και χρόνια σε ατμομηχανή του παγκόσμιου καπιταλισμού, από την άποψη των μαζικών επενδύσεων δυτικών εταιριών στη χώρα, λόγω του πάμφθηνου εργατικού της δυναμικού.

Πριν από μερικά χρόνια, σε άρθρο της Ντόιτσε Βέλε, με τίτλο «Πόσο κομμουνιστική είναι η Κίνα;» (<http://www.dw.com/el/πόσο-κομμουνιστική-είναι-η-κίνα/a-41053879>), διαβάσαμε τα εξής: «Εάν ο γερμανός θεωρητικός του κομμουνισμού γνώριζε τι γίνεται στην Κίνα στο όνομά του, θα έτριζαν τα κόκαλά του στον τάφο του. Το τι γίνεται περιγράφεται σε μερικές λέξεις: άγριος καπιταλισμός, εκμετάλλευση, δίψα για κέρδος». Αυτά είναι πράγματα που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση, καθώς οι κινέζοι εκατομμυριούχοι συνυπάρχουν... αρμονικά με το εξαθλιωμένο προλεταριάτο που αγωνίζεται σκληρά να επιβιώσει με τα ψίχουλα που του δίνουν. Δεν κρύβονται.

Πώς όμως οδηγηθήκαμε σε αυτό το έκτρωμα; Μπορεί οι μαοϊκοί ανά τον κόσμο να θεωρούν ενόχους κάποιους προδότες μέσα στο «Κ» Κ Κίνας, που καρπώθηκαν την εξουσία μετά το θάνατο του Μάο, με πρώτους απ' όλους τους Λιου Σάο Σι, Ντεγκ Χσιάν Πινγκ κι όλους αυτούς που πήραν τον «καπιταλιστικό δρόμο» σε αντίθεση με το «σοσιαλιστικό» του Μάο, όμως ο «σοσιαλισμός» του Μάο ήταν ένας πολύ... ιδιότυπος σο-

σιαλισμός.

Ξεκινώντας από το γεγονός ότι η Κίνα είχε λίγο προλεταριάτο και μεγάλες αγροτικές μάζες, ο Μάο υποστήριζε το 1940 στο έργο του «Η Νέα Δημοκρατία» (καμία σχέση με αυτή του... Κούλη), όπως ονόμαζε τη νέα εξουσία που θα προέκυπτε από την επανάσταση στην Κίνα, ότι αυτή η εξουσία θα ήταν διαφορετική από αυτήν που υπήρχε στην ΕΣΣΔ. Αν και οι θεωρητικοί του κομμουνισμού, Μαρξ, Ενγκελς και Λένιν (και στη συνέχεια ο Στάλιν), υποστήριζαν ότι μεταξύ της δικτατορίας της αστικής τάξης και της αταξικής κοινωνίας δεν παρεμβάλλεται άλλο καθεστώς από αυτό της δικτατορίας του προλεταριάτου, όχι φυσικά με την έννοια της χούντας που πήγαν να της προσδώσουν οι γκεμπελίσκοι της αστικής ιστοριογραφίας, αλλά με την έννοια της δικτατορίας κατά των πρώην καταπιεστών και των νωσतालών τους, με ταυτόχρονη πλατιά δημοκρατία για την εργατική τάξη και τους συμμάχους της (φτωχή αγροτιά, εκμεταλλεζόμενα μικροαστικά στρώματα της πόλης), ο Μάο υποστήριζε ήδη από το 1940 (εννιά χρόνια πριν από τη νίκη της κινέζικης επανάστασης) ότι η νέα εξουσία θα ήταν μια δικτατορία συμμαχίας ορισμένων επαναστατικών τάξεων. Τι το κακό σε αυτό θα έλεγε κανείς; Αν τότε, το 1940, ο Μάο νόθευε τον μαρξισμό με το να υποστηρίζει τον ηγετικό ρόλο όχι της εργατικής τάξης αλλά και άλλων «επαναστατικών τάξεων» (με πρώτη την αγροτιά), ανοίγοντας την κερκόπορτα για να συμπεριληφθεί σε αυτές και τμήμα της κινέζικης κεφαλαιοκρατίας (της εθνικής αστικής τάξης, όπως την ονόμαζε, που μπορούσε -σύμφωνα με τον Μάο- να πάρει επαναστατικό χαρακτήρα στον αντιποικιακό αγώνα, σε αντίθεση με τη μεγαλοαστική τάξη που ήταν το τμήμα της κεφαλαιοκρατίας, που ο Μάο θεωρούσε ως το μοναδικό εχθρό), αυτό έγινε πιο ξεκάθαρο 17 χρόνια αργότερα.

Στο λόγο του με τίτλο «Για την ορθή λύση των αντιθέσεων στους κόλπους του λαού», που εκφωνήθηκε στις 27 Φλεβάρη του 1957 στην ενδέκατη πλατιά σύνοδο της Ανώτατης Κρατικής Συνδιάσκεψης, το χρόνο δηλαδή που υποτίθεται ότι ολοκληρώσαν η κολεκτιβοποίηση στην αγροτική οικονομία της Κίνας, ο Μάο έλεγε τα εξής αποκαλυπτικά: «Στη χώρα μας, οι αντιθέσεις ανάμεσα στην εργατική τάξη και την εθνική αστική τάξη ανάγονται στις αντιθέσεις που εκδηλώνονται ανάμεσα στο λαό. Ο ταξικός αγώνας ανάμεσα στην εργατική τάξη και την εθνική αστική τάξη είναι γενικά ταξικός αγώνας στους κόλπους του λαού, γιατί στη χώρα μας η εθνική αστική τάξη έχει διπλό χαρακτήρα. Στην περίοδο της

70 χρόνια «Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας»

70 χρόνια ψευτιά και απάτη!

αστικοδημοκρατικής επανάστασης, από το ένα μέρος τη χαρακτηρίζει η επαναστατικότητα και από το άλλο η τάση συμβιβασμού με τον εχθρό. Στην περίοδο της σοσιαλιστικής επανάστασης, από τη μια μεριά εκμεταλλεύεται την εργατική τάξη βγάζοντας κέρδη, αλλά σύγχρονα υποστηρίζει το Σύνταγμα και εμφανίζεται διατεθειμένη να δεχτεί τους σοσιαλιστικούς μετασχηματισμούς... Οι αντιθέσεις ανάμεσα στην εργατική τάξη και την εθνική αστική τάξη είναι αντιθέσεις ανάμεσα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους, που από μόνες τους είναι ανταγωνιστικές. Στις συγκεκριμένες όμως συνθήκες της χώρας μας, με κατάλληλους χειρισμούς, οι ανταγωνιστικές αντιθέσεις ανάμεσα σ' αυτές τις δυο τάξεις μπορούν να μετατραπούν σε μη ανταγωνιστικές, μπορούν να επιλυθούν με ειρηνικό τρόπο» (Μάο Τσε Τουνγκ, «Για την ορθή λύση των αντιθέσεων ανάμεσα στο λαό», Ιστορικές Εκδόσεις, Αθήνα 1975, σελ. 9).

Όταν βάσεις μέσα στο «λαό» ένα τμήμα των καπιταλιστών (πέρα από τους μεγαλοαστούς φυσικά) και θεωρείς ότι οι αντιθέσεις τους με τους εργάτες που αυτοί εκμεταλλεύονται μπορούν να λυθούν με «ειρηνικό τρόπο» και να γίνουν μη ανταγωνιστικές, τότε μπάζεις τον καπιταλισμό από την μπροστινή πόρτα στο «σοσιαλιστικό» σου μοντέλο. Κι αυτό ο Μάο το έκανε με μαεστρία, επικαλούμενος πάντοτε τις «ιδιαιτερές συνθήκες της Κίνας».

Πώς διευθετήθηκε το ζήτημα με τις «μη ανταγωνιστικές» αντιθέσεις με τους καπιταλιστές που δεν ανήκαν στην «μεγαλοαστική τάξη» αλλά στην «εθνική αστική τάξη»; Με την πληρωμή ενός σταθερού ποσοστού της τάξης του 5% με την έννοια της εξαγοράς της εταιρίας τους για μία δεκαετία. Αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά η ίδια η Επιθεώρηση του Πεκίνου No. 52, 26.12.1977, σελ.

12 (βλ. <https://www.marxists.org/subject/china/peking-review/1977/PR1977-52.pdf>), στην οποία περιγράφεται η «μεταμόρφωση» των καπιταλιστών σε κρατικούς υπαλλήλους, οι οποίοι όμως διέφεραν από τους υπόλοιπους, αφού τσέπωναν το 5% της αξίας των πρώην επιχειρήσεων τους που μετατράπηκαν σε μεικτές επιχειρήσεις. Η «μεταμόρφωση» αυτή ξεκίνησε το 1956 και φαίνεται να ολοκληρώθηκε μέχρι τις απαρχές της λεγόμενης Πολιτιστικής Επανάστασης το 1966. Με τον τρόπο αυτό οι καπιταλιστές τσέπωσαν το μισό της αξίας των επιχειρήσεών τους και σύμφωνα με την Επιθεώρηση του Πεκίνου εντάχθηκαν ως εργαζόμενοι πλέον στο σοσιαλιστικό σύστημα!

Η αποτυχία αυτού του μοντέλου σφραγίστηκε με τους τυχοδιωκτισμούς του «μεγάλου άλματος προς τα μπρος», που κατάληξε σε φιάσκο και οδήγησε σε μία άγρια εσωκομματική σύγκρουση το 1959 (δέκα χρόνια μετά από τη νίκη της κινέζικης επανάστασης). Ήταν η αρχή της «Μεγάλης Προλεταριακής Πολιτιστικής Επανάστασης» (ΜΠΠΕ), που δεν ήταν παρά το βάθεμα της εσωκομματικής σύγκρουσης δύο εξίσου καπιταλιστικών ομάδων μέσα στο «Κ» Κ Κίνας. Της ομάδας των Μάο - Λιν Πιάο (που ορίστηκε επίσημα ως διάδοχος του Μάο (!) για να σκοτωθεί σε ένα αεροπορικό δυστύχημα λίγα χρόνια αργότερα, το 1971, προσπαθώντας να διαφύγει μετά από... αποτυχημένο στρατιωτικό πραξικόπημα κατά του Μάο) και της ομάδας Λιου Σάο Σι και Τενγκ Σιάο Πινγκ που ήταν υπέρμαχοι του ανοιχτού περάσματος της Κίνας στον κλασικό καπιταλισμό.

Μπορεί η ΜΠΠΕ να βαφτίστηκε «προλεταριακή», όταν όμως ζόρισαν τα πράγματα ο Μάο έβγαλε μπροστά το σλόγκαν «κρατήστε σταθερά την επανάσταση και αυξήστε την

παραγωγή» (βλ. Επιθεώρηση του Πεκίνου No. 7, 10.2.1967, σελ.15, <https://www.marxists.org/subject/china/peking-review/1967/PR1967-07.pdf>), ζητώντας από τους εργάτες να κάτσουν στο πόστο τους και να δουλέψουν για να προχωρήσει η παραγωγή. Όταν κάποιοι αντέδρασαν, κατηγορήθηκαν για «οικονομισμό» και ότι βάζουν το υλικό κίνητρο (αύξηση στο μισθό) πάνω από την... επανάσταση! Στο άρθρο με τίτλο «Οι επαναστάτες αντάρτες της Σαγκάης (σ.σ. οι λεγόμενες κοκκινοφρουρές που αποτελούνταν από φοιτητές κυρίως) κερδίζουν μεγάλες νίκες κατά του οικονομισμού» (βλ. Επιθεώρηση του Πεκίνου. No. 4, σελ. 28 <https://www.marxists.org/subject/china/peking-review/1967/PR1967-04.pdf>) περιγράφεται πώς οι «επαναστάτες» κατάφεραν να «πείσουν» τους εργάτες να μην ενδώσουν στο... υλικό κίνητρο της αύξησης των μισθών (γιατί να θέλαν να ενδώσουν άραγε, αφού περνούσαν... καλά;) και να επιστρέψουν στα πόστα τους για να δουλέψουν!

Θα μπορούσαμε να γράψουμε πολλά για το μαοϊκό «σοσιαλισμό» που αναπτυσσόταν χεράκι-χεράκι με τους «αναμορφωμένους» καπιταλιστές, για την αποθήωση της «σκέψης» της ουσιαστικής τους θεωρητικότητας του κομμουνισμού, για την αντιδραστική εξωτερική πολιτική με την κακόφημη «Θεωρία των τριών κόσμων», όμως ο χώρος της εφημερίδας μας το απαγορεύει. Μία εμπεριστατωμένη ανάλυση για την απάτη του κινέζικου «σοσιαλισμού» μπορείτε να διαβάσετε σε μια παλιά ανά-

λυση, με τίτλο «30 χρόνια Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας - 30 χρόνια ψευτιά και απάτη» (βλ. http://ciml.250x.com/shwm/maoism/greek_maoism/griechisch_maoismus_kpd_to_4.1979.html), από την οποία δανειστήκαμε τον τίτλο αυτού του άρθρου.

Τα παπαγαλάκια του καπιταλισμού θα βρουν την ευκαιρία να επαναλάβουν αυτό που λένε πάντα. Τη γνωστή καραμέλα για το «άτοπο» της εφαρμογής του κομμουνισμού που μπορεί να τα λέει ωραία στα λόγια αλλά χωλαίνει στην πράξη. Δεν υπάρχει όμως μεγαλύτερη απατεωνιά απ' αυτό. Γιατί η εφαρμογή ενός κρατικού καπιταλισμού με κομμουνιστικό προσωπείο στην Κίνα δεν είχε καμία σχέση όχι μόνο με τις θεμελιώδεις αρχές του κομμουνισμού, αλλά και με όσα πέτυχε ο σοσιαλισμός στην Σοβιετική Ένωση τις πρώτες δεκαετίες μετά την επανάσταση.

Η αντιιμπεριαλιστική και αντιποικιακή επανάσταση στην Κίνα το 1949 ήταν ένα κοσμοϊστορικό γεγονός, αλλά μέχρις εκεί. Το γεγονός ότι η Κίνα μετατράπηκε σε μία καπιταλιστική χώρα δεν αναιρεί τη σημασία της κινέζικης επανάστασης που έδωσε τους αποικιοκράτες και τους φεουδάρχες. Επιβεβαιώνει όμως το ότι, όταν εφαρμόζεις θεωρίες αντίθετες με τον επιστημονικό σοσιαλισμό που ανέλυσαν οι θεωρητικοί του κομμουνισμού (Μάρξ, Ενγκελς, Λένιν και Στάλιν), τότε τα αποτελέσματα είναι τραγικά και ανεπανόρθωτα. Μπορεί η Κίνα να πλασαρίστηκε για δεκαετίες σαν το αντίβαρο της καπιταλιστικής παλινόρθωσης που συντελέστηκε στην Σοβιετική Ένωση, στην ουσία όμως δεν ήταν τίποτ' άλλο από την άλλη όψη του ίδιου νομίσματος. Κρατικός καπιταλισμός με κομμουνιστικό προσωπείο, με την αστική τάξη να κατοικοεδρεύει στη διεύθυνση των επιχειρήσεων και τον κομματικό μηχανισμό.

Αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στις αραβικές χώρες

ΛΙΒΑΝΟΣ

Σε αποκλεισμό των κεντρικών δρόμων της Βηρυτού προχώρησαν χιλιάδες διαδηλωτές την περασμένη Κυριακή στο Λίβανο. Παρόμοιες διαδηλώσεις έγιναν και στην Τρίπολη, με διαδηλωτές να καίνε φωτογραφίες του πρωθυπουργού Σαάντ Χαρίρι (γιος του δολοφονημένου πρώην πρωθυπουργού, ο οποίος στις περσινές εκλογές, με την τεράστια αποχή, έχασε πολλές ψήφους). Διαδηλωτές που μίλησαν στο Αλ Τζαζίρα κατηγορήσαν την κυβέρνηση ότι τους κλέβει και ότι δεν μπορούν να ζήσουν με αξιοπρέπεια. Τον περασμένο Ιούνη η κυβέρνηση πέρασε μέτρα λιτότητας για να μειώσει το ετήσιο έλλειμμα του προϋπολογισμού από το 11.5% του ΑΕΠ στο 7.6%. Προσπαθεί έτσι να πείσει τους δανειστές να

Καμπανάκια κρίσης

Μέσα στο 2019 τα επιτόκια των δεκαετών κρατικών ομολόγων (δηλαδή των ομολόγων που λήγουν μετά από δέκα χρόνια) έπεσαν πιο κάτω από τα επιτόκια των τριμήνων. Στις ΗΠΑ η διαφορά αυτή άρχισε να μεγαλώνει από τον περασμένο Μάη για να αυξηθεί ακόμα περισσότερο τον Αύγουστο. Στη Γαλλία, τη Γερμανία και τη Βρετανία παρατηρήθηκε το ίδιο σε ορισμένα ομόλογα.

Αυτό φυσικά αποτελεί παράδοξο. Γιατί όταν αγοράζεις ένα δεκαετές ομόλογο, δηλαδή δεσμεύεις τα χρήματά σου για δέκα χρόνια, περιμένεις να κερδίσεις περισσότερα από όταν αγοράζεις ένα τρίμηνο, όχι μόνο γιατί δεσμεύεις τα χρήματά σου για μικρότερο χρονικό διάστημα, αλλά γιατί οι κίνδυνοι να τα χάσεις αυξάνονται όσο πιο αργά τα πάρεις πίσω (θα μπορούσε να ξεσπάσει μία νέα κρίση για παράδειγμα).

Αυτό το παράδοξο αναφέρεται στην τελευταία τριμηνιαία έκθεση της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (Bank of International Settlements-BIS), η οποία επισημαίνει ότι τέτοια φαινόμενα (που τα χαρακτηρίζει με τον τεχνοκρατικό όρο «αντίστροφη καμπύλη των αποδόσεων των κρατικών ομολόγων») είχαν προηγηθεί από όλες τις περιοδικές οικονομικές κρίσεις μέχρι το 1973. Κάθε φορά που η διαφορά μεταξύ των επιτοκίων των δεκαετών με τα τρίμηνα ομόλογα γινόταν αρνητική (δηλαδή τα τρίμηνα είχαν υψηλότερα

επιτόκια από τα δεκαετή), κατά τη διάρκεια περιόδων οικονομικής ανάκαμψης, μέσα στα επόμενα δύο χρόνια ξεσπαγε μία νέα κρίση.

Αυτό αποδόθηκε στο ότι, όταν οι επενδυτές προβλέπουν πιο αδύναμη οικονομική δραστηριότητα, περιμένουν από τις κεντρικές τράπεζες να ακολουθήσουν μια πολιτική συνεχούς μείωσης των επιτοκίων δανεισμού, προκειμένου οι καπιταλιστές να βρίσκουν πιο φτηνό χρήμα για να δανείζονται. Αρα, σε βάθος δεκαετίας, οι επενδυτές (δηλαδή το χρηματιστικό κεφάλαιο, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους) προβλέπουν μείωση της λεγόμενης «ανάπτυξης», πράγμα που θα οδηγήσει τα επιτόκια προς τα κάτω. Γι' αυτό και δέχονται να αγοράσουν τα δεκαετή ομόλογα με χαμηλότερα επιτόκια από τα τρίμηνα, καθώς θεωρούν ότι στο μέλλον (όταν εξαργυρώσουν τα δεκαετή ομόλογα) θα κερδίσουν περισσότερα λεφτά. Αν για παράδειγμα αγοράσουν σήμερα ένα δεκαετές ομόλογο 100 χιλιάδων δολαρίων με επιτόκιο 2%, αυτό σημαίνει ότι το 2019 θα βγάλουν 2 χιλιάδικα. Αν όμως αυτά τα 100 χιλιάδικα τα επενδύσουν το 2029 σε τρίμηνα ομόλογα, με ένα επιτόκιο 0.5%, θα βγάλουν μόλις ένα πεντακοσάριο, δηλαδή το ένα τέταρτο.

Φυσικά, ένας καπιταλιστικός οργανισμός δε θα μπορούσε να φέρει τον πανικό. Η έκθεση αναφέρει ότι τώρα τα οικονομικά δεδομένα των

ιμπεριαλιστικών χωρών είναι καλά, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν προβλήματα στο διεθνές εμπόριο λόγω του εμπορικού πολέμου ΗΠΑ-Κίνας. Η έκθεση αναφέρει ένα ακόμα φαινομενικά παράδοξο γεγονός. Οτι αν και τα επιτόκια μειώνονται, οι επενδυτές δε ζητούν ασφάλιστρα από μελλοντικούς κινδύνους στα μακροπρόθεσμα ομόλογα. Τα ασφάλιστρα αυτά μειώνονται συνεχώς. Μια εξήγηση που θα μπορούσε να δοθεί είναι ότι το χρηματιστικό κεφάλαιο θεωρεί ότι δε θα χάσει τα λεφτά του, από τη στιγμή που τα ιμπεριαλιστικά κράτη έχουν δείξει στο παρελθόν ότι διασφαλίζουν τα συμφέροντά του.

Τα παραπάνω δεν τα αναφέρουμε για να γίνουμε «μάντεϊς» του πότε θα ξεσπάσει η επόμενη περιοδική οικονομική κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού, ο οποίος έτσι κι αλλιώς περνάει γενική κρίση, με την έννοια ότι οι παραγωγικές σχέσεις (οι σχέσεις δηλαδή που αναπτύσσονται στην παραγωγή, με την ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και την απομύζηση ολόένα και περισσότερης υπεραξίας από τους εργαζόμενους) μπαίνουν φρένο στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων. Τα αναφέρουμε για να επισημάνουμε ότι ακόμα και καπιταλιστικοί οργανισμοί, όπως η BIS, δεν εμφανίζουν αισιόδοξες προβλέψεις για το μέλλον.

Ενα ακόμα στοιχείο που θα πρέπει να πάρουμε υπόψη μας για να έχουμε μία καλύ-

τερη εικόνα της κατάστασης που διαμορφώνεται στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία είναι η τεράστια συγκεντροποίηση του χρηματιστικού κεφαλαίου. Σύμφωνα με την προηγούμενη έκθεση της BIS (τον περασμένο Ιούλη), στον παγκόσμιο διατραπεζικό δανεισμό κυριαρχεί ένας μικρός αριθμός συναλλαγών τεράστιας αξίας. Πιο συγκεκριμένα, μόνο το 2.4% όλων των συναλλαγών μεταξύ πιστωτηρίων τραπεζών μίας χώρας και τραπεζών άλλης χώρας που δανείζονται από τις πρώτες, ήταν αξίας πάνω από 50 δισ. δολάρια σε μέγεθος στα τέλη του 2018. Όμως αυτές οι συναλλαγές αποτελούν τα δύο τρίτα των παγκόσμιων διασυννοριακών συναλλαγών μεταξύ τραπεζών! Αυτή η συγκεντροποίηση αποδίδεται από την BIS στο γεγονός ότι μόνο οι πέντε μεγαλύτερες πιστώτριες χώρες, Γαλλία, Γερμανία, Ιαπωνία, Βρετανία και ΗΠΑ καταλαμβάνουν το 55% των παγκόσμιων διασυννοριακών πιστώσεων (δηλαδή δίνουν πάνω από τα μισά δάνεια παγκόσμια) και σχεδόν το 70% της αξίας του συνόλου των δανείων αυτών. Αν τα παραπάνω αφορούν τον διατραπεζικό δανεισμό, συγκεντροποίηση παρατηρείται σύμφωνα με την BIS και στα δάνεια μεταξύ τραπεζών και μη τραπεζικών οργανισμών. Τι σημαίνει αυτό; Οτι όλο και περισσότερα λεφτά βρίσκονται σε όλο και λιγότερα χέρια.

Αίγυπτος: Βάρβαρη καταστολή των διαδηλώσεων

Συνεχίστηκαν για δεύτερη συνεχόμενη Παρασκευή οι διαδηλώσεις ενάντια στον Σίσι, αυξάνοντας την ανησυχία της αιγυπτιακής χούντας που βλέπει ότι παρά τη βάρβαρη καταστολή που εφαρμόζει ενάντια στους διαδηλωτές, οι διαδηλώσεις συνεχίζονται, ενώ η προοπτική μαζικοποίησής τους ενισχύεται καθώς ο αιγυπτιακός λαός «βράζει» ενάντια στο καθεστώς.

Οι δυνάμεις καταστολής έχουν επιδοθεί σε ένα όργιο συλλήψεων από τότε που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις, έχοντας συλλάβει περισσότερους από 2.000 διαδηλωτές, με τη μεγάλη πλειοψηφία τους να είναι μέχρι 24 χρόνων, ενώ ανάμεσα στους συλληφθέντες βρίσκονται δεκάδες παιδιά μέχρι και 10 χρόνων. Πολλά από αυτά κρατούνται σε μυστικές τοποθεσίες, με τους συγγενείς τους να μην γνωρίζουν την τύχη τους, ενώ πολλά από αυτά έχουν υποστεί βασανιστήρια και ανακρίσεις και τους έχουν απαγγελθεί από τις δικαστικές αρχές του καθεστώτος κατηγορίες για απειλή κατά της ασφάλειας της χώρας!

Από τη μέρα που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις, το Κάιρο και το Σουέζ, οι πόλεις στις οποίες έγιναν οι πολυπληθέστερες διαδηλώσεις, έχουν μετατραπεί σε φρούρια από τον αιγυπτιακό στρατό και την αστυνομία, με εκατοντάδες στρατιώτες να σταθμεύουν παντού, γύρω από κυβερνητικά κτίρια και κτίρια των υπηρεσιών ασφαλείας. Ο στρατός έχει στήσει δεκάδες μπλόκα, στα οποία σταματάει τα διερχόμενα αυτοκίνητα και ελέγχει τις ταυτότητες των επιβατών και τα κινητά τους για να βρει φωτογραφίες και μηνύματα που σχετίζονται με τις διαδηλώσεις. Παράλληλα, το υπουργείο Εσωτερικών έχει δώσει εντολή στο προσωπικό των νοσοκομείων του Καΐρου να αναφέρει στην αστυνομία τα πλήρη στοιχεία των τραυματιών από τις διαδηλώσεις, ενώ δεκάδες μπάτσοι ελέγχουν στις πύλες των νοσοκομείων και τα ασθενοφόρα καθώς εισέρχονται για τραυματίες. Δεκάδες σταθμοί του Μετρό στο κέντρο του Καΐρου και γύρω από την πλατεία Ταχρίρ, επίκεντρο των διαδηλώσεων ενάντια στη χούντα, έχουν κλείσει από τις αρχές για «ανακαίνιση», προκειμένου να εμποδιστεί ο κόσμος να κατέβει στις διαδηλώσεις που αναμένονται. Από την αρχή των διαδηλώσεων οι αρχές, μπλόκαραν την πρόσβαση στο Facebook, το Messenger και το BBC, επιδιώκοντας να κάνουν το ίδιο στο Twitter, σύμφωνα με την οργάνωση υπεράσπισης των δικαιωμάτων στο Διαδίκτυο NetBlocks.

Τα αιγυπτιακά ΜΜΕ, που ελέγχονται στη συντριπτική τους πλειοψηφία από τη χούντα και τον στρατό, ισχυρίζονται ότι τα βίντεο που απεικονίζουν τις διαδηλώσεις είναι κατασκευασμένα από πλάνα παλιότερων διαδηλώσεων, πριν από την αρπαγή της εξουσίας από τον Σίσι. Παράλληλα, όλο το σύστημα εξουσίας του καθεστώτος υποστηρίζει ότι το σύνολο του αιγυπτιακού λαού στηρίζει το καθεστώς, ενώ οι λιγοστοί -όπως αναφέρει- που διαδηλώνουν είναι «προδότες» και «τρομοκράτες». Όταν ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις η χούντα υποστήριζε ότι οι διαδηλωτές δεν ξεπερνούν τα 30 με 40 υποχείρια της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Είναι λοιπόν απορίας άξιο γιατί ο Σίσι έσπευσε από την πρώτη στιγμή να δώσει εντολή στο στρατό και την αστυνομία να καταστείλει τις διαδηλώσεις, αντί να τις αφήσει να εξελιχθούν και με αυτόν τον τρόπο να κερδίσει πόντους δημοκρατικότητας για την κυβέρνησή του σε διεθνές επίπεδο, προβάλλοντάς την ως ένα φιλελεύθερο καθεστώς σύμφωνο με τα δυτικά πρότυπα.

Η χούντα γνωρίζει ότι τα όποια ψήγματα λαοφιλίας είχε κερδίσει τον πρώτο καιρό στα πιο κοσμικά λαϊκά στρώματα, μετά το πραξικόπημα ενάντια στον Μόρσι, έχουν χαθεί εδώ και καιρό, λόγω της καταστολής και των βάρβαρων αντιλαϊκών οικονομικών μέτρων που έχουν βυθίσει το λαό στην ακραία φτώχεια. Ο Μοχάμεντ Αλι και τα βίντεό του που απεικονίζουν την τεράστια διαφθορά των κυβερνητικών στελεχών και των κρατικών αξιωματούχων ήταν απλά η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της λαϊκής οργής. Γι' αυτόν το λόγο ο Σίσι εξαπέλυσε τους πραιτοριανούς του, ελπίζοντας ότι έτσι θα καταφέρει να κλείσει έστω και προσωρινά τον ασκό του Αιόλου.

Αν η λαϊκή οργή φουντώσει ακόμα περισσότερο και ο λαός βγει στο δρόμο, δεν αποκλείεται ο ίδιος στρατός να τον αποκαθλώσει προκειμένου να αποφύγει τα χειρότερα, όπως έκανε και με τον προκάτοχό του, Μόρσι.

δώσουν στον Λίβανο τα 11 δισ. δολάρια που συμφώνησαν πέρσι στο Παρίσι. Για να τα δώσουν όμως θέλουν να δουν μέτρα, γι' αυτό και η λιβανέζικη Βουλή τα ψήφισε.

Με όχημα το τεράστιο χρέος της χώρας (που φτάνει το 150% του ΑΕΠ, κάνοντας τον Λίβανο την τρίτη πιο χρεωμένη χώρα παγκόσμια), το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο απομυζά ό,τι έχει απομείνει από τον παραγόμενο πλούτο. Γι' αυτό και ο λαός εξαθλιώνεται όλο και περισσότερο. Αν σ' αυτό προσθέσουμε τον κίνδυνο υποτίμησης του νομίσματος και τον τεράστιο αριθμό των προσφύγων που ζουν στη χώρα, θα έχουμε μία καλύτερη εικόνα της εκρηκτικής κατάστασης που διαμορφώνεται.

Και μία... λεπτομέρεια. Η αντιστασιακή Χεζμπολά τηρεί σιγήν ιχθύος μέχρι τώρα. Δεν έχει βγάλει ούτε μία ανακοίνωση στην αγγλόφωνη ιστοσελίδα του Al Manar, το οποίο απέκρουσε επιμελώς την είδηση! Μήπως γιατί η Χεζμπολά έχει τρία υπουργεία στην κυβέρνηση Χαρίρι, στα δύο από τα οποία (Νεολαίας- Αθλητισμού και Κοινοβουλευτικών Υποθέσεων) οι υπουργοί είναι μέλη της και στο τρίτο (Υγείας) υπουργός είναι ο πρώην προσωπικός γιατρός του ηγέτη της Χασάν Νασράλα, ο Τζαμίλ Τζαμπάκ, ο οποίος, αν και μη μέλος της Χεζμπολά, ανήκει στον ευρύτερο εκλογικό της σχηματισμό; Αυτό επιβεβαιώνει τη διαπίστωσή μας ότι η Χεζμπολά, παρά τον αντιστασιακό της ρόλο στον πόλεμο κατά των σιωνιστών, παραμένει μία αστική δύναμη. Αυτή όμως είναι μία αντίφαση, η οποία την χαρακτηρίζει χρόνια τώρα.

ΙΡΑΚ

Στο γειτονικό Ιράκ, δύο διαδηλωτές σκοτώθηκαν την περασμένη Τρίτη και πάνω από 200 άτομα τραυματίστηκαν (μεταξύ των οποίων και 40 μπάτσοι) στις διαδηλώσεις που έγιναν σε διάφορες πόλεις της χώρας. Χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Ταχρίρ, της Βαγδάτης, ενώ 3.000 από αυτούς επιχείρησαν να περάσουν μια από τις γέφυρες του ποταμού Τίγγρη

και να μπουν στην Πράσινη Ζώνη της πόλης όπου στεγάζονται κυβερνητικές υπηρεσίες και ξένες πρεσβείες.

Οι διαδηλωτές κατηγορούν την κυβέρνηση ως μια κυβέρνηση παραστρατιωτικών, που έχει αποτύχει να μειώσει την ανεργία και να βελτιώσει τις δημόσιες υπηρεσίες που παραμένουν άθλιες. Στις διαδηλώσεις συμμετείχαν και απόφοιτοι πανεπιστημίων που παραμένουν άνεργοι, υποστηρίζοντας ότι η κυβέρνηση τους εξαπάτησε υποσχόμενη ότι θα τους δώσει δουλειές, και γι' αυτό έχουν βγει στους δρόμους τις τελευταίες βδομάδες. Σύμφωνα με επίσημες πηγές, από το 2004, πολιτικοί και επιχειρηματίες έχουν τσεπώσει περίπου 450 δισ. δολάρια από τα κρατικά ταμεία. Η ανεργία στους νέους κάτω των 25 ετών αγγίζει επίσημα το 25%, γιατί ανεπίσημα είναι πολύ μεγαλύτερη, σε μια χώρα που η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών είναι κάτω από 30 χρονών.

Αντί για υποσχέσεις, αυτή τη φορά η κυβέρνηση έστειλε τους μπάτσους που πυροβόλησαν στο ψαχνό, στις μεγαλύτερες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις από τότε που σχηματίστηκε η κυβέρνηση του Αντέλ Αμπντούλ Μαχντί πριν από έναν ακριβώς χρόνο. Το μεταπολεμικό Ιράκ ακόμα μετράει τις πληγές του.

στο ψαχνό

Ντροπαλοί Σαλβίνι

Σύμφωνα με όσα ανακοινώθηκαν μετά το υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Δευτέρας (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 11), μία από τις αποφάσεις προβλέπει την «ένταξη στο σύστημα ασύλου μόνο όσων αιτούντων έχουν προσφυγικό προφίλ». Όπως εξηγούσε σε ραδιοσταθμό ο αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών Βαρβιτσιώτης, ο Αφγανός ή ο Αφρικανός δεν έχει προσφυγικό προφίλ και επομένως δε θα μπαίνει στο σύστημα ασύλου, δε θα μπορεί να υποβάλει αίτηση. Αυτός θα κλείνεται κατευθείαν σε ένα «κλειστό προαναχωρησιακό κέντρο» (σε μια φυλακή, δηλαδή), μέχρι να καταστεί δυνατή η απέλασή του.

Αυτή η διαδικασία ονομάζεται racial profiling, είναι αντίθετο στη Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες, έχει καταδικαστεί από το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Τι σημασία έχουν, όμως, όλ' αυτά μπροστά στην ανάγκη να επιδειχτεί σιδερένια πυγμή απέναντι στους πρόσφυγες και μετανάστες που φτάνουν στη χώρα μας;

Στα «κλειστά προαναχωρησιακά κέντρα», τις φυλακές και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης τύπου Αμυδαλέζας, δηλαδή, θα κλείνονται «όσοι παράνομα εισήλθαν στη χώρα και δεν δικαιούνται άσυλο ή η αίτησή τους απορρίπτεται». Έχουμε δυο κατηγορίες, δηλαδή. Αυτοί που υπέβαλαν αίτηση για άσυλο και απορρίφθηκε και αυτοί που «δε δικαιούνται άσυλο» και δεν τους επιτράπηκε να υποβάλουν αίτηση. Το 93%, όπως λένε τα κυβερνητικά στελέχη.

Εμ δεν τους δίνουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση για άσυλο, εμ τους κλείνουν στη φυλακή, μέχρι να «σπάσουν» και να αποδεχτούν την απέλαση. Δεν έχει σημασία τι θα πετύχουν (πολύ λίγοι «σπάνε», όπως έχει δείξει το παρελθόν), εδώ συζητάμε για τη διαδικασία. Στόχος είναι να μην είναι οι μετανάστες σκόρπιοι στην Ελλάδα. Οχι για να μπορεί να τους βρίσκει το ελληνικό κράτος, αλλά για να μην αναχωρούν προς τις κεντρικές και βόρειες ευρωπαϊκές χώρες πληρώνοντας τα κυκλώματα διακίνησης. Αφού τα νησιά, που έπαιζαν μέχρι τώρα το ρόλο των μεγάλων ανοιχτών φυλακών, έπηξαν και εγκυμονούν πλέον κινδύνους (όπως έδειξε η Μόρια), θα τους μεταφέρουμε στην ενδοχώρα, αλλά θα τους κλείσουμε σε φυλακές για να μην μπορούν να την κοπανάνε προς την Ευρώπη. Αυτή είναι η λογική.

Λίγες μέρες πριν από την επίσκεψη των Ζεεχόφερ-Καστανέρ σε Αγκυρα και Αθήνα, ο υφυπουργός του πρώτου, Στέφαν Μάγερ, σε συνέντευξή του στα «Νέα» επικεντρώθηκε στο πώς «άμεσα από τα ελληνικά νησιά θα επαναπροωθούνται στην Τουρκία περισσότεροι πρόσφυγες των οποίων απορρίπτεται η αίτηση». Το εντοπίζει κιόλας: «οι διαδικασίες ασύλου στα πέντε ελληνικά hotspots -μακράν της ηπειρωτικής χώρας- να επιταχυνθούν αισθητά και κατά συνέπεια να επαναπροωθούνται περισσότεροι σύριοι πρόσφυγες στην Τουρκία».

Δείτε το σχήμα: χωρίζουμε όσους καταφθάνουν στην Ελλάδα σε έχοντες «προσφυγικό προφίλ» (το 7%) και σε έχοντες «μεταναστευτικό προφίλ» (το 93%). Το 93% το κλείνουμε σε φυλακές-στρατόπεδα συγκέντρωσης πιέζοντάς τους να δεχτούν την απέλαση στις χώρες προέλευσής τους. Το 7% το κρατάμε στα νησιά, ξεπετάμε τις αιτήσεις ασύλου και τους επιστρέφουμε στην Τουρκία, σύμφωνα με τη Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Η Ελλάδα θα παίζει το ρόλο του δεσμοφύλακα κι αν χρειαστεί να βάλουμε κάνα φραγκάκι παραπάνω θα το κάνουμε. Όπως θα γίνει και με την Τουρκία. Σημασία έχει να τους κρατήσουν μακριά από την ευρωπαϊκή ενδοχώρα. «Η γερμανική κυβέρνηση εξετάζει πιθανή πρόσθετη βοήθεια προς την Ελλάδα και στην Τουρκία. Το θέμα αυτό συντονίζεται με τους ευρωπαίους εταίρους μας», είπε ο Μάγερ την Τρίτη στη γερμανική Βουλή.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: με την κυβέρνηση-δεσμοφύλακα της ΕΕ ή με τους πρόσφυγες και μετανάστες και το αίτημά τους να πάρουν χαρτιά και να κατευθυνθούν στις χώρες προορισμού τους;

ΚΟΛΑΣΗ. Αυτή η λέξη κυριαρχούσε στα αυτοσχέδια πλακάτ-χαρτόνια που κρατούσαν πρόσφυγες και μετανάστες έγκλειστοι στη Μόρια, μετά το νέο έγκλημα με θύματα μια γυναίκα και το μωρό της, που απανθρακώθηκαν όταν το κοντέινερ όπου ζούσαν πήρε φωτιά. Θα πει κανείς ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν περάσει στη ζωή τους χειρότερη κόλαση και πως εκείνο που τους ενοχλεί δεν είναι τόσο οι αβάσταχτες συνθήκες στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Μόριας όσο ο περιορισμός τους εκεί και η απαγόρευση να μεταβούν στην ηπειρωτική Ελλάδα, απ' όπου ελπίζουν ότι μπορεί να βρουν μια «τρύπα» για να φύγουν και να φτάσουν στον τελικό τους προορισμό. Οτι αν είχαν τη βεβαιότητα ότι μετά από λίγο θα μεταφερθούν στην ηπειρωτική Ελλάδα, δε θα τους ένοιαζαν οι άθλιες συνθήκες της Μόριας. Αυτό το επιχείρημα, όμως, έρχεται να μας πει ότι η Μόρια είναι δυο φορές κόλαση. Πρώτον επειδή είναι φυλακή και δεύτερον επειδή είναι τρισάθλια φυλακή. Κι ο ΣΥΡΙΖΑ καμαρώνει, επειδή τον Αύγουστο πήγε εκεί ο Χρυσοχοϊδης και τα βρήκε όλα μια χαρά...

KONTRES

Οι συνήθειες πρόθυμοι

Ο Χατζηδάκης συναντήθηκε με εκπροσώπους «περιβαλλοντικών» οργανώσεων με αντικείμενο την «ανταλλαγή απόψεων για τις πρόσφατες εξελίξεις σε ζητήματα περιβαλλοντικής πολιτικής». Τους ενημέρωσε ότι ο ίδιος θα τους συναντά μια φορά το δίμηνο και ότι υπάρχει «πρόθεση του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη να τις προσκαλέσει άμεσα σε συνάντηση στο Μέγαρο Μαξίμου». Μετά το τέλος της συνάντησης ο Χατζηδάκης δήλωσε πως «όπως έγινε φανερό από την τοποθέτηση του πρωθυπουργού στα Ηνωμένα Έθνη, η κυβέρνηση έχει μια πολύ φιλόδοξη ατζέντα για το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή»!

Παραφράζοντας τον μακαρίτη Θανάση Κανελλόπουλο, θα λέγαμε ότι οι λεγόμενες περιβαλλοντικές οργανώσεις είναι το αποσμητικό στην τουλέτα της αντιπεριβαλλοντικής πολιτικής. Για την ιστορία, οι οργανώσεις που δέχτηκαν να παίξουν το ρόλο της γλάστρας (όπως τον έχουν παίξει και στα σόου των προηγούμενων κυβερνήσεων, καθότι συντηρούνται από τα διάφορα «προγράμματα») είναι οι: ANIMA, Αρχέλων, Αλκυόνη, ΑΡΙΩΝ, Δίκτυο Μεσόγειος SOS, Οικολογική Εταιρεία Ανακύκλωσης, Ελληνική Εταιρία Προστασίας της Φύσης, Ecocity, Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, GreenTank, Καλλιστώ, Εταιρία Προστασίας Πρεσπών, Greenpeace, MEDASSET, ΠΑΝΔΟΙΚΟ, Mom, Οργάνωση Γη, Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, WWF Ελλάς.

Και κλάμα ο Σαμαράς

Όπως μας πληροφόρησε η κυριακάτικη του Χατζηνικολάου, που χρησιμοποιείται από παλιά ως ντουντούκα του Καραμανλή, «δεν ισχύουν τα σενάρια αποχώρησης»

του δάμαλου από την ενεργή πολιτική. «Οχι μόνο δεν υφίσταται καμία διάθεση αναχωρητισμού, αλλά απεναντίας προγραμματίζει τις δημόσιες παρεμβάσεις του», διαμηνύει ο Καραμανλής. Εδώ και δέκα χρόνια δεν έχει μιλήσει ούτε μια φορά στη Βουλή και οι περιβόητες δημόσιες παρεμβάσεις του είναι κάποιες ολιγόλογες δηλώσεις, μια ανά διετία.

Το μόνο που βλέπουμε εμείς πίσω από τέτοια δημοσιεύματα είναι από τη μια τη θέληση κάποιων (λέγε με Σαμαρά) να κάψουν την υποψηφιότητα Καραμανλή για την προεδρία της Δημοκρατίας και από την άλλη την προσπάθεια του Καραμανλή να βάλει πάγο σ' αυτά τα σενάρια, προφανώς επειδή θέλει να γίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας. Ο ρόλος του πάει γάντι. Αντί να περνάει στην Παναγή Κυριακού κάποιες ώρες την ημέρα, θα τις περνάει στην Ηρώδου του Αττικού. Όσο για χρόνο για play station και χολιγουντιανές ταινίες, να φάνε και οι κότες.

ΥΓ. Την έμμεση ανακοίνωση Καραμανλή ότι «δεν πάει πουθενά» ακολούθησε ένα δηλητηριώδες σχολιάκι στα «Νέα», ειρωνικό και απαξιωτικό για τον Καραμανλή, με ύφος που γράφουν μόνο για τους συριζαίους. Υπάρχουν κι εκείνες οι φήμες για τη συμμαχία που έχει διαμορφωθεί μεταξύ Σαμαρά και Μαρινάκη...

Βρόμα και δυσωδία

Πάει η εισαγγελέας Εφετών Ράικου να καταθέσει στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σοφουλάκη. Ο οποίος είναι επιλογή της Ξένης Δημοτρίας και του Μιχάλη Καλογήρου και καταφέρνει «να φέρει βόλτα» τη Ράικου με αποτέλεσμα αυτή να μην πει σχεδόν τίποτα. Και κυρίως να μην πει ονόματα. Φεύγει η Ράικου από το γραφείο του αντεισαγγε-

γελέα, κατεβαίνει στο γκαράζ να πάρει το αυτοκίνητό της και τρώει τη «φλασιά». Ρε σεις, δεν είπα τίποτα! Ξαναπαρκάρει το αμάξι, ανεβαίνει φουριόζα στο γραφείο του Σοφουλάκη, τον βρίσκει έτοιμο να φύγει και του λέει ότι θέλει να επανέλθει. Αυτός προσπαθεί να τη μεταπεισει, αλλά -έμπειρη νομικός γαρ- του λέει ότι θέλει να καταθέσει νεότερα στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση της! Αυτός δεν μπορεί να αρνηθεί, η Ράικου στρογγυλοκάθεται και καταθέτει επί τετράωρο (η πρώτη κατάθεση είχε κρατήσει μόνο μισή ώρα)! Και λέει όλ' αυτά σε βάρος του Παπαγγελόπουλου τα οποία λίγες ώρες αργότερα είχαν γίνει φέιγ-βολάν.

Δεν περιμένουμε ότι θα «χάψει» κανείς όλ' αυτά τα περί «φλασιάς» που έφαγε η

Ξεκατίνιασμα σφαγών

Ο Ερντογάν ανέβηκε στο βήμα της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ και μεταξύ των άλλων κατήγγειλε το συνεχή εποικισμό της Παλαιστίνης δείχνοντας χάρτες για τη συρρίκνωση των παλαιστινιακών εδαφών από το 1948 μέχρι σήμερα. Είναι ένα από τα αγαπημένα του θέματα, μέσω του οποίου προσπαθεί να αναδειχτεί σε ηγέτη του ισλαμικού κόσμου.

Ο Νετανιάχου, που δε βρισκόταν στον ΟΗΕ καθώς προσπαθεί να ξαναγίνει πρωθυπουργός στο Ισραήλ, γύρισε βίντεο για να απαντήσει στον Ερντογάν! Και τι είπε; «Αυτός που δε σταματάει να ψεύδεται αναφορικά με το Ισραήλ, σφάζει Κούρδους στη χώρα του και αρνείται την τρομερή σφαγή των Αρμενίων, δε θα έπρεπε να κάνει κήρυγμα στο Ισραήλ. Ερντογάν, σταμάτα να λες ψέματα!».

Ράικου, συνειδητοποιώντας ότι ο Σοφουλάκης (ο έμπιστος της Ξένης Δημητρίου) την παγίδευσε και την κατάφερε να μην πει τίποτα. Σιγά την... ψαρωμένη παιδούλα που παγιδεύτηκε. Κάθε εχέφρων άνθρωπος θα καταλάβει ότι «κάτι» μεσολάβησε στη λίγη ώρα ανάμεσα στις δυο καταθέσεις της Ράικου. Κάποιο τηλεφώνημα προφανώς. Αξίζει, τέλος, να σημειωθεί ότι η περιγραφή που παραθέσαμε στην αρχή δεν είναι δική μας. Την παρέθεσε ο άνθρωπος ειδικών αποστολών στη φυλλάδα του Μαρινάκη, Γιώργος Παπαχρήστος, στην καθημερινή στήλη του στα «Νέα» (27.9.19). Κάτι λέει κι αυτό, δε νομίζετε;

Κρατάνε ακόμα οι ζέστες

«Η γιορτή χαλβά Φαρσάλων να γίνει του χρόνου στην πλατεία Συντάγματος και να εξεταστεί η διερεύνηση της δυνατότητας κατοχύρωσης του χαλβά ως ΠΓΕ ή ΠΟΠ πρότεινε από το βήμα της 14ης Γιορτής Χαλβά Φαρσάλων ο πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημοσίας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής, βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος». Το ζήτημα δεν είναι ότι το είπε, αλλά το ότι έβγαλε και δελτίο Τύπου για να διαφημίσει τη... μεγαλοφυή παπάρα του.

Ποια Αριστερά;

Γύρω στο ένα εκατομμύριο ευρώ έχει καβατζώσει ο Παπαδημούλης από τη θητεία του στην Ευρωβουλή. Γερές καβάζτες, όμως, έκαναν και οι νεότεροι ευρωβουλευτές. Γύρω στα τετρακόσια χιλιάδικα ο Κούλογλου. Αγορά δύο οικοπέδων αξίας τριακοσίων χιλιάδων στο Βέλγιο η Κούνεβα. Δεν τα έκλεψαν, βέβαια, είναι πολλά τα λεφτά που παίρνουν οι ευρωβουλευτές. Την ίδια στιγμή το κόμμα τους χρωστάει λεφτά σε κρατικές εταιρίες και σε τράπεζες, ενώ άφηγε απλήρωτο τον κόσμο που εργάζεται στα Μέσα του. Αλλά και αυτό να μη συνέβαινε, πόσο... αριστερός είναι ο ατομικός πλουτισμός μέσω της πολιτικής;

Συγγένειες

Στο δημοτικό συμβούλιο Ιλίου πήραν απόφαση να τηρήσουν ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα που δολοφονήθηκε από τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Τυπικά πράγματα που τα συνηθίζουν στα θεσμικά όργανα. Οι σύμβουλοι της νεοδημοκρατικής παράταξης, όμως, είχαν άλλη γνώμη. Και αρνήθηκαν να σηκωθούν -κάνοντας αγγαρεία έστω- σ' αυτό το ένα λεπτό. Εδειξαν έτσι την εκλεκτική συγγένειά τους με τους νεοναζί δολοφόνους. Εδειξαν ότι ο Φύσσας δεν είναι δικός τους και πως η δολοφονία του δεν τους αφορά. Η ειδήση, φυσικά, κυκλοφόρησε. Κι ένας μόνο απ' αυτούς, ονόματι Κ. Μουζακίτης, είχε το φιλότιμο να παραιτηθεί. «Με το να μη σηκωθώ στο δημοτικό συμβούλιο στη μνήμη του Παύλου Φύσσα, συμμορφούμενος με την παράταξή μου, προσέβαλα τη μνήμη ενός ανθρώπου που έχασε τη ζωή του από συγκαρινούς ναζί. Οφείλω μία ειλικρινή συγγνώμη στην οικογένειά του και σε κάθε άνθρωπο που θέλει να λέγεται άνθρωπος. Σε ελάχιστη ένδειξη μεταμέλειας παραιτούμαι από το δημοτικό συμβούλιο», έγραψε στην επιστολή παραιτήσής του.

Επιμένει

Τα ίδια και τα ίδια επαναλαμβάνει ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και πρώην πρόεδρος της Βουλής Νίκος Βούτσης, αναφερόμενος στο άνοιγμα ποινικής διαδικασίας κατά του Παπαγγελόπουλου: «Στον ΣΥΡΙΖΑ δεν θα συνηγορήσουμε σε αυτή τη διαδικασία. Να είναι σαφές ότι μόνο εφόσον έρθει συνολικά η συζήτηση για την τεράστια υπόθεση και το πραγματικά τεράστιο σκάνδαλο της Novartis στη Βουλή θα μπορούσαμε να συναινέσουμε». Ιδιοπαρμένει και το ερώτημα: την είχατε την υπόθεση Novartis στα χέρια σας, υπουργός σας ενημέρωσε τον πρωθυπουργό και βγαίνοντας από την ενημέρωση μίλησε για «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους», όμως στη Βουλή το περιορίσατε σε άνοιγμα ποινικής διαδικασίας για δέκα πρώην πρωθυπουργούς και υπουργούς και όταν άνοιξε η ποινική διαδικασία, αρνηθήκατε να βάλετε όλο το σκάνδαλο στο τραπέζι, αρνηθήκατε ακόμα και την ποινική διερεύνηση για τους δέκα και το στείλατε πίσω στην τακτική Δικαιοσύνη. Γιατί δε διερευνήσατε τότε που είχατε την ευκαιρία και την κοινοβουλευτική πλειοψηφία «το πραγματικά τεράστιο σκάνδαλο της Novartis»;

Στερνή μου γνώση

Περιγραφή των συριζαϊκών χειρισμών για τη Novartis από τον Γιώργο Λακόπουλο (χωρίς δικό μας σχολιασμό): «Κυβερνητικοί παράγοντες της εποχής, προκλητικοί και αμετροεπείς, προβαίνουν σε ανόητες πράξεις και δηλώσεις. Από τον υπουργό Τζανακόπουλο που πήγε στον Αρειό Πάγο για... ενημέρωση, μέχρι τον υπουργό Παπαγγελόπουλο που διακηρύσσει ότι από τη δικογραφία τεκμαίρεται το σκάνδαλο του αιώνα. Κι αυτοί ατιμώρητοι για τη βλακεία τους από τον Πρωθυπουργό. Η συμπεριφορά τους δίνει λαβή στην αντιπολίτευση και τους ελεγχόμενους να μιλήσουν για κυβερνητική σκευωρία. Μεγαλύτερη αυτοπροβολή δεν θα μπορούσε να υπάρξει. Αντί να αφήσουν την υπόθεση τη Δικαιοσύνη, την τραβούσαν μόνοι τους στο πεδίο της πολιτικής αντιπαράθεσης».

ZOOM

Αθλιοι Γκεμπελίσκοι, παραχαράκτες της Ιστορίας

Ηεικόνα με την κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο καρφωμένη στην κορυφή του ναζιστικού Ράιχσταγκ, για να σημάνει το τέλος του Β' παγκόσμιου πολέμου (Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου για τους σοβιετικούς, Αντιφασιστικού Πολέμου των Λαών για τους κομμουνιστές όλου του κόσμου), δεν μπορεί να σβηστεί. Έχει σφραγίσει την Ιστορία και υποδηλώνει -στο πρώτο επίπεδο- ότι εκείνοι που πολέμησαν στην πρώτη γραμμή, χύνοντας το αίμα τους για να συντριβεί το ναζιφασιστικό τέρας, ήταν οι κομμουνιστές. Και η μεγάλη χώρα όπου αυτοί είχαν την εξουσία, η Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών. Η δική της σημαία υψώθηκε στο Ράιχσταγκ, ενώπιον δικού της στρατάρχη υπεγράφη η άνευ όρων παράδοση της ναζιστικής Γερμανίας.

Επειδή δεν μπορούν να σβήσουν αυτό το γεγονός, προσπαθούν -αναθεωρώντας βασιικές πτυχές της Ιστορίας- να το υπονομεύσουν. Ολόκληρο ρεύμα έχει αναπτυχθεί τις τελευταίες δεκαετίες, ειδικά μετά την κατάρρευση των καθεστώτων του παλινορθωμένου καπιταλισμού, που εξελήφθη ως ευκαιρία για μια γενικότερη αναθεώρηση της Ιστορίας. Σε κάποιες από τις χώρες αυτού του στρατοπέδου (ιδιαίτερα αυτές της Βαλτικής) κυριάρχησαν οι απόγονοι των ναζί, που χαρακτηρίζονται από ένα λυσασσμένο αντικομμουνισμό. Αυτή τη λύσσα αντανάκλα και το πρόσφατο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (βλ. http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_EL.html), που προκάλεσε συζητήσεις και στη χώρα μας, μετά την άρνηση της πλειοψηφίας των ελλήνων ευρωβουλευτών να το υπερψηφίσουν. Συγκεκριμένα, το υπερψηφίσαν μόνο η Άννα Μισέλ Ασημακοπούλου της ΝΔ και ο Εμμανουήλ Φράγκος του κόμματος Βελόπουλου. Καταψήφισαν οι δύο ευρωβουλευτές του Περισσού, οι Παπαδημούλης, Κόκκαλης και Αρβανίτης του ΣΥΡΙΖΑ, η Σπυράκη της ΝΔ και ο Ανδρουλάκης του ΚΙΝΑΛ. Λευκό ψήφισαν οι Κυμπουρόπουλος, Κύρτσος και Ζαγοράκης της ΝΔ, η Καϊλή του ΚΙΝΑΛ και ο νεοναζιστής Λαγός, ενώ απείχαν από την ψηφοφορία οι Κούλογλου, Κουντουρά και Γεωργουλής του ΣΥΡΙΖΑ, οι Μείμαράκης, Βότσεπεργκ και Κεφαλογιάννης της ΝΔ και ο χρυσαυγίτης Κωνσταντίνου.

Η στάση των νεοναζιστών είναι ευεξήγητη: δεν τους πήγαινε να καταδικάσουν τα ινδάλματά τους μαζί με τους κομμουνιστές. Οι άλλοι ευρωβουλευτές, όμως, και ιδιαίτερα αυτοί της ΝΔ; Νομίζουμε ότι η απάντηση είναι απλή. Σε μια χώρα με τόσο έντονες αντιναζιστικές και αντιφασιστικές μήμες είναι πολύ δύσκολο να ταυτίσεις τους ναζί με αυτούς που πρωτοστάτησαν στον αγώνα ενάντια τους, τους κομμουνιστές. Μια τέτοια στάση θα τους έφερνε σε αντίθεση όχι μόνο με τα γενικά παραδεκτά στη χώρα μας, αλλά και με σημαντικό τμήμα των ψηφοφόρων τους.

Το ίδιο το ψήφισμα (παρόμοιο είχε ψηφιστεί και το 2009, πάλι με την ίδια μεγάλη πλειοψηφία) αναμασά τα μυθεύματα των αναθεωρητών ιστορικών των τελευταίων δεκαετιών, αλλά και το λυσασσμένο αντικομμουνισμό των ηγετικών πολιτικών φατριών, κυρίως στην Ανατολική αλλά και στη Δυτική Ευρώπη. Δεν είναι τυχαίο ότι κατατέθηκε από ευρωβουλευτές όλων σχεδόν των ομάδων (Χριστιανοδημοκράτες, Σοσι-

αλδημοκράτες, Πράσινοι, Φιλελεύθεροι, Ακροδεξιοί). Δεν είναι τυχαίο ότι το ψήφισμα ζητά να απαγορευτούν τα κομμουνιστικά σύμβολα και να μετονομαστούν δρόμοι, πλατείες κτλ. που παραπέμπουν στο σταλινισμό (π.χ. να μετονομαστεί η πλατεία Στάλινγκραντ και ο ομώνυμος σταθμός στο Παρίσι ή η λεωφόρος Στάλινγκραντ στις Βρυξέλλες, όπως ζήτησε ο Λαγός)! Πέρα από το λυσασσμένο αντικομμουνισμό, όμως, που σ' αυτή τη μορφή έχει ένα περιορισμένο ακροατήριο, το κέντρο βάρους της προπαγάνδας έπεσε σε ζητήματα ιστορικού αναθεωρητισμού, με κέντρο το Σύμφωνο Μη Επίθεσης Γερμανίας-ΕΣΣΔ το 1939, η υπογραφή του οποίου χαρακτηρίζεται... έναρξη του Β' παγκόσμιου πολέμου. Γράφει το αισχρό ψήφισμα: «Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, ο πιο καταστροφικός πόλεμος στην ιστορία της Ευρώπης, ξεκίνησε ως άμεσο αποτέλεσμα της διαβόητης Συνθήκης μη επιθέσεως της 23ης Αυγούστου 1939 μεταξύ Ναζί και Σοβιετικών, γνωστής επίσης ως σύμφωνο Μολότωφ-Ρίμπεντροπ, και των μυστικών πρωτοκόλλων της, βάσει των οποίων δύο ολοκληρωτικά καθεστώτα που είχαν ως κοινό στόχο να κατακτήσουν τον κόσμο διαίρεσαν την Ευρώπη σε δύο σφαίρες επιρροής»!

Οι υπολογισμοί που κάνουν είναι κουτοπόνηροι. Θέλουν να περάσουν στις νεότερες γενιές στην Ευρώπη, που δεν έχουν βιωματική εμπειρία ούτε βαθιά ιστορική γνώση, ότι Χίτλερ και Στάλιν συμφώνησαν να μοιράσουν την Ευρώπη, όμως μετά ο Χίτλερ φέρθηκε μπαμπέσικα στο συνεταίρο του και επιτέθηκε στην ΕΣΣΔ, οπότε ο Στάλιν δεν είχε άλλη επιλογή από το να πολεμήσει, συμμαχώντας με τις δημοκρατικές δυνάμεις της Δύσης. Αυτή η κουτοπονηριά διαψεύδεται από τα ιστορικά γεγονότα, τα οποία όμως πρέπει να γίνουν γνωστά για να λειτουργήσουν ως διάψευση. Αυτό θα επιχειρήσουμε στη συνέχεια, επικαλούμενοι κυρίως δυτικές πηγές και δη έναν υπεράνω υποψίας δυτικό πολιτικό, τον Ούνιτσον Τσόρτσιλ, γνωστό -εκτός των άλλων- και για το αντικομμουνιστικό του μένος.

Η άνοδος του φασισμού

Ο φασισμός και ο ναζισμός δεν ήταν κάποια κακοήθης αρρώστια που έπληξε τις δυτικές κοινοβουλευτικές δημοκρατίες. Ήταν μια μορφή διαχείρισης των αστικών κρατών, που αναπτύχθηκε έχοντας ως αιχμή του δόρατός της το ανερχόμενο εργατικό κίνημα και την κομμουνιστική επιρροή σ' αυτό. Οι ηγέτες των μεγαλύτερων μονοπωλιακών ομίλων ήταν αυτοί που έδωσαν το χρίσμα στους φασίστες στην Ιταλία και στους ναζί στη Γερμανία. Ο χώρος εδώ δεν επιτρέπει λεπτομερειακή αναφορά, όμως στη προσούρα μας «Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο» αναλύονται εκτενέστατα όλα τα γεγονότα και όλες οι συνθήκες που οδήγησαν στην άνοδο των ναζί στην εξουσία στη Γερμανία.

Οι κομμουνιστές ήταν αυτοί που πολέμησαν από την πρώτη στιγμή το φασισμό. Μπορεί να ανατρέξει κανείς στις αποφάσεις των συνεδρίων της Κομμουνιστικής Διεθνούς, από το 4ο συνέδριο το 1922 (χαρακτήρισε το φασισμό ως την πιο οξεία μορφή της καπιταλιστικής επίθεσης, προειδοποίησε ότι αποτελεί μια σοβαρή διεθνή απειλή και έθεσε ως ένα από τα βασικά καθήκοντα των Κ.Κ. την οργάνωση

της αντίστασης στο φασισμό) μέχρι το 7ο συνέδριο (Ιούλης-Αύγουστος 1935), καθώς και στις αποφάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής της μεταξύ των συνεδρίων, για να διαπιστώσει το ανυποχώρητο μέτωπο που όρθωσαν οι κομμουνιστές απέναντι στο φασισμό. Το 7ο συνέδριο της ΚΔ επεξεργάστηκε την τακτική του Αντιφασιστικού Λαϊκού Μετώπου για την αντιμετώπιση του ανερχόμενου φασισμού. Οι κομμουνιστές καλούσαν τους σοσιαλδημοκράτες (με τη μεγάλη εργατική επιρροή στη Δυτική Ευρώπη) και τους κάθε είδους ρεφορμιστές σε πολιτική συνεργασία για την αντιμετώπιση του ανερχόμενου φασισμού. Και στη χώρα μας, το -συνεχώς υπό διωγμό- ΚΚΕ έθεσε από το 1934 ως βασικό του καθήκον την «κεραυνοβόλα αντιφασιστική κινητοποίηση», καλούσε τα συνδικάτα να μετατραπούν σε «αντιφασιστικά φρούρια» και το λαό να χτίσει επιτροπές αντιφασιστικού αγώνα παντού, σε πόλεις και χωριά, σε γειτονιές και χώρους δουλειάς, ενώ πήρε και συγκεκριμένες πολιτικές πρωτοβουλίες, ακόμα και στην κατεύθυνση των αστών πολιτικών του Κέντρου.

Για το ζήτημα που εξετάζουμε, αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό. Κάνει σκόνη τις βρόμικες θεωρίες των παραχαράκτων της Ιστορίας, που προσπαθούν να ταυτίσουν τον κομμουνισμό με το ναζισμό. Την ώρα που οι Ανιέλι και οι Κρουπ αποθνήσκουν τους Μουσολίνι και Χίτλερ, οι κομμουνιστές έδιναν αγώνα για να ανακόψουν την άνοδο του φασισμού, όντας βέβαιοι ότι αυτή οδηγεί σε ένα νέο ιμπεριαλιστικό μακελειό προκειμένου οι χαμένοι του πρώτου παγκόσμιου πολέμου να πάρουν τη ρεβάνς.

Η πολιτική της ΕΣΣΔ

Η σοβιετική ηγεσία, που είχε έτσι κι αλλιώς σημαντική συμμετοχή στις επεξεργασίες της ΚΔ, ακολούθωσε την ίδια περίοδο μια εξωτερική πολιτική προσαρμοσμένη στην ανάσχεση του φασισμού και στην αποτροπή του πολέμου. Ο Στάλιν και οι υπόλοιποι μπολσεβίκοι ηγέτες έβλεπαν καθαρά και τις αντικομμουνιστικές διακηρύξεις των ναζί και τις διακηρύξεις του Χίτλερ για κατάκτηση «ζωτικού χώρου στα Ανατολικά» και τον ταχύ επανεξοπλισμό της Γερμανίας, κατά παράβαση της Συνθήκης των Βερσαλλιών, και τη στρατηγική της Αγγλίας και της Γαλλίας, που ήθελαν να στρέψουν τον Χίτλερ ενάντια στη Σοβιετική Ένωση. Ήδη, από τον Νοέμβριο του 1936 Γερμανία και Ιαπωνία είχαν υπογράψει το «Αντι-Κομιντέρν Σύμφωνο», στο οποίο ένα χρόνο μετά προσχώρησε η Ιταλία και τον Φλεβάρη-Μάρτη του 1939 η Ουγγαρία και η Ισπανία του φασίστα Φράνκο.

Η Σοβιετική Ένωση μπήκε το 1934 στην Κοινωνία των Εθνών, ενώ πριν από ένα χρόνο είχε αποχωρήσει η ναζιστική Γερμανία. Η σοβιετική κυβέρνηση καλούσε τις κυβερνήσεις των δυτικοευρωπαϊκών κρατών σε συνεργασία για την αντιμετώπιση των ναζί και του πολέμου που αυτοί προετοίμαζαν. Το 1935 η ΕΣΣΔ υπέγραψε σύμφωνα στρατιωτικής συνεργασίας με τη Γαλλία και με την Τσεχοσλοβακία, τα οποία όμως -όπως θα δούμε- έμειναν στα χαρτιά, γιατί οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις Αγγλίας και Γαλλίας ένα στόχο είχαν: να σπρώξουν τη χιτλερική Γερμανία ενάντια στην ΕΣΣΔ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

Το 1938 ο Χίτλερ προχώρησε στο περιβόητο Άνολους, την προσάρτηση της Αυστρίας στη Γερμανία. Παρά τις προσπάθειες της ΕΣΣΔ, οι Αγγλογάλλοι συνέχιζαν την πολιτική του «κατευνασμού» έναντι της ναζιστικής Γερμανίας. Τον Νοέμβρη του 1937, ο λόρδος Χάλιφαξ, υπουργός Εξωτερικών της Αγγλίας, είχε συναντηθεί με τον Χίτλερ και είχε παραδεχτεί ότι υπάρχουν λάθη στη Συνθήκη των Βερσαλλιών, τα οποία πρέπει να διορθωθούν. Αναφέρθηκε συγκεκριμένα στις εδαφικές διεκδικήσεις της Γερμανίας έναντι της Αυστρίας, της Πολωνίας και της Τσεχοσλοβακίας. Η Αγγλία, είπε, δεν έχει λόγο να αντιταχθεί σ’ αυτό!

Τον Μάρτη του 1938 έγινε η προσάρτηση της Αυστρίας, μερικούς μήνες αργότερα ήρθε η σειρά της Τσεχοσλοβακίας, με τις ευλογίες των κυβερνήσεων Αγγλίας και Γαλλίας. Η Συμφωνία του Μονάχου, με την οποία οι Αγγλογάλλοι χάρισαν στον Χίτλερ την Τσεχοσλοβακία, υπολογίζοντας ότι αυτός αμέσως μετά θα επιτεθεί στην ΕΣΣΔ, είναι κομβικής σημασίας ζήτημα, το οποίο βέβαια αποσιωπών εντελώς οι σημερινοί Γκεμπελσκοί της αναθεώρησης της Ιστορίας.

Η Συμφωνία του Μονάχου

Αμέσως μετά την προσάρτηση της Αυστρίας, ο Χίτλερ ήγειρε αξιώσεις κατά της Τσεχοσλοβακίας, στο όνομα της υπεράσπισης της γερμανικής μειονότητας που ζούσε στην τσεχοσλοβακική Σουδητία. Ενώ ο Χίτλερ απειλούσε ανοιχτά να εισβάλει στην Τσεχοσλοβακία, οι κυβερνήσεις Αγγλίας και Γαλλίας ζητούσαν από την κυβέρνηση του Μπένες να δείξει... πνεύμα κατανόησης και συμβιβασμού.

Ο βρετανός πρωθυπουργός Τσάμπερλεν συναντήθηκε με τον Χίτλερ στις 15 Σεπτεμβρίου του 1938. Στις 19 Σεπτεμβρίου, οι κυβερνήσεις Αγγλίας και Γαλλίας απέσπειλαν στην κυβέρνηση της Τσεχοσλοβακίας κοινή διακονίωση, στην οποία αναφέρονταν στις συνομιλίες Τσάμπερλεν-Χίτλερ και κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι «η περαιτέρω διατήρηση εντός των ορίων του τσεχοσλοβακικού κράτους των περιοχών οι οποίες κατοικούνται κυρίως από Γερμανούς Σουδητές δεν μπορεί πράγματι να συνεχιστεί χωρίς να εκθείσει σε κίνδυνο τα συμφέροντα της ίδιας της Τσεχοσλοβακίας και της Ευρωπαϊκής Ειρήνης». Υπό το φως των σκέψεων αυτών και οι δύο κυβερνήσεις κατέληξαν υποχρεωτικά στο συμπέρασμα ότι η διατήρηση της ειρήνης και η ασφάλεια των ζωικών συμφερόντων της Τσεχοσλοβακίας δεν μπορούν να διασφαλιστούν αποτελεσματικά εάν δε μεταβιβασθούν οι περιοχές αυτές στο Ράιχ!»! Η διακονίωση είχε το χαρακτηριστικό της τελεσίγραφου, καθώς η Τσεχοσλοβακία καλούνταν να απαντήσει αμέσως αν συμφωνεί να παραχωρήσει τη Σουδητία στη Γερμανία, οπότε ο Τσάμπερλεν έπρεπε άμεσα να ξανασυναντηθεί με τον Χίτλερ! Όπως αναφέρει ο Ιβάν Μάισκι, σοβιετικός διπλωμάτης, πρόεδρος στο Λονδίνο (Ιβάν Μάισκι, «Το δρόμο του Μονάχου», Ιδεολογική Πάλη, Αθήνα 1977, σελ. 48), το αγγλογαλλικό σχέδιο προέβλεπε ότι τα Σύμφωνα στρατιωτικής συνεργασίας που είχε υπογράψει η Τσεχοσλοβακία με τη Γαλλία και την ΕΣΣΔ θα έπαισαν να ισχύουν. Μ’ άλλα λόγια, η Γαλλία δε θα στήριζε στρατιωτικά την Τσεχοσλοβίακ αν αυτή δεχόταν επίθεση από τρίτο κράτος, ενώ η Τσεχοσλοβακία θα έπρεπε να καταγγείλει το Σύμφωνο στρατιωτικής συνεργασίας που είχε υπογράψει με την ΕΣΣΔ. Όπως αναφέρει ο Μάισκι, την ίδια κιόλας μέρα η τσεχοσλοβακική κυβέρνηση ζήτησε να μάθει αν η σοβιετική κυβέρνηση θα ανταποκρινόταν στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το Σύμφωνο. Η απάντηση των

Αθλιοί Γκεμπελίσκοι, παραχαράκτες της Ιστορίας

σοβιετικών ήταν καταφατική.

Δυο μέρες μετά, ο υπουργός Εξωτερικών της ΕΣΣΔ Μαξίμ Λιτβίνφ διατύπωσε δημόσια τη σοβιετική θέση, λέγοντας από το βήμα της Κτε στη Γενεύη: «Η Τσεχοσλοβακία υφίσταται σήμερα την επέμβαση ενός γειτονικού κράτους, το οποίο δημιόσια και με θορυβώδεις εκδηλώσεις απειλεί εναντίον της επίθεση. Μία από τις παλαιότερες, τις περισσότερο πολιτισμένες και εντατικά εργαζόμενες χώρες της Ευρώπης, η οποία απέκτησε την ανεξαρτησία της έπειτα από καταπιέσεις που διήρκεσαν αιώνες ολόκληρους, είναι δυνατόν, σήμερα ή αύριο, να υποχρεωθεί να καταφύγει στα όπλα για τη διάσωση της ελευθερίας της. Ενα γεγονός τόσο σημαντικό όσον υπήρξε η εξαφάνιση της Αυστρίας άρρησε ασυνκίνητη την Κοινωνία των Εθνών. **Η σοβιετική κυβέρνηση**, που έχει συνειδηση της σημασίας αυτού του γεγονότος, τόσο για το σύνολο της Ευρώπης όσο και για την Τσεχοσλοβακία την ίδια, και μάλιστα μετά το Άνολους, **ήλθε σε επίσημες συνηνοήσεις με τις μεγάλες ευρωπαϊκές державы. Επρότεινε στις δυνάμεις αυτές να αρχίσουν αμέσως συζητήσεις** για τις πιθανές συνέπειες της προσάρτησεως της Τσεχοσλοβακίας **και να αποφασίσουν από κοινού την εφαρμογή προληπτικών μέτρων.** Με μεγάλη μας λύπη διαπιστώσαμε ότι **δεν εξετιμήθη η πραγματική αξία της προτάσεως αυτής**, ενώ αν εδίδετο συνέχεια στην πρότασή μας θα είχαμε απαλλαγεί από την αγωνία που κατέχει μέχρι πειστικά το κόσμο ολόκληρο. Μερικές ημέρες πριν από την αναχώρησή μου για τη Γενεύη, η γαλλική κυβέρνηση, για πρώτη φορά, εξήγησε πληροφορίες για τη στάση που θα κρατούσαμε σε περίπτωση επίθεσες εναντίον της Τσεχοσλοβακίας. Εξ ονόματος της κυβερνήσεώς μου, της έδωσα την ακόλουθη απάντηση, την οποία θεωρώ απολύτως σαφή και απερίφραστη: “Έχουμε την πρόθεση να **εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις** που απορρέουν από τη Συνθήκη και να βοηθήσουμε την Τσεχοσλοβακία παρά το πλεόν των της Γαλλίας με όσες δυνάμεις διαθέτουμε. **Το υπουργείο Στρατιωτικών της χώρας μου είναι από τώρα έτοιμο να μετάσχει σε διάσκεψη με εκπροσώπους των υπουργείων Στρατιωτικών της Γαλλίας και της Τσεχοσλοβακίας** για να εξετασθεί ποια μέτρα επιβάλλεται να ληφθούν υπό τας σημερινάς περιστάσεις...” Μόλις πριν από δυο ημέρες η Τσεχοσλοβακική κυβέρνηση εξήτησε επίσημως από την κυκλωφρονητική- που ο Στάλιν διέτηρησε βέρνησή μου να πληροφορηθεί αν η Σοβιετική Ένωση, στο πλαίσιο της συνθήκης περί αμοιβαίας βοήθειας μεταξύ Σοβιετικής Ενώσεως και Τσεχοσλοβακίας, θα παράσχει στην Τσεχοσλοβακία αποτελεσματική και άμεση βοήθεια, αν η Γαλλία, πιστή στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, παράσχει ανάλογο βοήθεια. Η κυβέρνηση μου απάντησε σαφώς ότι **θα παράσχει τη βοήθειά της**» (Τσόρτσιλ, Απομνημονεύματα, Έλληνική Μορφωτική Εστία, τ. Α, σελ. 264-265, οι εμφάσεις δικές μας).

«Είναι πραγματικά εκπληκτικό πώς η δημόσια και σαφής αυτή δήλωση μιας από τις μεγαλύτερες ενδιφερόμενες Δυνάμεις (σ.σ. της ΕΣΣΔ) δεν έπαιξε κανένα ρόλο στις διαπραγματεύσεις του κ. Τσάμπερλεν και στο γαλλικό χειρισμό της κρίσεως», σχολιάζει ο Τσόρτσιλ.

Η Σοβιετική κυβέρνηση έκανε ένα ακόμα βήμα. Διμενίζονε στην τσεχοσλοβακική κυβέρνηση ότι ήταν διατεθειμένη να τη συνδράμει στρατιωτικά **ακόμα και χωρίς τη συμμετοχή της Γαλλίας**, υπό τον όρο ότι η Τσεχοσλοβακία θα αμυνόταν σε μια γερμανική επίθεση. Όμως η τσεχοσλοβακική κυβέρνηση είχε βάλει ήδη την ουρά στα σκέλια. Στις 2 τη νύχτα της 21ης Σεπτεμβρίου του 1938, ο Μπένες δήλωσε στον άγγλο και τον γάλλο πρέσβη ότι συμφωνεί με το τελεσίγραφο που του είχαν στείλει οι κυβερνήσεις τους. Η Διάσκεψη του Μονάχου ήταν απλά η τυπική επικύρωση αυτών που είχαν συμφωνηθεί στο παρασκήνιο.

Στο Μόναχο συναντήθηκαν ο Χίτλερ, ο Τσάμπερλεν, ο Νταλαντιέ και ο Μουσσολίνι και αποφάσισαν την τύχη της Τσεχοσλοβακίας, εκπρόσωπος της οποίας δεν είχε κληθεί! Και βέβαια, δεν κλήθηκε εκπρόσωπος της σοβιετικής κυβέρνησης. Η διάσκεψη κράτησε μόλις 13 ώρες. Οι πρωθυπουργοί Αγγλίας και Γαλλίας συμφώνησαν με τους ηγέτες του ναζιφασισμού το διαμοιρασμό της Τσεχοσλοβακίας. Τη μερίδα του λέοντος πήρε η Γερμανία και τα μικρότερα κομμάτια η Πολωνία και η Ουγγαρία. Στη Γερμανία παραχωρούνταν μια περιοχή πλούσια σε μεταλλεύματα και κυρίως με συγκροτημένη βιομηχανική βάση, στην οποία δέσποζε το βιομηχανικό συγκρότημα της Σκοδα, ένα από τα μεγαλύτερα πολεμικά εργοστάσια στην Ευρώπη, που εφεξής παρήγαγε όπλα για το ναζιστικό στρατό. Μετά από ένα εξάμηνο, το Μάρτη του 1939, ο Χίτλερ είχε κατακτήσει ολόκληρη την Τσεχοσλοβακία και όχι μόνο το κομμάτι που είχε συμφωνηθεί στο Μόναχο.

Ο Μάισκι περιγράφει ότι ο Χάλιφαξ τον κάλεσε την ίδια μέρα που υπογράφονταν η συμφωνία του Μονάχου (29.9.1938), για να δικαιολογήσει τη μη κλήση της ΕΣΣΔ, και του είπε: «Όπως ξέρετε και ο ίδιος πολύ καλά, οι αρχηγοί των κυβερνήσεων της Γερμανίας και της Ιταλίας δε θα επιθυμούσαν κάτω από τις σημερινές συνθήκες να παρακαθίσουν στο τραπέζι μιας συνδιάσκεψης μαζί με τους Σοβιετικούς». Αυτά για όσους ταυτίζουν το ναζισμό με τον κομμουνισμό.

Ο φανατικός αντικομμουνιστής -πλην όμως διορατικός, όπως αποδείχτηκε- Τσόρτσιλ, περιφωροποιούμενος εκείνη την περίοδο από το κόμμα του, έγραψε στα απομνημονεύματά του: «Δεν υπήρξε επιθυμία να ζητηθεί η βοήθεια των Ρώσων εναντίον του Χίτλερ, και η στάση μας απέναντί τους ήταν αδιάφορη -για να μην είπω περιφρονητική- που ο Στάλιν διέτηρησε πάντοτε την ανάνησή της. Τα γεγονότα ακολούθησαν την πορεία τους ωσάν να μην υπήρχε η Σοβιετική Ρωσία. Και τούτο μας εκόσισε ακριβά αργότερα» (Τσόρτσιλ, ο.π. σελ. 266).

Η Συμφωνία του Μονάχου ήταν καθαριοριστική για την ενίσχυση του ναζιστικού καθεστώτος, το οποίο -στρατιωτικά τουλάχιστον- δεν ήταν ακόμα έτοιμο. Ο Τσόρτσιλ παραθέτει το εξής στιγμιότυπο από τη δική της Νυρεμβέργης. Ο εκπρόσωπος της Τσεχοσλοβακίας συνταγματάρχης Έγκερ ρωτά τον στρατάρχη Κάιτελ (είναι αυτός που είχε υπογράψει την άνευ όρων συνθηκολόγησης της Γερμανίας τον Μάη του 1945): «Το Ράιχ θα επιτίθeto εναντίον της Τσεχοσλοβακίας το 1938, αν οι δικτικές δυνάμεις είχαν υποστηρίξει την Πράγα». Και ο Κάιτελ απαντά: «Βεβαίως, όχι. Από στρατιωτική άποψη δεν ήμαστε αρκετά ισχυροί».

Ο σκοπός του Μονάχου ήταν να κρατήσει τη Ρωσία μακριά από την Ευρώπη, να κερδίσουμε χρόνο και να ολοκληρώσουμε τους εξοπλισμούς μας» (Τσόρτσιλ, ο.π. σελ. 27).

Είναι φανερό πως ο Χίτλερ είχε καταλάβει ότι για τους Αγγλογάλλους «μετρούσε» μόνο η δίψα τους να τον στρέψουν κατά της Σοβιετικής Ένωσης και είχε το πάνω χέρι στις διαπραγματεύσεις μαζί τους. Ήξερε ότι θα του δούσαν τα πάντα, για να τον κρατήνε «ζεστό» στην αντισοβιετική στρατηγική. Γι’ αυτό και κάθε φορά που τον επισκεπτόταν ο Τσάμπερλεν για να του ανακινώσσει ότι «είμαστε της Τσεχοσλοβαίκους, ο Χίτλερ προέβαλε νέες αξιώσεις.

Ο ηγέτης του ΚΚ Τσεχοσλοβακίας Κλίμεντ Γκόντβαλντ θα πει τον Οκτώβρη του 1938: «Ήταν τα ταξικά συμφέροντα της αντιδραστικής μεγάλης μπουρζουαζίας της Βρετανίας και της Γ’ Αλλίας, που σώθηκαν στο Μόναχο σε βάρος της Τσεχοσλοβακίας. Ήταν οι αντιδραστικές δυνάμεις της μεγάλης αστικής τάξης της Τσεχοσλοβακίας, με την υπαγόρευση της οποίας έγινε η συνθηκολόγηση, και τα συμφέροντα του κράτους και της Δημοκρατίας θυσιάστηκαν στα ταξικά συμφέροντά της. Έχουμε εδώ μια μεγάλη συνωμοσία εναντίον του λαού, εναντίον της Δημοκρατίας».

Και ο Ιβάν Μάισκι σημειώνει: «Αν η Αγγλία με τη Γαλλία έστερναν, έστοι και την τελευταία στιγμή, σε μια κοινή δράση με την ΕΣΣΔ, η Τσεχοσλοβακία θα γλίτωνε από την ολόκληρη η κατοπηνική ροή των ευρωπαϊκών και παγκόσμιων γεγονότων θα έπαιρνε άλλη τροπή. Μια τέτοια ενέργεια όμως, θα σήμαινε ρήξη με τον Χίτλερ, παραιτήση από τα σχέδια “δυτικής ασφάλειας” και απάρνηση της ελπίδας μιας αμοιβαίας αλληλεξοδόντωσης της Γερμανίας και της ΕΣΣΔ. Οχι! Ούτε ο Τσάμπερλεν, ούτε ο Νταλαντιέ είχαν διάθεση να πάρουν απόφαση κάτι τέτοιο. Προτιμούσαν να τρέφουν με τις βλακώδεις χίμαιρες που τους υπαγόρευε το ταξικό μίσος τους απέναντι στη χώρα του σοσιαλισμού. Ήταν πρόθυμοι να θυσιάσουν την Τσεχοσλοβακία, κι όχι μόνο την Τσεχοσλοβακία».

Ποιο ήταν το δόγμα της «δυτικής ασφάλειας», στο οποίο αναφέρεται ο Μάισκι; Το περιγράφει ο ίδιος: «Η ρασιστική Γερμανία και η Σοβιετική Ένωση είναι το ίδιο επικίνδυνες για τη Βρετανική Αυτοκρατορία. Ας χτυπηθούν λοιπόν μεταξύ τους - είναι πολύ εύκολο κάτι τέτοιο, αφού οι φασίστες και κομμουνιστές αισθάνονται αμοιβαίο μίσος. Εμείς όμως πρέπει να μένουμε ουδέτεροι. Όταν η Γερμανία και η Ρωσία αλληλοσπαράχονται και εξασθενίσουν αρκετά, τότε ακολούθησαν την πορεία τους ωσάν να μην υπήρχε η Σοβιετική Ρωσία. Και τούτο μας εκόσισε ακριβά αργότερα» (Τσόρτσιλ, ο.π. σελ. 266).

Με τη διπλωματική αυτή κίνηση η ΕΣΣΔ όδηγησε σε ναυάγιο το αγγλογαλλικό σχέδιο που ού ήθελε να στρέψει τη Γερμανία εναντίον της και εξασφάλισε σχεδόν να διατίει (για την ακρίβεια 21 μήνες) ειρήνης, που αποδείχτηκαν πολύτιμοι για την προτομασία της ενόψει της ναζιστικής επίθεσης, που η σοβιετική ηγεσία θεωρούσε **αναπόφευκτη**.

Ας δώσουμε, όμως, και πάλι το λόγο στον Τσόρτσιλ που γράφει: «Εάν ο κ. Τσάμπερλεν απαντούσε άμεσα όταν έλαβε τη ρωσική πρόταση “να, αν ενωθούν εμείς οι τρεις (Αγγλία, Γαλλία και ΕΣΣΔ) θέσει σε σύγκρουση την χιτλερική Γερμανία, από εκείνη στην οποία βρίσκονταν κατά την κρίση του Μονάχου».

Οι Σοβιετικοί επιμένουν

Ελάχιστες μέρες μετά την κατάληψη

ολόκληρης της Τσεχοσλοβακίας από τα ναζιστικά στρατεύματα, η κυβέρνηση της ΕΣΣΔ πρότεινε την οργάνωση συνδιάσκεψης ΕΣΣΔ, Αγγλίας, Γαλλίας, Πολωνίας, Τουρκίας και Ρουμανίας, προκειμένου να συζητήσουν ενέργειες ενάντια σε περαιτέρω γερμανική επιθετικότητα. Η αγγλική κυβέρνηση απέρριψε την πρόταση, ενώ η «μαύρη» πολωνική κυβέρνηση δήλωσε ότι δεν μπορεί να συνυπογράψει τίποτα με την ΕΣΣΔ! Αγγλία και Γαλλία έδωσαν μονομερείς εγγυήσεις σε Πολωνία και Ρουμανία, οι οποίες -ως γνωστόν- αποδείχτηκαν κούφια λόγια.

Λίγο αργότερα, κάτω από την πίεση των πραγμάτων και χάρι στην πίεση που ασκούσε η φιλειρηνική πολιτική της ΕΣΣΔ, Αγγλία και Γαλλία αναγκάστηκαν να μπουν σε διαπραγματεύσεις επί της σοβιετικής πρότασης του Απριλίλ του 1939 για τη σύναψη τριμερούς συμφώνου αμοιβαίας βοήθειας, που θα συνοδευόταν και από στρατιωτική συμφωνία. Δέχτηκαν τις διαπραγματεύσεις μόνο για τα μάτια. Στην ουσία τις **σαμποτάριζαν**. Αρνήθηκαν να κάνουν διαπραγματεύσεις σε επίπεδο υπουργών Εξωτερικών και έστειλαν στη Μόσχα χαμηλόβαθμεις αντιπροσώπους, οι οποίες δεν είχαν αρμοδιότητες να προχωρήσουν σε συμφωνία. Παρέπεμπαν τη στρατιωτική συμφωνία σε μεταγενέστερο χρόνο, μετά την υπογραφή πολιτικού συμφώνου. Όπως αποκαλύφθηκε μετά τον πόλεμο, τον Ιούλη του 1939 Αγγλία και Γερμανία έκαναν μυστικές συνομιλίες, συζητώντας την πιθανότητα υπογραφής Συμφώνου μη επίθεσης Αγγλίας-Γερμανίας!

Η σοβιετική κυβέρνηση, βλέποντας την προκλητική καλωσιεργία των Αγγλογάλλων και τη ναζιστική Γερμανία έτοιμη να εισβάλει στην Πολωνία και αντιμετωπίζοντας επίθεση των Ιαπώνων στη σοβιετική Ανατολή, αντιλήφθηκε ότι οι Αγγλογάλλοι σπρώχνουν τους ναζιφασίστες προς Ανατολάς, υπολογίζοντας το τελευταίο στάδιο της στρατηγικής τους. Προχώρησε, λοιπόν, σ’ ένα μεγαλοπύλο τακτικό ελιγμό, υπογράφοντας, στις 23 Αυγούστου του 1939, Σύμφωνο μη επίθεσης με τη Γερμανία, το γνωστό ως Σύμφωνο Μολότοφ-Ρίμπεντροπ (από τα ονόματα των δύο υπουργών Εξωτερικών).

Αξίζει τον κόπο να αναζητήσετε και να διαβάσετε το βιβλίο του Ιβάν Μάισκι «Ποιος βοήθησε τον Χίτλερ» (επανεκδόση Σύγχρονη Εποχή, 2014), στο οποίο ο σοβιετικός διπλωμάτης περιγράφει αναλυτικά πως οι Αγγλογάλλοι οδήγησαν μεθοδικά στην καταρρευση των τριμερών συνομιλιών με την ΕΣΣΔ, οπότε η υπογραφή Συμφώνων μη επίθεσης με τη Γερμανία κατέστη αναπόφευκτη για τη σοβιετική κυβέρνηση. Ο Ρεϊμόν Καρτίε γράφει ότι ο μεν Στάλιν υπέγραψε το Σύμφωνο με στόχο να κερδίσει χρόνο και ο Χίτλερ με την εκ των προτέρων απόφαση να το σκίσει (Ιστορία του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, τ. Α΄, Πάπυρος, Αθήνα, 1966).

Με τη διπλωματική αυτή κίνηση η ΕΣΣΔ όδηγησε σε ναυάγιο το αγγλογαλλικό σχέδιο που ού ήθελε να στρέψει τη Γερμανία εναντίον της και εξασφάλισε σχεδόν να διατίει (για την ακρίβεια 21 μήνες) ειρήνης, που αποδείχτηκαν πολύτιμοι για την προτομασία της ενόψει της ναζιστικής επίθεσης, που η σοβιετική ηγεσία θεωρούσε **αναπόφευκτη**.

Ας δώσουμε, όμως, και πάλι το λόγο στον Τσόρτσιλ που γράφει: «Εάν ο κ. Τσάμπερλεν απαντούσε άμεσα όταν έλαβε τη ρωσική πρόταση “να, αν ενωθούν εμείς οι τρεις (Αγγλία, Γαλλία και ΕΣΣΔ) θέσει σε σύγκρουση την χιτλερική Γερμανία, από εκείνη στην οποία βρίσκονταν κατά την κρίση του Μονάχου».

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Σίγουρα όχι αυτό στο οποίο τοντάριζαν οι ηγέτες των άγγλων και γάλλων ιμπεριαλιστών σ’ εκείνη τη συγκυρία. Ο Τσόρτσιλ, αντίθετος σ’ αυτή τη γραμμή, γράφει: «Ο χρόνος για να αναπνεύσουμε, που λέγεται ότι κερδίσαμε με τη συμφωνία του Μονάχου, άρρησε την Αγγλία και την Γαλλία σε πολύ χειρότερη θέση σε σύγκρουση με την χιτλερική Γερμανία, από εκείνη στην οποία βρίσκονταν κατά την κρίση του Μονάχου».

Οι Σοβιετικοί επιμένουν

Ελάχιστες μέρες μετά την κατάληψη

5 ΟΚΤΩΒΡΗ 2019

5 ΟΚΤΩΒΡΗ 2019

νε η ρωσική πρόταση. Ο βρετανικός λαός έχει το δικαίωμα, εν συνεννοήσε μετά της Γαλλικής Δημοκρατίας, να ζητήσει από την Πολωνία όπως μη παρεμβάλη εμπόδια στον δρόμο της κοινής υποθέσεως (σ.σ. αναφέρεται στην άρνηση των Πολωνών να προσφέρουν στον Κόκκινο Στρατό πεδίο μάχης επί πολωνικού εδάφους σε περίπτωση γερμανικής επίθεσης). Οχι **μόνο οφείλουμε να δεχθούμε την πλήρη συνεργασία με τη Ρωσία**, αλλά πρέπει να περιληφθούν στη συμφωνία η Λιθουανία, η Λετονία και η Εσθονία.

Απεγνωσμένη προσπάθεια να κρύψουν τη ναζιστική ιδεολογία τους

Ο χρυσαυγίτης πρώην βουλευτής και αγώνα -δεν ξέρα ακριβώς- του Ολυμπιακού κύκλου των απολογιών του ηγετικού πυρήνα (πρώην Πολωνών) στη δική του νεοναζιστικό μορφώματος της ΧΑ, αποκηρύσσοντας υποκριτικά τον εθνικοσοσιαλισμό, προσπάθησε ανεπιτυχώς να μας πει ότι η εγκληματική συμμορία δεν είχε κίνητρο και φωτοδότη στη δράση της τον εθνικοσοσιαλισμό.

Ο Αρβανίτης προσπάθησε με τα λεγόμενά του να προστατεύσει τον φίρερ της ΧΑ Μιχαλολάκο. Και για να τον διασώσει από την καταδίκη, έριξε στην πυρά όλους τους χρυσαυγίτες που κατηγορήθηκαν για τις δολοφονίες και απόπειρες δολοφονίας (ανθρωποκτονίες και απόπειρες ανθρωποκτονιών, μιλώντας με νομικούς όρους). Παράπέρα, ισχυρίστηκε κι αυτός ότι δεν υπήρξε μέλος της ΧΑ, ακολουθώντας τη γνωστή υπεραποσπαστική γραμμή του φίρερ ότι η ΧΑ δεν είχε μέλη και επομένως οι δολοφονικές πράξεις δσαν κατηγορούνται αφορούν αυτούς και όχι τον φίρερ και τον ηγετικό πυρήνα.

Σε τρία σημεία ο Αρβανίτης έριξε στην πυρά την «πλέμπα» των χρυσαυγιτών (στηρίζοντες τη γραμμή Μιχαλολάκου). Στην αρχική του τοποθέτηση, όταν ρωτήθηκε από την πρόεδρο Μ. Λεπενιώτη «τι έχετε να μας καταθέσετε κατηγορούμενος», απάντησε ανάμεσα στ’ άλλα: «Δεν μιλώ για τον ποινικό χαρακτήρα για ορισμένους εκ των κατηγορουμένων».

Στη συνέχεια, όταν ρωτήθηκε από την εισαγγελέα τι έχει να πει για τις επιθέσεις εναντίι στους αλιεργάτες και τους υπαργεγάτες του ΠΑΜΕ, ο Αρβανίτης απάντησε: «Αποκλείω ο Μιχαλολάκος να έδωσε εντολή για βαιοπραγίες». Όταν η εισαγγελέας τον ρώτησε για την ύπαρξη ταγμάτων εφόδου στη ΧΑ, αφού είπε ότι δεν έχει ακούσει ποτέ κάτι και ότι είναι εφευρήμα, έκλεισε την απάντησή του λέγοντας με νόημα: «Αν ποτέ κάποιος ξεστράκισαν, αυτό είναι καταδικαστέο». Κι ακόμα, ότι «το φρικτό και απάνθρωπο έγκλημα ενός στυγνού δολοφόνου εις την Αμφιάρην θα το αναλύσω στην αγόρευσή μου». Τέλος, δήλωσε: «Αν είχα υποψία ότι ο Λαϊκός Σύνδεσμος είχε τάσεις, έστω και διεργασίες προς τέτοια κατεύθυνση, εγώ θα ήμουν εκτός. Εγώ είμαι Έλληνας».

Θέλοντας να πιασάρει την άποψη ότι είναι αθώος και ότι αντιμετωπίζει πολιτική δίωξη, ο Αρβανίτης τόνιζε συχνά-πυκνά ότι είναι συνήγορος, ότι δε θα απαντήσει σε ερωτησμούς και ότι θα αναφερθεί διεξοδικά στα γεγονότα στην αγόρευση του. Καταδικάζει τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, γιατί στην ακροαματική διαδικασία αποδείχτηκε ότι ο δολοφόνος Ρουπακιάς ήταν στέλεχος της ΧΑ και εκτελούσε εντολές της. Δεν μπορούσε, λοιπόν, να κάνει διαφορετικά. Φρόντισε, όμως, να απαλλάξει τον αρχηγό του Μιχαλολάκο.

Ας δούμε τι ισχυρίστηκε ο Αρβανίτης στη Βουλή για τη δολοφονία του Π. Φύσσα, στις 18 Σεπτεμβρίου του 2013. Η νεοεισέρχασ είχε ξεκινήσει στις 10.15 και επομένως γνώριζε τι είχε συμβεί στην Αμφιάλη των προηγούμενη νύχτα (γύρω στις 00.04). Ισχυρίστηκε, ψευδώς, ότι ήταν μια ανταμχία για ποδοσφαιρικούς λόγους και ότι ο Ρουπακιάς δεν ήταν μέλος της ΧΑ. Έλεγε συγκεκριμένα:

Ας δούμε τι ισχυρίστηκε ο Αρβανίτης στη Βουλή για τη δολοφονία του Π. Φύσσα, στις 18 Σεπτεμβρίου του 2013. Η νεοεισέρχασ είχε ξεκινήσει στις 10.15 και επομένως γνώριζε τι είχε συμβεί στην Αμφιάλη των προηγούμενη νύχτα (γύρω στις 00.04). Ισχυρίστηκε, ψευδώς, ότι ήταν μια ανταμχία για ποδοσφαιρικούς λόγους και ότι ο Ρουπακιάς δεν ήταν μέλος της ΧΑ. Έλεγε συγκεκριμένα:

«Υπήρξε μια ανταμχία για λόγους κα-

Ηγετική ομάδα ΧΑ

Απεγνωσμένη προσπάθεια να κρύψουν τη ναζιστική ιδεολογία τους

όρους εθνικισμός, λαϊκός εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός **δεν σημαίνει ότι αλλάζαμε ιδέες**» (η έμφαση δική μας).

Εντύπως προκάλεσε το γεγονός ότι ούτε η πρόεδρος ούτε τα υπόλοιπα μέλη του δικαστηρίου έκαναν στον Αρβανίτη την παρακινή ερώτηση, τη στιγμή που αυτός ομολογούσε ότι είχε ενταχθεί σε ένα εθνικοσοσιαλιστικό μόρφωμα. Αυτό το θεωρούμε σημαντική παράλειψη.

Ο Αρβανίτης δήλωσε ότι καταδικάζει τον εθνικοσοσιαλισμό, αλλά στο τέλος της απολογίας του και μετά από ερώτηση του αναπληρωτή εφέτη Ανέστη (ερώτηση που κατά τη γνώμη μας ήταν αντικειμενικά «αβανταδόρικη», παρά τις προθέσεις του εφέτη), δήλωσε κυνικά ότι ο εθνικοσοσιαλισμός «κοινωνικά τα πήγαινε καλά». Ετσι, γκρέμισε στην άμμο τον πύργο του αντι-εθνικοσοσιαλιστή που προσπάθησε να χτίσει.

Ο Αρβανίτης ισχυρίστηκε ότι στη ΧΑ δεν εντάχθηκε το 1987, όπως το καταμαρτυρεί το κατηγορητήριο, αλλά λίγο πριν από τις εκλογές του Μάη του 2012. Συμπλήρωσε, όμως, ότι τον Μιχαλολάκο τον γνώριζε από πολύ παλιότερα, από το 1987. Επομένως, γνώριζε πολύ καλά τη φανατική υπεράσπιση του εθνικοσοσιαλισμού από τον Μιχαλολάκο, τον Παπά και τους άλλους. Επειδή εμφανίζεται με ασθενή μνήμη, του θυμίζουμε μερικές από την πληθώρα των δηλώσεων του Μιχαλολάκου, που βρέθηκαν στο Αναγνώστέο Εγγραφο 325 και αναγνώστηκαν κατά την διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας. Δηλώσεις και θέσεις των οποίων ο Αρβανίτης είχε λάβει γνώση και σίγουρα συμφωνεί μ’ αυτές, γεγονός που καταδεικνύει την υποκριτική και προσηχηματική αποκρίνηση του εθνικοσοσιαλισμού ενώπιον του δικαστηρίου, που έγινε στην προσπάθειά του (μάταια κατά τη γνώμη μας) να μην καταδικαστεί.

Παράρτημα 11.3 - Ρίντενο 16-2012-03-03 Der Spiegel-offices:

«Ο λαός είναι ένας όχλος... Κάποτε θα μπορούσε στη Βουλή είτε με εκλογές είτε χωρίς εκλογές... Είμαστε η σπορά των ητλιών με το γεγονός ότι **κίνητρο των χρυσαυγιτών στην εγκληματική τους δράση ήταν ο εθνικοσοσιαλισμός**. Ετσι, ο εθνικοσοσιαλισμός παίζει να θεωρείται απλά ιδεολογία που δε δικάζεται, σύμφωνα με το ποινικό δίκαιο, όπως σκόπιμα το έχει θεμελιώσει η αστική τάξη, και αναδεικνύεται ως σοβαρό κίνητρο στην εγκληματική δράση των χρυσαυγιτών.

Η αποκρίνηση του εθνικοσοσιαλισμού από τον Αρβανίτη είναι προσηχηματική. Ανεξάρτητα απ’ αυτό, όμως, αποτελεί σημαντικό στοιχείο στη δική, γιατί θεμελιώνει το γεγονός ότι **κίνητρο των χρυσαυγιτών στην εγκληματική τους δράση ήταν ο εθνικοσοσιαλισμός**. Ετσι, ο εθνικοσοσιαλισμός παίζει να θεωρείται απλά ιδεολογία που δε δικάζεται, σύμφωνα με το ποινικό δίκαιο, όπως σκόπιμα το έχει θεμελιώσει η αστική τάξη, και αναδεικνύεται ως σοβαρό κίνητρο στην εγκληματική δράση των χρυσαυγιτών.

Παράρτημα 11.3 - 36ο Video Lamia:

«Εγώ αν ζούσα στη Γερμανία του ‘33 θα ήμουν μέλος του **εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος** και θα αισθανόμουν ιδιαίτερα χαρούμενος γι’ αυτό».

Παράρτημα 11.3 - 36ο Video:

«Εμείς αν ζούσαμε εκείνη την εποχή **δεν ξέρουμε τι θα κάναμε. Εγώ προσωπικά θα ήμουν εθνικοσοσιαλιστής**».

Εδώ ο Μιχαλολάκος δεν τολμά να πει ότι θα συνεργαζόταν με τους ναζιστές κατακτητές, όπως έκανε ο ταγματάρχης-λίτης πατέρας του και οι ομοιοδέες του. Όμως, ακόμα και η δήλωση «δεν ξέρουμε τι θα κάναμε» εκθέτει τον Αρβανίτη που έσπευσε να δηλώσει ότι θα αντιστεκόταν στους ναζιστές.

Αναγνωστό Εγγραφο 331 - συνέντευξη Μιχαλολάκου:

«Το ιδεολογικό υπόβαθρο του Λαϊκού Συνδέσμου είναι ο εθνικοσοσιαλισμός...

Γεράσιμος Λιόντος

Σύνοδος πρυτάνεων

Καθαρό ναι στο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο δειλό όχι στην υπονόμευση του αυτοδιοίκητου

Το ρόλο τους ως θεσμού του αστικού συστήματος εξουσίας, που αυτονομείται μόνο (σ' ένα βαθμό) όταν θίγονται ίδια συμφέροντα και σε περιπτώσεις που για λόγους τακτικής είναι χρήσιμο να αποφεύγεται η σύγκρουση με το μαζικό, μαχητικό, οργισμένο φοιτητικό κίνημα, επιβεβαίωσαν οι πρυτάνεις στην έκτακτη σύνοδό τους.

Από καιρό τώρα έχουν προσχωρήσει χωρίς ενδοιασμούς στην ιδέα ότι το Πανεπιστήμιο πρέπει να λειτουργεί με όρους επιχείρησης, ιδέα που έγινε κυρίαρχη ιδιαίτερα στα χρόνια της πενιχρότατης κρατικής χρηματοδότησης. Εξ ου και τα αλισβερίσια με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις στην έρευνα, η δημιουργία ταχύρυθμων προγραμμάτων κατάρτισης-πιστοποίησης για κάθε τσέπη, η αποδοχή των διδασκόντων στα μεταπτυχιακά, η συμμετοχή σε διαδικασίες αξιολόγησης με κριτήρια ποσοτικά και αναγνωρίσιμα από την «αγορά», η μη σύγκρουση με τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς

για το άσυλο, κ.λπ.

Σε «ιδιαίτερα θετικό κλίμα» λοιπόν, υποδέχθηκαν την Κεραμέως (και όχι τους φοιτητές, τους οποίους προσπάθησαν να αποφύγουν συνεδριάζοντας σε ξενοδοχείο της περιοχής αεροδρομίου, με παρουσία των ΜΑΤ, χωρίς όμως, επιτυχία) και αρνήθηκαν να πάρουν καθαρή θέση σε όσα η υπουργός Παιδείας τους διεμήνυε στην επιστολή της από τις αρχές του Σεπτεμβρίου (βλέπε Κόντρα αρ. φύλ. 1019). Πλην, όμως, υπήρξαν ιδιαίτερα ξεκάθαροι όσον αφορά παρεμβάσεις που ενισχύουν τον επιχειρηματικό χαρακτήρα των ιδρυμάτων.

Ετσι λ.χ. ζήτησαν, προκειμένου να αυξήσουν τη δεξαμενή των φοιτητών-πελατών και το παραδάκι να πηγαίνει απευθείας στα ιδρύματα χωρίς μεσολαβητές:

◆ Την ανάπτυξη ξενόγλωσσων προγραμμάτων σπουδών, χωρίς την εμπλοκή του Διεθνούς Πανεπιστημίου.

◆ Την παροχή ες' αποστάσεως προγραμμάτων σπουδών χωρίς τη

συνεργασία με το ΕΑΠ. Προτείνεται επίσης και η θεσμοθέτηση της δυνατότητας διδασκαλίας μαθημάτων εν μέρει σε ξένη γλώσσα για φοιτητές Πανεπιστημίων χωρών της Ε.Ε., ώστε να διευκολυνθεί η κινητικότητα των φοιτητών μέσω του προγράμματος Erasmus και η συμμετοχή των Πανεπιστημίων στο εγχείρημα της Ένωσης Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων για τη δημιουργία του Πανεπιστημίου της Ευρώπης.

◆ Συντάχθηκαν επίσης με την πρόταση του υπουργείου Παιδείας για «απελευθέρωση» των Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ) στο όνομα της «ουσιαστικής απλοποίησης της διαδικασίας διαχείρισής τους». Ουσιαστικά τάχθηκαν υπέρ της γενίκευσης των διδασκόντων.

◆ Εκλείσαν το μάτι στα κάθε λογής κολλέγια, που συνάπτουν συμφωνίες δικαιόχρησης με πανεπιστήμια του εξωτερικού, ζητώντας να «απλοποιηθεί η διαδικασία αναγνώρισης ξενόγλωσσου προπτυχιακού τίτλου

σπουδών για την αποδοχή φοιτητή/τριας σε ΠΜΣ ή/και πρόγραμμα διδακτορικών σπουδών Ελληνικού Πανεπιστημίου», με το επιχείρημα της «ενίσχυσης των ξενόγλωσσων Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών», προκειμένου να αυξήσουν τον αριθμό των φοιτητών-πελατών.

◆ Εκρίναν «απαραίτητη» την εφαρμογή «ενός πιο ευέλικτου διαχειριστικού πλαισίου λειτουργίας της έρευνας», χαρακτηρίζοντας «θετική» την προσπάθεια του υπουργείου σε αυτήν την κατεύθυνση. Ουσιαστικά θέλουν ν' ανοίξουν πόρτες και παράθυρα στην ιδιωτική χρηματοδότηση των ιδρυμάτων μέσω της κατά παραγγελία και προς όφελος των καπιταλιστικών επιχειρήσεων έρευνας. Εκεί αποβλέπει η θεσμοθέτηση διατάξεων «για την απλοποίηση διαχείρισης των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ)», που γίνεται τάχα στο όνομα καταπολέμησης της γραφειοκρατίας, με την υποκριτική πρόνοια της «θέσπισης ενός διαφανούς

και αποτελεσματικού πλαισίου παρακολούθησης της διαχείρισης των κονδυλίων των ερευνητικών έργων».

◆ Τάχθηκαν υπέρ της ενίσχυσης της «τσέπης» των μεγαλογιατρών, ζητώντας νομοθετική ρύθμιση σε συνεργασία με το υπουργείο Υγείας «για την πλήρη αλλά μη αποκλειστική απασχόληση των Πανεπιστημιακών Ιατρών οι οποίοι εργάζονται σε Πανεπιστημιακές Κλινικές ή Εργαστήρια που είναι τοποθετημένα σε Νοσοκομεία του ΕΣΥ».

◆ Πήραν θέση στο πλευρό του συστήματος, που αγωνιά και παλεύει για τον περιορισμό της τάσης της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, ζητώντας «ο αριθμός των εισακτέων να καθορίζεται σε συνεργασία με τα Πανεπιστήμια και να βασίζεται σε σαφή και τεκμηριωμένα κριτήρια. Προτείνεται η αναθεώρηση του πλαισίου των μετεγγραφών με βάση τα νέα αυτά δεδομένα».

Στην ουσία, δηλαδή συνασπίστη-

Κραυγή για τα προσφυγόπουλα

Με δραματικό τρόπο έρχεται κάθε φορά στο προσκήνιο το προσφυγικό. Τούτη τη φορά ήταν η φωτιά στον προσφυγικό καταυλισμό της Μόριας, με μια γυναίκα νεκρή και δεκάδες τραυματίες. Η οργή των εγκλείστων «στα σύρματα» δίκαιη και επιβεβλημένη, αν και δυστυχώς ad hoc (δε θα μπορούσε να είναι πολύ διαφορετικά αφού και το ίδιο το ελληνικό εργατικό κίνημα απουσιάζει από το προσκήνιο).

Τις συνέπειες υφίστανται με ιδιαίτερα οξύ τρόπο τα μικρά παιδιά. Βιώνουν ανεπίπρωτη μιζέρια, φτώχεια και δυστυχία σε ένα περιβάλλον καθόλα ανασφαλές, που προσβάλλει τον Άνθρωπο και τα στραγγαλίζει ως προσωπικότητες.

Μόνη «σταθερά» τους το σχολείο, που και αυτή την απέκτησαν (όχι όλα, αλλά ένας περιορισμένος αριθμός) με τα χίλια ζόρια, τόσο από την πλευρά του αστικού κράτους όσο και των καθυστερημένων πολιτικά συντηρητικοποιημένων στρωμάτων του πληθυσμού.

Και τώρα υφίστανται ξεσπιτώματα και ξεριζώματα από τούτη τη φωλιά, που τάχα διατείνεται με τη φωνή των υπευθύνων σε όλες τις θέσεις του μηχανισμού, ότι είναι ο ναός της γνώσης, της φιλίας, της αλληλεγγύης και της προκοπής που αγκαλιάζει τους πάντες, ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα, θρησκεία.

Το παρακάτω κείμενο της Γ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης θα μπορούσαμε κάλλιστα να το προσυπογράψουμε, γι' αυτό και το παραθέτουμε ως έχει:

Για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά, η πλειονότητα των προσφυγόπουλων που διαβιούν στη χώρα μας, παρα-

μένουν περιθωριοποιημένα εντός, αλλά και εκτός σχολικού περιβάλλοντος. Οι ξεχωριστές απογευματινές «δομές» (ΔΥΕΠ), παράλληλες με το δημόσιο σχολείο, αλλά στην ουσία έξω από αυτό, με πολλά προβλήματα στη λειτουργία τους, η ίδρυση με μεγάλη αργοπορία ελάχιστων τάξεων υποδοχής που λειτούργησαν με μεγάλη καθυστέρηση -το Δεκέμβριο- κι όχι σε όλα τα σχολεία, οι εγγραφές που γίνονται με ευθύνη των ΜΚΟ, ενώ θα έπρεπε να διασφαλιστούν από το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, άφησαν εκτός σχολείου πολλά προσφυγόπουλα, τα αποθάρρυναν από τη φοίτησή τους -τα μισά παιδιά εγκατέλειψαν το σχολείο στη διάρκεια της χρονιάς- και ουσιαστικά **υπονόμευσαν το βασικό δικαίωμά τους στην εκπαίδευση.**

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. με την πολιτική της εντείνει την υπονόμευση του δικαιώματος των προσφυγόπουλων στην εκπαίδευση, δημιουργώντας νέα εμπόδια στη φοίτησή τους στο δημόσιο σχολείο.

• Περιορίζει το δικαίωμα στην εκπαίδευση στο δημόσιο σχολείο μόνο σε παιδιά προσφύγων που έχουν πάρει άσυλο, δηλαδή ένα πολύ μικρό ποσοστό σε σχέση με το σύνολο των προσφύγων που υπάρχουν στη χώρα. Είναι προφανές πως κάτι τέτοιο θα οδηγήσει σε μείωση του αριθμού των προσφυγόπουλων στο σχολείο.

• Ταυτόχρονα, χιλιάδες παιδιά προσφύγων που διαμένουν στα καμπί σε όλη την Ελλάδα δεν μπορούν να πάνε σχολείο. Ακόμη δεν έχει εκδοθεί η φετινή υπουργική απόφαση για την ίδρυση και λειτουργία των ΔΥΕΠ και δεν έχουν ολοκληρωθεί οι απαραίτητες ενέργειες για τη μεταφορά των μαθητών και μαθητριών από και προς

τα σχολεία.

• Η εγκύκλιος του Υπουργού Εργασίας, που αποκλείει τους πρόσφυγες από την έκδοση ΑΜΚΑ, πλήττει το δικαίωμά τους στη δημόσια υγεία - περίθαλψη και ορθώνει εμπόδια στην έκδοση του ΑΔΥΜ, απαραίτητο στοιχείο για την εγγραφή τους στο σχολείο.

• Οι βίαιες και κατασταλτικές εκκενώσεις των καταλήψεων, εκτός των άλλων, αποκλείουν τα παιδιά των προσφύγων από την εκπαίδευση, παίρνοντας τους μακριά από τις γειτονιές που έμεναν και τα σχολεία που φοιτούσαν, χωρίς να υπάρχει καμία πρόβλεψη για να φοιτήσουν σε κάποιο άλλο σχολείο.

• Δεν έχει ακόμη ξεκινήσει η λειτουργία των τάξεων υποδοχής. Ακόμα και οι λιγοστές τάξεις υποδοχής που λειτούργησαν την περσινή σχολική χρονιά - 27 σε 16 σχολεία στη ΔΔΕ Ανατολικής ΘΕΣ\ΝΙΚΗΣ και 24 σε 20 σχολεία στη ΔΔΕ Δυτικής ΘΕΣ\ΝΙΚΗΣ -, **δεν έχουν εκπαιδευτικό προσωπικό για να λειτουργήσουν.**

• Παράλληλα, σε μια προσπάθεια περαιτέρω υποβάθμισης της εκπαίδευσης προσφύγων, η κυβέρνηση προχώρησε σε μείωση του αριθμού των ΣΕΠ, ενώ συνεχίζει την απaráδεκτη κατάσταση με τις εργασιακές σχέσεις των αναπληρωτών που εργάζονται στις δομές. Στην διαδικασία των αποσπάσεων των ΣΕΠ προχώρησε σε απόσπαση συναδέλφων χωρίς τα απαραίτητα προσόντα, επιλέγοντας να μην στελεχωθεί καθόλου με ΣΕΠ Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης τη ΔΔΕ Δυτικής Θεσσαλονίκης και δομές της Κεντρικής Μακεδονίας και της Θεσσαλίας που δέχονται και φιλοξενούν μεγάλο μέρος των προσφύγων.

Για μας κανένα παιδί δεν είναι ένας αριθμός στην τάξη! Δίνουμε όλες μας

τις δυνάμεις να φοιτήσει ουσιαστικά κάθε παιδί στο δημόσιο σχολείο. Πόσο μάλλον, αν το παιδί αυτό είναι κυνηγμένο από τη φωτιά του πολέμου!

Θεωρούμε ότι τα παιδιά των προσφύγων, ανεξαρτήτως του χρονικού διαστήματος παραμονής τους στη χώρα μας και του νομικού πλαισίου που θα διέπει αυτή την παραμονή, πρέπει να ενταχθούν στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα με όρους συνεκπαίδευσης με τα ελληνόπουλα και η κυβέρνηση να φροντίσει, παίρνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε αυτό να υλοποιηθεί.

Συνεχίζουμε και διεκδικούμε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας:

• Εγγραφή όλων των παιδιών προσφύγων και μεταναστών στην πρωινή ζώνη των δημόσιων σχολείων χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

• Δημιουργία τάξεων υποδοχής σε όλα τα σχολεία που φοιτούν προσφυγόπουλα.

• Να λειτουργήσουν τώρα οι τάξεις υποδοχής με την άμεση πρόσληψη αναπληρωτών.

• Υποστηρικτικές δομές της εκπαίδευσής τους (ενισχυτική διδασκαλία\παράλληλη στήριξη\ψυχολογική υποστήριξη κλπ).

• Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

• Εγγραφή των παιδιών κάτω των 4 ετών στους παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς.

• Ενταξη των παιδιών 15 ως 18 ετών σε ΓΕΛ και ΕΠΑΛ. Δημιουργία τάξεων υποδοχής.

• Διορισμοί και προσλήψεις εκπαιδευτικών για την εκπαίδευση προσφύγων τώρα.

• Δωρεάν μεταφορά των παιδιών από τα camps και όσων διαμένουν σε

σπίτια στα σχολεία και ιατρική περίθαλψη.

• Εκπαιδευτικό πρόγραμμα και διδασκαλία της μητρικής γλώσσας.

• Κεντρική μέριμνα και ευθύνη για την εκπαίδευση των ασυνόδευτων παιδιών.

• Για όσους πρόσφυγες είναι σε διαδικασία μετεγκατάστασης σε κάποια χώρα της Ευρώπης, **εκμάθηση της γλώσσας της χώρας, στην οποία επιθυμούν να εγκατασταθούν** πχ Γερμανικά, Γαλλικά κ.λπ.

• Αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για όλους τους πρόσφυγες και τα παιδιά τους. Μεταστέγασή τους από τα στρατόπεδα εντός του αστικού ιστού.

• **Μαζικοί διορισμοί μόνιμου προσωπικού και αναπληρωτών με πλήρη δικαιώματα** για την κάλυψη όλων των εκπαιδευτικών αναγκών.

• Στελέχωση όλων των εμπλεκόμενων ΔΔΕ και δομών φιλοξενίας με μόνιμους διορισμούς κι αποκατάσταση του θεσμού των ΣΕΠ.

Στο πλαίσιο αυτό συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε, για το γκρέμισμα των τειχών της ντροπής της ΕΕ, για την κατάργηση των κανονισμών του Δουβλίνου και της συμφωνίας ΕΕ - Τουρκίας, που εγκλωβίζει πρόσφυγες στα νησιά, για τη διασφάλιση της άμεσης μετακίνησης των προσφύγων στις χώρες τελικού προορισμού τους. Αγωνιζόμαστε για να σταματήσει ο πόλεμος και οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που καταστρέφουν χώρες, αφανίζουν λαούς και δημιουργούν εκατομμύρια πρόσφυγες.

Τα σχολεία μας ανοιχτές αγκαλιές αλληλεγγύης για τα παιδιά όλων των φτωχών του τόπου μας, ντόπιων, προσφύγων και μεταναστών!

καν με τη θέση ότι μια τρίωρη γραπτή δοκιμασία (οι εισαγωγικές εξετάσεις), την οποία καθορίζουν παράγοντες όπως τα κάθε φορά εύκολα ή δύσκολα «θέματα διαβαθμισμένης δυσκολίας», η αντοχή στην αγωνία, το άγχος, η ικανότητα κατάκτησης «κόλπων» και «συνταγών» επίλυσης προβλημάτων, κ.λπ., είναι ικανή να κρίνει την αξιοσύνη των νέων να σπουδάσουν. Κλείνουν και αυτοί τη στρόφιγγα για ανώτατες σπουδές, στερώντας την ελπίδα χιλιάδων νέων, ειδικά των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

◆ Στην επαίσχυντη, αγρίως νεοφιλελεύθερη πρόταση της υπουργού Παιδείας (περιέχεται στην επιστολή της προς τα ιδρύματα), που προμηνύει τον ασφυκτικό έλεγχο των ιδρυμάτων και τον στραγγαλισμό τους, για «σύνδεση της αξιολόγησης με τμήμα της κρατικής χρηματοδότησης» και «πολυετείς προγραμματικές συμφωνίες του υπουργείου Παιδείας με τα ιδρύματα», μέσω των οποίων θα κρίνεται η «επίτευξη των στόχων», ώστε να αποδίδεται η επιπλέον χρηματοδότηση, οι πρυτάνεις δεν αντέταξαν καμιά αντίσταση. Αντιθέτως δήλωσαν ότι «στηρίζουν τις προσπάθειες αναβάθμισης και ενίσχυσης της ΑΔΙΠ», υποστήριξαν την «πρόσθετη στοχευμένη χρηματοδότηση για την ενίσχυση του προσωπικού των ΜΟΔΙΠ με κάθε πρόσφορο τρόπο» και τάχθηκαν υπέρ των πολυετών προγραμματικών συμφωνιών με το υπουργείο Παιδείας.

◆ Εκκωφαντική υπήρξε η σιωπή τους για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου από την κυβέρνηση της ΝΔ. Η εμπορευματοποίηση της γνώσης και του δημόσιου Πανεπιστημίου που προωθούν με ό,τι τους αναλογεί, έχει απαραίτητο συστατικό την καταστολή.

Τα υποτονικά όχι και οι απαιτήσεις

Με στρογγυλοποιημένες, αόριστες και όχι αιχμηρές εκφράσεις απαντούν οι πρυτάνεις στις δεδηλωμένες προθέσεις της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας να επαναφέρουν τα κακόφημα Συμβούλια διοίκησης και να προβούν σε παρεμβάσεις που αφορούν διαδικασίες εκλογής οργάνων διοίκησης και στον καταμερισμό των σχετικών αρμοδιοτήτων. Ιδού τα χαρακτηριστικά αποσπάσματα: «Η Σύνοδος επισημαίνει ότι για την ουσιαστική συζήτηση γενικότερων θεσμικών θεμάτων που αφορούν στην Ανώτατη Εκπαίδευση απαιτείται να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος διαβούλευσης στα Πανεπιστήμια». «Σε ό,τι αφορά το πλαίσιο λειτουργίας των Πανεπιστημίων επισημαίνεται η ανάγκη για ενίσχυση της διοικητικής ανεξαρτησίας και ο περιορισμός της γραφειοκρατίας σε όλες τις ακαδημαϊκές και διοικητικές διαδικασίες και λειτουργίες».

Επειδή αντιλαμβάνονται (λόγω του ότι βλέπουν τα πράγματα εκ του σύνεγγυς και όχι με το ψυχρό μάτι της νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης) ότι δεν είναι προς όφελος των σχεδιασμών που επιχειρούνται, μια αναζωπύρωση ενός μαζικού και δυναμικού φοιτητικού κινήματος, που έδωσε ανησυχητικά, για το σύστημα, δείγματα γραφής στις αρχές του καλοκαιριού, προτείνουν να μη γίνει η θεσμοθέτηση του v+2 ως ανώτατου χρόνου σπουδών. Γνωρίζουν ότι θα είναι τελείως ανάλγητη μια τέτοια πρόβλεψη, ιδίως στην περίοδο της κρίσης που τα νοικοκυριά στενάζουν και πολλοί φοιτητές εργάζονται παράλληλα με τις σπουδές τους για να τα βγάλουν πέρα. Στο κάτω-κάτω της γραφής ξέρουν από πρώτο χέρι ότι το Πανεπιστήμιο δεν επιβαρύνεται οικονομικά από τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές» (δεν έχουν δικαίωμα σε συγγράμματα, σίτιση, στέγαση).

Τέλος, ζητούν

◆ Αμεση αύξηση της τακτικής χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων από τον κρατικό προϋπολογισμό. Σημειώνεται χαρακτηριστικά ότι η χρηματοδότηση των ΑΕΙ από τον τακτικό προϋπολογισμό το 2019 είναι μειωμένη κατά 45% σε σχέση με το 2012, ενώ απαιτείται αύξηση κατ' ελάχιστο 30% για την κάλυψη των βασικών λειτουργικών αναγκών.

◆ Απόδοση νέων θέσεων για την ενίσχυση των Πανεπιστημίων σε τακτική βάση. Αν και την τελευταία 5ετία έχουν δοθεί στα Πανεπιστήμια 1.500 νέες θέσεις μελών ΔΕΠ, δεν υπήρχε ενίσχυση των υπολοίπων κατηγοριών προσωπικού. Η απώλεια θέσεων προσωπικού την ίδια χρονική περίοδο λόγω συνταξιοδότησης και μόνο υπερβαίνει τον αριθμό αυτό.

Γιούλα Γκεσούλη

Προσφυγικό

Οι δεσμοφύλακες της ΕΕ καταφεύγουν στην πιο άγρια καταστολή

αλλαγές που προωθούνται από την κυβέρνηση στο επερχόμενο νομοσχέδιο για το άσυλο;

Ξεχύθηκαν, λοιπόν, τα στελέχη της κυβέρνησης στα κανάλια να μιλήσουν για την οριακή κατάσταση στη χώρα και για το πρόβλημα του «μεταναστευτικού». Δε μιλάμε μόνο για πρόσφυγες από τη Συρία, λένε, αλλά για άλλες εθνικότητες που έρχονται στην Ευρώπη μέσω της Ελλάδας για άλλους λόγους και όχι γιατί θέλουν να σωθούν από τον πόλεμο. Και εισάγουν την έννοια του «προφίλ». Όσοι περνούν το Αιγαίο, λένε, θα διαχωρίζονται καταρχάς με βάση το προφίλ: πρόσφυγικό ή μεταναστευτικό; Έχουν μάλιστα έτοιμα και τα ποσοστά: 7% ανήκουν στο προσφυγικό προφίλ, 93% ανήκουν στο μεταναστευτικό προφίλ. Οι δεύτεροι θα στοιβάζονται σε κλειστά «προαναχωρησιακά κέντρα» (στρατόπεδα συγκέντρωσης τύπου Αμυγδαλέζας, δηλαδή) μέχρι να απελαθούν. Ετσι, όσοι του ίδιου «προφίλ» ετοιμάζονται να περάσουν στην Ελλάδα, θα το σκεφτούν καλά, γιατί θα ξέρουν ότι η διαδρομή τους θα είναι φυλακή-απέλαση.

Αυτό το δόγμα έχει εφαρμοστεί και στο παρελθόν. Με μηδενικά αποτελέσματα ως προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Ταλαιπώρησαν μετανάστες στα κολαστήρια, καλλιέργησαν το ρατσισμό και την ξενοφοβία στον ελληνικό λαό, αλλά τις μεταναστευτικές ροές δεν κατάφεραν να τις ανακόψουν. Γιατί αυτός που αναζητά μια ανάσα ζωής και πιστεύει ότι θα τη βρει σε μια ευρωπαϊκή χώρα δεν πτοείται από τίποτα. Οι περισσότεροι έχουν περάσει χειρότερα μέχρι να φτάσουν στις ακτές της «γης της επαγγελίας». Υπάρχουν και οι γνωστοί πρακτικοί λόγοι: τα ταξιδιωτικά έγγραφα που δεν υπάρχουν, οι προξενικές αρχές των οιονεί χωρών καταγωγής, που δε «συνεργάζονται», με αποτέλεσμα να μην εκδίδονται παρά ελάχιστα «λεσέ πασέ» (ταξιδιωτικά έγγραφα χωρίς τα οποία δεν μπορεί να υλοποιηθεί η απέλαση).

Αυτά είναι γνωστά σε όλους ασχολούνται με το μεταναστευτικό. Τα ξέρουν καλά και αυτοί που ανακοινώνουν τα νέα μέτρα. Όμως, από τη μια πρέπει να αναπτύξουν την ξενοφοβική-ρατσιστική συνε-

δηση στην Ελλάδα (παρουσιάζοντας τους εαυτούς τους αποφασισμένους να δώσουν λύσεις, μέσω της άγριας καταστολής, σε αντίθεση με τους συριζαίους που ήταν «ιδεοληπτικοί» και «ψευτοανθρωπιστές») και από την άλλη πρέπει να στείλουν στους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές το μήνυμα ότι είναι αποφασισμένοι να διεκπεραιώσουν το ρόλο τους ως συνοριοφυλάκων και δεσμοφυλάκων (θα ζητήσουν και κάποια κονδύλια παραπάνω για τα νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης, προς δόξαν των εργολάβων και των παραγόντων των «τοπικών κοινωνιών», που πρέπει να «γλυκαθούν»). Δεν είναι τυχαίο ότι το υπουργικό συμβούλιο συνεδρίασε για το μεταναστευτικό και ανακοίνωσε τα νέα κατασταλτικά μέτρα, ελάχιστες μέρες πριν καταφθάσουν σε Αγκυρα και Αθήνα οι «γενικοί επιθεωρητές» της ΕΕ, ο γερμανός υπουργός Εσωτερικών Χορστ Ζεεχόφερ, παρέα με τον γάλλο ομόλόγο του Κριστόφ Καστανέρ και με τον Αβραμόπουλο ως «μπάτλερ».

Ας επιστρέψουμε, όμως, στο περιβόητο «προφίλ» με το οποίο θα κάνουν το διαχωρισμό. Δεν πρόκειται για τίποτ' άλλο από μια εκτίμηση της χώρας καταγωγής, με βάση τα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά. Όπως είπε ο Βαρβιτσιώτης, μόνο οι Σύριοι έχουν το προσφυγικό προφίλ. Όλοι οι υπόλοιποι, το 93%, έχουν μεταναστευτικό προφίλ και επομένως δε θα μπαίνουν καν στη διαδικασία της εξέτασης για τη χορήγηση προστασίας (ασύλου)! Ο Βαρβιτσιώτης μπορεί να μην ξέρει την τύφλα του, αλλά οι υπόλοιποι ξέρουν ότι αυτό είναι παράνομο. Η χορήγηση διεθνούς προστασίας είναι ατομικό δικαίωμα και όχι δικαίωμα που απορρέει από το «προφίλ». Ο καθένας έχει δικαίωμα να ζητήσει άσυλο και η στέρηση του δικαιώματος της αίτησης παραβιάζει διεθνείς συνθήκες και την εθνική νομοθεσία. Μιλώντας τυπικά και νομικά, λόγους να ζητήσουν διεθνή προστασία δεν έχουν μόνο οι προερχόμενοι από εμπόλεμες περιοχές, αλλά και πάρα πολλοί άλλοι που μπορεί να διώκονται τόσο από το κράτος από το οποίο προέρχονται όσο και από παρακρατικές ομάδες που δρουν στη χώρα καταγωγής τους.

Αυτό είναι, ωστόσο, μόνο ένα πρώτο, νομικό επιχείρημα που εδράζεται στο ίδιο το νομικό πλαίσιο που έχουν θεσπίσει οι αστικές κυβερνήσεις του πλανήτη και το οποίο έχει επικυρωθεί με διεθνείς συμβάσεις. Μεγαλύτερη αξία έχει να αναρωτηθούμε γιατί άνθρωποι (πέραν αυτών που έρχονται αντιμέτωποι με τον πόλεμο) επιλέγουν να εγκαταλείψουν τις χώρες τους, τα σπίτια τους, τις οικογένειές τους και τη ζωή που έχουν ήδη φτιάξει για να έρθουν εδώ. Αραγε δεν έχει παίξει ρόλο η πολιτική που ασκήθηκε και εξακολουθεί να ασκείται από την Αμερική και την Ευρώπη σ' αυτές τις χώρες; Δεν έχουν ευθύνη τα μεγάλα ιμπεριαλιστικά ευρωπαϊκά κράτη με τη χρόνια βαρβαρότητά τους σ' αυτές τις χώρες που τώρα τις θεωρούν ως «μη προσφυγικές», ως «ασφαλείς»; Δεν έχει ευθύνη η Αμερική με τους χρόνιους πολέμους που έκανε; Τι κι αν τώρα δεν πέφτουν βόμβες στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, όπως πέφτουν στη Συρία; Γεγονός είναι ότι οι χώρες αυτές δεν ορθοπόδησαν ποτέ κι έμειναν να τις λυμαινόνται οι ιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους.

Η Ελλάδα έγινε, από το 2015 και μετά, η χώρα υποδοχής του μεγαλύτερου μέρους προσφύγων που θέλουν να προσεγγίσουν την Ευρώπη. Οι αριθμοί οι ίδιοι άλλωστε δείχνουν τεράστια διαφορά συγκριτικά με άλλες χώρες υποδοχής όπως η Ιταλία ή η Ισπανία. Και τι αποφάσισε να εφαρμόσει; Μια πολιτική μεταχείρισης των ανθρώπων αυτών ως επικερδή επένδυση. Τους άφησε να σαπίζουν μέσα στις λάσπες των καταυλισμών. Τους άφησε έρμαιο των διακινητών που, εκμεταλλευόμενοι το ότι κι εδώ η ζωή τους θα είναι ζοφερή, τους πουλούν φρούδες ελπίδες για την άλλη Ευρώπη, την Ευρώπη-παράδεισο. Μόνο που αυτή δεν υπάρχει. Οσο διάστημα αναγνωριζόταν η «προσφυγική κρίση» (στα διάφορα συμβούλια των γραβατομένων της Ευρώπης), ένας πακτωλός χρημάτων πιστώθηκε στα ταμεία του κράτους και των ΜΚΟ. Πού ήταν οι πρόσφυγες σ' αυτή τη «μορασιά»; Τελευταίοι.

Με θράσος μιλούν, μετά από τα όσα έχουν γίνει, για «μετανάστες» που έρχονται στην Ελλάδα και που στην πραγματικότητα δε χρειάζονται προστασία. Κι με ακόμα μεγαλύτερο θράσος μιλούν για τα μέτρα που σκοπεύουν να λάβουν. Συνοπτικά να πούμε ότι τα όσα ανακοινώθηκαν σχετικά με το τι θα περιλαμβάνει το επερχόμενο νομοσχέδιο μόνο τρόπο για τους πρόσφυγες μπορεί να προμηνύει. Ασφυκτικές προθεσμίες, διαδικασίες fast-track, αναγκαστικές επιστροφές στις χώρες καταγωγής, καταστολή, αύξηση των ελέγχων στα σύνορα με τη συνεργασία της Frontex και του ελληνικού στρατού - Λιμενικού κ.ά. Ετσι λογαριάζουν την ανθρώπινη ζωή οι... προοδευτικοί ευρωπαίοι!

Διεκπεραιώσεις (1)

Στις 18 Σεπτέμβρη, ο υπουργός Μπουμπούκος συναντήθηκε με τον νέο πρέσβη της Γερμανίας Ερνστ Ράιχελ. Ο υπουργός δεν αναφέρθηκε στα μεγάλα επενδυτικά σχέδια, που τάχα συμφώνησαν ο Μητσοτάκης με τη Μέρκελ και τα οποία υποτίθεται ότι ανέλαβε να προωθήσει ο ίδιος πηγαίνοντας ακόμα και στη Γερμανία. Εκανε μια τυπική δήλωση, γεμάτη αοριστολογία: «Με πολλή χαρά δέχθηκα σήμερα τον Πρέσβη της Γερμανίας στην Ελλάδα. Η Γερμανία έχει αποδειχθεί αληθινή φίλη της χώρας μας και θα είναι η τιμώμενη χώρα στην 85η Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης το 2020. Συζητήσαμε λοιπόν πως θα οργανώσουμε καλύτερα τη συνεργασία μας έτσι ώστε με εκδηλώσεις καθ' όλη τη διάρκεια της επόμενης χρονιάς να προωθήσουμε περισσότερο τις διμερείς σχέσεις στο πλαίσιο της φιλίας των δύο λαών».

Ο Ράιχελ, όμως, δεν έμεινε στην αοριστολογία, αλλά έγινε πιο συγκεκριμένος: «Είμαι πολύ χαρούμενος που είχα σήμερα την πρώτη επίσημη συνάντησή μου με τον Υπουργό, κ. Αδωνι Γεωργιάδη. Εξετάσαμε μια σειρά θεμάτων που αφορούν το **πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων** καθώς και τη συνεργασία νέων επιχειρηματιών με καινοτόμες ιδέες από τις δύο χώρες, που μπορεί να αποδειχθεί αμοιβαία επωφελής». Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: **για ποιες ιδιωτικοποιήσεις ενδιαφέρονται τα γερμανικά μονοπώλια και έστειλαν τον πρέσβη ως εκπρόσωπό τους;**

ΥΓ. Την επομένη, ο Ράιχελ ξαναπήγε στου Μπουμπούκου, συνοδεύοντας τον υφυπουργό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και επικεφαλής της Ελληνογερμανικής Συνέλευσης (διάδοχος του Φούχτελ, για να συνεννοούμαστε) Νόρμπερτ Μπάρτλε και δύο γερμανούς βουλευτές. Ο Μπουμπούκος το 'ριξε και πάλι στην αοριστολογία. Ο Μπάρτλε, αν και μίλησε αόριστα, άφησε να εννοηθεί ότι συζήτησαν για δουλειές: «Συζητήσαμε για τις δυνατότητες που διανοίγονται στην οικονομική συνεργασία Ελλάδας - Γερμανίας. Είμαι πεπεισμένος ότι τα νέα σήματα που εκπέμπει η Ελληνική Κυβέρνηση στην Ευρώπη και ειδικότερα στην Γερμανία θα αποδειχθούν καλή βάση για να προωθήσουμε τη συνεργασία μας με στόχο την οικονομική ανάπτυξη και περισσότερες θέσεις εργασίας στην Ελλάδα».

Διεκπεραιώσεις (2)

Πότε μια καπιταλιστική επιχείρηση απευθύνεται στην πολιτική ηγεσία ενός υπουργείου; Όταν τα πράγματα δεν είναι και τόσο νόμιμα και οι μπίζνες της κολλάνε στους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου. Ή όταν δεν έχει φτάσει ακόμα στους υπηρεσιακούς παράγοντες και προσπαθεί να λύσει το θέμα «εκ των προτέρων», με κυβερνητικές πλάτες.

Από δελτίο Τύπου του ΥΠΕΝ πληροφορηθήκαμε ότι ο γενικός γραμματέας Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος Ευθύμιος Μπακογιάννης συναντήθηκε με τον διευθυντή Κυβερνητικών Σχέσεων (sic!) της Lime για Ιταλία και Ελλάδα Alessio Raccagna, ο οποίος συνοδεύεται από τον καθηγητή του ΕΜΠ Θάνο Βλαστό (!) και τη σύμβουλο επικοινωνίας της Lime για την Ελλάδα Στέλλα Τσομώκου. Στη συνάντηση παρευρέθηκαν «και εξειδικευμένοι συνεργάτες του Υπουργείου» (δηλαδή όχι υπηρεσιακοί παράγοντες).

Στη συνάντηση, λέει, συζητήθηκε «η ομαλή ενσωμάτωση των κοινοχρήστων πατινιών στις πόλεις της Ελλάδας, στο πλαίσιο της βελτίωσης του αστικού περιβάλλοντος, μέσω της προώθησης της ηλεκτροκίνησης και της βιώσιμης κινητικότητας!» Όπως γράφει το δελτίο Τύπου, «οι εκπρόσωποι της Lime συμφώνησαν να παραχωρήσουν αναλυτικά τα στοιχεία χρήσης των οχημάτων τους, τις δημοφιλείς διαδρομές και τις δημοφιλείς αφετηρίες και προορισμούς, ώστε να εξαχθούν κρίσιμα συμπεράσματα για το ρόλο τους στις καθημερινές μετακινήσεις στις πόλεις που δραστηριοποιούνται». Και βέβαια, ο γενικός γραμματέας εμφανίστηκε απόλυτα σίγουρος για τα μεγάλα πλεονεκτήματα που έχει η μπίζνα της εταιρίας: «Τα ηλεκτρικά πατίνια ήρθαν αιφνιδιαστικά στις κορεσμένες κυκλοφοριακά πόλεις του κόσμου για να αποτελέσουν μία βιώσιμη εναλλακτική σε μικρού μήκους διαδρομές, ένα ήπιο μέσο μετακίνησης που δε ρυπαίνει και δεν καταλαμβάνει πολύ χώρο. Από την πλευρά μου δεσμεύομαι να εξετάσω τον τρόπο εισαγωγής τους στις πόλεις και ειδικότερα στο δημόσιο χώρο και να δημιουργήσουμε μαζί με όλους τους συναρμόδιους φορείς τις συνθήκες εκείνες που θα αναβαθμίσουν τις πόλεις μας, ώστε να σταθούν αντάξια στο ύψος των ευρωπαϊκών πράσινων και βιώσιμων πόλεων».

Ούτε τα προσχήματα δεν κρατούν οι άνθρωποι του Μητσοτάκη. Μετατρέπονται ανοιχτά σε παπαγαλάκια καπιταλιστικών επιχειρήσεων, οι οποίες διατηρούν τμήματα «κυβερνητικών σχέσεων» και συνεργάζονται με πανεπιστημιακούς, οι οποίοι γνωμοδοτούν κατά παραγγελία, εξασφαλίζοντας έτσι το παντεσπάνι τους. Με κάτι τέτοια παίρνουμε μια μικρή γεύση για το τι εννοούν όταν λένε «πράσινη ανάπτυξη».

Κατατέθηκε, λοιπόν, η πρόταση κατηγορίας κατά του Παπαγγελόπουλου, γνωστού πλέον επισήμως με το προσωνύμιο «Ρασπούτιν». Υπογράφεται από 30 βουλευτές της ΝΔ (ίσα-ίσα το απαιτούμενο όριο) και περιλαμβάνει τέσσερις κατηγορίες (ένα κακούργημα και τρία πλημμελήματα): ηθική αυτοουργία σε κατάχρηση εξουσίας, ηθική αυτοουργία σε παράβαση καθήκοντος και παράβαση καθήκοντος, ηθική αυτοουργία σε ψευδορκία, πρόκληση και προσφορά σε τέλεση αδικήματος. Ετσι όπως ήρθαν τα πράγματα, η ιδέα της συγκρότησης επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης από τη Βουλή, η οποία δε θα μπει στην ουσία, αλλά θα ξαναστείλει την υπόθεση στην τακτική Δικαιοσύνη, που επικρατούσε αρχικά στο Μαξίμου (σχετικές δηλώσεις είχε κάνει ο Γεραπετρίτης) αναγκαστικά εγκαταλείφθηκε. Με τις συγκεκριμένες κατηγορίες, η επιτροπή της Βουλής πρέπει να μπει στην ουσία, γιατί τα αποδιδόμενα στον Παπαγγελόπουλο ξεπερνούν τα όρια της «σκευωρίας για τη Novartis».

Κομβικής σημασίας, όπως φαίνεται και από την πρόταση κατηγορίας των βουλευτών της ΝΔ, είναι η κατάθεση της πρώην εισαγγελέα Διαφθοράς Ελένης Ράικου στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση για τις διάφορες καταγγελίες κατά «Ρασπούτιν». Όπως είναι γνωστό, η Ράικου έδωσε πρώτα μια κατάθεση μισής ώρας, εντελώς γενικόλογη και ποινικά ανώδυνη, όμως σε λιγότερο από μισή ώρα επανήλθε και έδωσε μια τετράωρη κατάθεση αφιερωμένη εξ ολοκλήρου στον «Ρασπούτιν» και στις πιέσεις που -κατά τους ισχυρισμούς της- της ασκούσε για να ασκήσει διώξεις κατά πολιτικών αντιπάλων της κυβέρνησης, χωρίς στοιχεία. Η κατάθεση της Ράικου στάλθηκε «αμελλητί» στη Βουλή και μπήκε στο φάκελο κατά Παπαγγελόπουλου, προσδιορίζοντας τελικά και το εύρος των κατηγοριών

Ο νόμος της μαφίας, όχι της ζούγκλας

Μετά το τέλος του ποδοσφαιρικού αγώνα ΑΕΚ-ΠΑΟΚ, ο ελβετός διαιτητής Στέφαν Κλόνσνερ έγραψε τα εξής στο φύλλο αγώνα:

«Με τη λήξη του ημιχρόνου και καθώς κατευθυνόμουν στα αποδυτήρια της διαιτητικής ομάδας μου έδειξα κίτρινη κάρτα στο δηλωθέντα στο φύλλο αγώνα εκπροσώπου της γηπεδούχου ομάδας ΠΑΕ ΑΕΚ κύριο Δημητριάδη Βασίλειο διότι διαμαρτυρόμενος μου φώναζε “Δώσε και σε μας κανένα φάουλ, τι είναι αυτά που κάνεις;”. Καθώς πλησίαζα στα αποδυτήριά μας οι κύριοι Μελισσανίδης Δημήτριος και Παπαδόπουλος Ιωάννης με περίμεναν έξω από αυτά και άρχισαν να μου διαμαρτύρονται έντονα φωνάζοντάς μου “Δώσε και σε εμάς κανένα φάουλ. Τα δίνεις όλα στον ΠΑΟΚ”. Κατά τη διάρκεια της διαμαρτυρίας αυτής υπήρχαν 3 αστυνομικοί οι οποίοι καθόντουσαν πίσω από αυτούς τους δύο κυρίους και όχι ανάμεσά μας προστατεύοντάς μας. Μετά από αυτό μπήκαμε στα αποδυτήρια και οι δύο αναφερθέντες με ονοματεπώνυμο κύριοι μας ακολούθησαν και μπήκαν στα

αποδυτήρια και συνέχισαν να διαμαρτύρονται. Κανείς από τους αστυνομικούς δεν προσπάθησε να τους σταματήσει να εισέλθουν. Αφού μπήκα στα αποδυτήρια έκατσα στον καναπέ και οι 2 κύριοι στεκόντουσαν από πάνω μου και συνέχισαν να διαμαρτύρονται έντονα. Κατά τη διάρκεια αυτού του γεγονότος ο 4ος διαιτητής προσπάθησε να μπει ανάμεσά μας για να με προστατεύσει και η προσπάθειά του διήρκεσε παραπάνω από 1 λεπτό. Κανένας αστυνομικός δεν προσπάθησε να μπει για να μας βοηθήσει. Μετά τη λήξη του αγώνα εισήλθαν στα αποδυτήριά μας οι κύριοι Δημητριάδης Βασίλειος και Παπαδόπουλος Ιωάννης ζητώντας μας πολύ ευγενικά συγγνώμη και δείχνοντας μεταμέλεια».

Δε θ' ασχοληθούμε με τον σκυλοκαυγά των δύο ΠΑΕ, που ακολούθησε. Με την εταιρία του Σαββίδη να κάνει λόγο για «τρίτοκοσμικά γεγονότα» και «προνομιακή ασυλία που απολαμβάνουν συγκεκριμένοι παράγοντες κατά την επιχείρηση άσκησης πίεσης στους διαιτητές» και την εταιρία του Μελισσανίδη να μιλά για... «κόσμια

και τη διαδικασία, καθιστώντας μονόδρομο την εξέταση της υπόθεσης από τη Βουλή».

Εύλογα προκύπτει το ερώτημα: ποιος ήταν στην άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής και διέταξε τη Ράικου «να τσακιστεί να ξαναβεί στο εισαγγελικό γραφείο και να δώσει τον Παπαγγελόπουλο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς»; Ήταν κάποιος από το περιβάλλον Μητσοτάκη ή από «άλλο» περιβάλλον; Με δεδομένο ότι ο Μητσοτάκης είχε αφήσει να φανεί ότι θέλει να ξεφορτωθεί την υπόθεση από πάνω του, στέλνοντας τον Παπαγγελόπουλο στην τακτική Δικαιοσύνη, το μυαλό πηγαίνει σε άλλη κατεύθυνση. Σ' εκείνον που έλεγε ότι «θα τους πάει μέχρι τέλος» και που αισθάνεται ριγμένος από τον Μητσοτάκη (δυστυχώς μάλιστα). Κι αυτό, βέβαια, υπόθεση είναι. Η αλήθεια θα μπορούσε να μαθευτεί μόνο αν «άνοιγε» η τηλεφωνική σύνδεση της Ράικου και αποκαλυπτόταν με ποιον ή ποιους μίλησε στο μισάωρο που μεσολάβησε ανάμεσα στις δύο καταθέσεις της (τότε που -σύμφωνα με γελοίο αφήγημα που δημοσιεύτηκε- έφαγε τη «φλασιά» καθώς ετοιμαζόταν να βγει από το πάρκινγκ και θυμήθηκε ότι δεν είχε καταθέσει αυτά που ήθελε να καταθέσει!). Το ζητάει και ο Παπαγγελόπουλος, όμως, δε νομίζουμε ότι θα του κάνουν τη χάρη.

Εν πάση περιπτώσει, μετά την κατάθεση Ράικου η άσκηση προανακριτικού έργου από την επιτροπή της Βουλής κατέστη μονόδρομος. Υπήρχε μια ακόμα δυνατότητα: να συγκροτηθεί το προβλεπόμενο τριμελές γνωμοδοτικό όργανο (έναν αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου και δύο εισαγγελείς Εφετών) για τον έλεγχο των στοιχείων της κατηγορίας και την αξιολόγηση της ουσιαστικής βασιμότητάς τους. Το επτάημερο από την κατάθεση της πρότασης για άσκηση δίωξης πέρασε και τέτοιο αίτημα δεν κατατέθηκε (από 30 βουλευτές, όπως προβλέπεται). Μάλλον δε θέλησαν περιπλοκές

από την αρχή της διαδικασίας. Αποφάσισαν να την αφήσουν να κυλήσει, αφού η κυβερνητική πλειοψηφία δεν κινδυνεύει να χάσει τον έλεγχο.

Φυσικά, αναμένεται το σύστριγγλο. Ουμνηθείτε μόνο τι αποδίδουν ο ένας δικαστικός στον άλλο. Όλοι αυτοί (Τουλουπάκη, Ράικου, Αγγελής, Δημητρίου και άλλοι) αναμένεται να κληθούν ως μάρτυρες από την επιτροπή της Βουλής. Τι θα γίνει με τους προστατευόμενους μάρτυρες; Περίπτωση να μη κληθούν να καταθέσουν δεν υπάρχει. Για να παραστούν στη διαδικασία θα πρέπει προηγουμένως να αρθεί το καθεστώς προστασίας τους και δεν είναι καθαρό αν αυτό μπορεί να το κάνει η επιτροπή της Βουλής, που έχει όλα τα δικαιώματα του ανακριτή, ή θα πρέπει η άρση να γίνει από τη δικαστική αρχή που έδωσε αυτό το καθεστώς. Όμως, ακόμα και αν δεν τους βγάλουν την «κουκούλα», θα κληθούν να καταθέσουν από απόσταση (όπως έγινε στη δίκη της ΧΑ).

Μέχρι ν' αρχίσουν οι εργασίες της επιτροπής, όμως, θα πρέπει να γίνει η τυπική πράξη συγκρότησής της (τυπική γιατί η ΝΔ έχει πλειοψηφία, στην οποία θα προστεθεί σίγουρα το ΚΙΝΑΛ, ίσως και άλλα κόμματα). Ίσως και την άλλη εβδομάδα να γίνει η ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, στην οποία έχει δικαίωμα να πάρει το λόγο και ο Παπαγγελόπουλος. Μητσοτάκης και Τσίπρας θα διασταυρώσουν, φυσικά, τα ξίφη τους, υπό τις ιαχές των δύο στρατευμάτων. Δεν αναμένεται τίποτα σνταρακτικό, βέβαια. Το μόνο που θα έχει ενδιαφέρον θα είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Τσίπρας θα υπερασπιστεί τον Παπαγγελόπουλο. Θα τον «χρεωθεί» ή θα κρατήσει αποστάσεις; Θα δηλώσει καθαρά ότι τα πάντα ήταν σε γνώση και υπό την εποπτεία του ή θα το ρίξει στις αοριστίες, την σκευωριολογία και την καταγγελιολογία;

ο μπατσάκος να του πει «πού πάτε, κύριε, δεν έχετε δικαίωμα να βρίσκεστε εδώ».

Πάμε παρακάτω. Το βράδυ της ίδιας μέρας, μετά το ματς, χούλιγκαν συγκροτήθηκαν δύο φορές με μπάτσους στη Νέα Φιλαδέλφεια. Τη δεύτερη φορά οι μπάτσοι πήγαν να πάρουν τη ρεβάνς για το ξύλο που έφαγαν λιγοστοί συνάδελφοί τους όταν πήγαν να ελέγξουν χουλιγκάνους. Τις έφαγαν και πάλι, στο κέντρο της Ν. Φιλαδέλφειας αυτή τη φορά. Σύμφωνα με την ανακοίνωσή τους, έξι μπάτσοι πήγαν για πρώτες βοήθειες στο νοσοκομείο, ενώ ένας απ' αυτούς είχε δεχτεί μαχαίριά. Μαγαζάτορες κλαίνε τραπέζια, καρέκλες και τα απλήρωτα σουβλάκια! Οι κάτοικοι της Ν. Φιλαδέλφειας πήραν μια μικρή γεύση για το τι θα γίνεται όταν λειτουργήσει το γήπεδο. Γιατί όμως το περιστατικό κρατήθηκε «χαμηλά» απ' όλες τις πλευρές; Γιατί, ας πούμε, η εταιρία του Μελισσανίδη δεν έβγαλε κάποια ανακοίνωση για να διαχωριστεί από τους χούλιγκαν, όπως το συνηθίζει; Η συνέχεια στα επόμενα επεισόδια (που θα γίνουν σύντομα).

Κυπριακό: ψάχνουν φόρμουλα, αλλά...

Χωρίς θεαματικά αποτελέσματα ολοκληρώθηκε το παρασκηνιακό νταραβέρι για το Κυπριακό στο περιθώριο της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ. Ο γενικός γραμματέας Γκουτέρες συναντήθηκε διαδοχικά με τους Αναστασιάδη και Ακιντζί, άκουσε την κάθε πλευρά να καταγγέλλει την άλλη για σαμποτάρισμα των διαπραγματεύσεων. Μέχρι στιγμής δε φαίνεται να υπάρχει καμιά προοπτική άμεσης συμφωνίας επί των περιβόητων «όρων αναφοράς», επί των οποίων θα στηριχτεί η επανέναρξη των διαπραγματεύσεων.

Γ' αυτό και ο Αναστασιάδης έκανε μία ακόμα υποχώρηση, αποδεχόμενος τη σύγκληση **άτυπης** πενταμερούς (οι δυο κοινότητες και οι τρεις εγγυήτριες δυνάμεις), προοπτική που φαίνεται να εξετάζει και ο Γκουτέρες που δε θέλει να καταγράψει άλλη μια αποτυχία στη διάρκεια της θητείας του και προσπαθεί να βρει τρόπο να τους μαζέψει όλους, για να μη ναυαγήσει η νέα προσπάθειά του πριν αυτή ξεκινήσει. Ακόμα κι αυτό, όμως, αποδεικνύεται εξαιρετικά δύσκολο στη σημερινή φάση, επειδή το γεωστρατηγικό παιχνίδι είναι ακόμα ανοιχτό και η Τουρκία διεκδικεί αυτό που θεωρεί ότι της αναλογεί.

Φασισμός

«*Ταυτόχρονα με τη μεγάλη έξοδο από τα νησιά, δεν θα πρέπει να υπάρξει καμία είσοδος σ' αυτά, άρα να ελεγχθούν και να **αποτραπούν** οι ροές και οι νέες αφίξεις*». Αυτός που μιλάει με λόγο πιο φασιστικό απ' αυτόν του Σαλβίνι είναι ο περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου Κ. Μουτζούρης. Μετά τη συνταξιοδότησή του από το ΕΜΠ, του οποίου διετέλεσε και πρόεδρος, θέλει να κατοχυρωθεί πολιτικά στην περιοχή και υιοθετεί ένα σκληρό ρατσιστικό λόγο.

Για να καταλάβετε πού έχει φτάσει ο Μουτζούρης, παραθέτουμε μια τοποθέτηση ενός δηλωμένου ακροδεξιού, του Αδωνη Γεωργιάδη, σε τηλεοπτική του εμφάνιση την περασμένη Τρίτη: «*Τα λεγόμενα **rush-backs**, δηλαδή το να **εμποδίσεις μία βάρκα να έρθει βάζοντας μπροστά μία βάρκα δική σου, απαγορεύεται ρητώς από το διεθνές δίκαιο. Push-backs δεν γίνονται, το λέω για να μην λείει κάποιος ότι υπάρχουν εύκολες λύσεις***».

Ο Μουτζούρης, όμως, εμφανίζεται ως εκπρόσωπος αυτών που διψούν για αίμα. «Πνίξτε μερικούς για να φοβηθούν οι επόμενοι και να μην το τολμήσουν» είναι το μήνυμά του.

Πέρα από τη δημαγωγία του Βρούτση Η «προσωπική διαφορά» είναι η καβάτζα για τα επόμενα πετσοκόμματα

Από την περασμένη Τρίτη, άρχισαν να δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΕΦΚΑ τα εκκαθαριστικά σημειώματα στα οποία οι συνταξιούχοι μπορούν να δουν ποια είναι η σύνταξή τους μετά τον επανυπολογισμό της με βάση το νόμο Κατρούγκαλου. «*Ακόμα μία δέσμευση της κυβέρνησής μας υλοποιείται σήμερα*», δήλωσε ο Βρούτσης. «*Όπως είχαμε δεσμευτεί προεκλογικά αλλά και στις προγραμματικές μας δηλώσεις, η **απαράδεκτη** συνταξιούχους να λαμβάνουν την σύνταξή τους, χωρίς αυτά να συνοδεύονται από τα **ενημερωτικά σημειώματα των συντάξεών τους, παίρνει τέλος***».

Ποιο είναι όμως το ουσιαστικό πρόβλημα των συνταξιούχων; Οτι δεν ήξεραν ποια είναι η περιβόητη «προσωπική διαφορά» ή το γεγονός ότι υπάρχει αυτή η «προσωπική διαφορά» και τους λένε ότι παίρνουν σύνταξη που «δε δικαιούνται»;

Ο επανυπολογισμός όλων των συντάξεων με βάση το νόμο Κατρούγκαλου ήταν μια καινούργια πατέντα. Κάθε φορά που γίνονταν αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, ποτέ δεν επανυπολόγισαν τις συντάξεις που είχαν ήδη εκδοθεί. Οι νέες διατάξεις ίσχυαν για τους νέους συνταξιούχους. Ο επανυπολογισμός όλων των συντάξεων με βάση το νόμο Κατρούγκαλου είχε δυο πλευρές. Η μία ήταν ιδεολογική. Επρεπε όλοι οι συνταξιούχοι να εμπεδώσουν ότι παίρνουν σύνταξη που «δε δικαιούνται». Ενα μέρος αυτής της σύνταξης δε θα έπρεπε να το παίρνουν, το πήραν «χαριστικά», αλλά το μεγαλόψυχο κράτος τους επιτρέπει να κρατήσουν και αυτό το μέρος. Η δεύτερη πλευρά ήταν πρακτική-μνημονιακή. Η «προσωπική διαφορά» είναι η καβάτζα (για το αστικό κράτος, όχι για τους συνταξιούχους) από την οποία θα μπορούν να αντλούν τα μελλοντικά πετσοκόμματα συντάξεων.

Το πρώτο πετσοκόμμα δεν άργησε να φανεί στον ορίζοντα. Οι συριζαίοι συμφώνησαν με την τρόικα ότι από 1.1.2019 θα κοπεί η «προσωπική διαφορά» σε ύψος μέχρι 18% της σύνταξης. Για προεκλογικούς λόγους οι συριζαίοι κατάφεραν να πάρουν από την τρόικα την έγκριση να μην εφαρμόσουν το συγκεκριμένο μέτρο. Ήταν, άλλωστε, τόσα πολλά τα αντιλαϊκά μέτρα ώστε υπήρχε υπερκάλυψη του ματωμένου «πλεονάσματος».

Όταν κατήγγησαν τη διάταξη για το πετσοκόμμα, **δεν κατήγγησαν** και τη διάταξη για επανυπολογισμό όλων των

συντάξεων. Γράφαμε τότε: «Τι νόημα έχει αυτός ο επανυπολογισμός; Δε θα έβραζαν ποτέ τις υπηρεσίες (που είναι και υποστελεχωμένες) να κάνουν τόση δουλειά για πλάκα ή για στατιστικούς λόγους. Θέλουν να διαχωρίσουν τη σύνταξη σε «δικαιούμενη» και σε προσωπική διαφορά, ούτως ώστε να μπορούν να κάνουν αμέσως τις μελλοντικές περικοπές συντάξεων, μόλις ο ΕΦΚΑ «χτυπήσει κόκκινο» (που δε θ' αργήσει, δεδομένου ότι είναι ένα υπερταμείο με πηλίνα πόδια)».

Τα ίδια ισχύουν σήμερα για τους νεοδημοκράτες. Τα εκκαθαριστικά με τον επανυπολογισμό των συντάξεων θα τα δημοσίευαν έτσι κι αλλιώς κάποια στιγμή. Επί ΣΥΡΙΖΑ ακόμα, μετά από «μεγάλο αριθμό αναφορών πολιτών που διαμαρτύρονται, επειδή ο ΕΦΚΑ αρνείται να τους χορηγήσει απόφαση επανυπολογισμού της σύνταξής τους που διενεργήθηκε σύμφωνα με τον Ν. 4387/2016», ο Συνήγορος του Πολίτη ζήτησε «να γίνει **άμεση έγγραφη γνωστοποίηση των ατομικών διοικητικών πράξεων στους συνταξιούχους**, που θα περιλαμβάνουν τον αναλυτικό τρόπο και το αποτέλεσμα του επανυπολογισμού της σύνταξης» (η έμφαση του ΣτΠ). «Μόνο με αυτόν τον τρόπο», σημείωνε στην ανακοίνωσή του ο ΣτΠ, «θα έχουν διασφαλιστεί αποτελεσματικά τόσο η ορθή τήρηση των βασικών αρχών που πρέπει να διέπουν τη δράση της Δημόσιας Διοίκησης όσο και τα δικαιώματα που απολαμβάνει κάθε πολίτης».

Αν ο Βρούτσης ενδιαφερόταν να καταργήσει την αδικία που έφερε ο νόμος Κατρούγκαλου, θα καταργούσε τη διάταξη για επανυπολογισμό της σύνταξης, θα χορηγούσε τις συντάξεις όπως είχαν υπολογιστεί όταν βγήκε η απόφαση συνταξιοδότησης και θα καταργούσε επίσης και την άλλη μνημονιακή διάταξη που προβλέπει ότι η «προσωπική διαφορά» θα συμψηφίζεται με τις αυξήσεις που θα δοθούν στις νέες συντάξεις (αυτές που εκδόθηκαν με το νόμο Κατρούγκαλου) μετά το 2022 (μέχρι τότε οι συντάξεις είναι παγωμένες). Αυτή η διάταξη προβλέπει ότι οι παλιοί συνταξιούχοι δε θα πάρουν αύξηση μέχρι να μηδενιστεί η «προσωπική διαφορά» τους! Δηλαδή, αντί για ένα βίαιο πετσοκόμμα, προβλέπει ένα σταδιακό πετσοκόμμα. Μέχρι το 2023, όμως, μένουν τρία χρόνια, διάστημα αρκετά μεγάλο, εντός του οποίου θα επιχειρηθεί ένα εφάπαξ πετσοκόμμα των «προσωπικών διαφορών». Ήδη από

τους Βρούτσηδες έχει αρχίσει η φιλολογία ότι οι συριζαίοι έλεγαν ψέματα πως ο ΕΦΚΑ είναι πλεονασματικός, ενώ η αλήθεια είναι ότι είναι ελλειμματικός.

Πήραμε δυο πραγματικά παραδείγματα συντάξεων, μιας που αφορά συνταξιούχο χαμηλόμισθο εργάτη και μιας που αφορά συνταξιούχο μηχανικό. Ιδού τι βλέπουμε:

◆ Ο εργάτης συνταξιοδοτήθηκε με 10.505 ένσημα και η κύρια σύνταξή του υπολογίστηκε σε 894,43 ευρώ (προ φόρου). Μετά τα απανωτά μνημονιακά πετσοκόμματα, η σύνταξή του έπεσε στα 798,73 ευρώ (μείωση 10,7%). Με το νόμο Κατρούγκαλου η σύνταξή του πέφτει στα 767,89 ευρώ. Του υπολογίζουν «προσωπική διαφορά» 30,84 ευρώ (3,9% της πετσοκομμένης σύνταξής του). Αν εφαρμοζόταν η διάταξη που είχε ψηφιστεί επί ΣΥΡΙΖΑ, θα του έκοβαν όλο το ποσό της «προσωπικής διαφοράς».

◆ Ο μηχανικός συνταξιοδοτήθηκε με 36 χρόνια πλήρους ασφάλισης και η σύνταξή του υπολογίστηκε σε 2136,73 ευρώ (προ φόρου). Με τα απανωτά μνημονιακά πετσοκόμματα έπεσε στα 1611,38 ευρώ (μείωση 24,6%). Με το νόμο Κατρούγκαλου η σύνταξή του πέφτει στα 1206,74 ευρώ. Του υπολογίζουν «προσωπική διαφορά» 404,64 ευρώ (25,1% της πετσοκομμένης σύνταξής του). Αν εφαρμοζόταν η διάταξη που είχε ψηφιστεί επί ΣΥΡΙΖΑ, θα του έκοβαν 290 ευρώ, η σύνταξή του θα κατέβαινε στα 1321,34 ευρώ και η «προσωπική διαφορά» θα μειωνόταν στα 114,60 ευρώ.

Αυτός είναι ο εφιαλτικός αντισφαλιστικός νόμος Κατρούγκαλου, που οι αναίσχυτοι συριζαίοι τον παρουσίαζαν σαν νόμο που σώνει την Κοινωνική Ασφάλιση και τάχα θα έδινε και αυξήσεις. Οι συνταξιούχοι που βγαίνουν στη σύνταξη μετά από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου παίρνουν συντάξεις μειωμένες σε ποσοστό που ξεπερνά ακόμα και το 30% σε σχέση με το προγενέστερο σύστημα. Πάρτε υπόψη σας και το ότι η σύγκριση γίνεται με συντάξεις που ήδη είχαν πετσοκοπεί με διάφορους τρόπους από το 2010 και μετά. Είναι καθήκον των εργατών, ιδιαίτερα των νέων, να ανατρέψουν αυτό το αντερνατικό-αντισφαλιστικό έκτρωμα, διεκδικώντας **πλήρη ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους**. Αλλιώς ο κατήφορος θα έχει συνέχεια.

Ξεπέρασαν και τον εαυτό τους

«Οι οργανώσεις μέλη της ΓΣΕΕ, που συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση των συνδικάτων στο κέντρο της Αθήνας, κατόπιν παρότρυνσης της Διοίκησης και της Γραμματείας Περιβάλλοντος της Συνομοσπονδίας, ενημερώνουν ότι, σήμερα και αύριο, **ειδικά συνεργεία** ξεκινούν την αποκαθίλωση των αναρτημένων αφισών. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε την πρωτεύουσα και τους πολίτες της για την ολιγόημερη “ανοχή” που επέδειξαν σε αυτό το μέσο προπαγάνδας των θέσεών μας και δηλώνουμε ότι καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ελαχιστοποίησης της ρύπανσης του αστικού περιβάλλοντος. Η προσπάθεια όλων μας είναι να αξιοποιήσουμε στο άμεσο μέλλον περισσότερο τα ραδιοτηλεοπτικά και διαδικτυακά μέσα για τη διάδοση του μηνύματος των συνδικάτων. Ο αγώνας για συνδικάτα ελεύθερα, ακηδεμόνευτα, δημοκρατικά, καινοτόμα και φιλικά προς το περιβάλλον, συνεχίζεται!».

Νέο ρεκόρ ξεφτίλας κατέγραψε η πουλημένη εργατοπατερία της ΓΣΕΕ. Κρέμασε κάποιες αφίσες, με πληρωμένα συνεργεία, φυσικά, και μετά πλήρωσε τις ίδιες εταιρίες για να ξεκρεμάσουν τις αφίσες, παίρνοντας μέρος στη βρόμικη προπαγάνδα του Μητσοτάκη, του Πατούλη και του Μπακογιάννη, που βαφτίζουν την πολιτική αφίσα «ρύπανση». Έχουν δοθεί αγώνες δεκαετιών, αγωνιστές έχουν συρθεί στα δικαστήρια, πολιτικές οργανώσεις έχουν πληρώσει πρόστιμα για να ψευτοκατοχυρωθεί το δικαίωμα της πολιτικής αφισοκόλλησης. Κι έρχονται τώρα οι αλήτες εργατοπατέρες να το χαρακτηρίσουν περιβαλλοντική ρύπανση, στρώνοντας το δρόμο στην καταστολή.

Καθείς με τους νταβατζήδες του

Μέγα πολιτικό θέμα πήγαν να δημιουργήσουν οι συριζαίοι απ' αφορμή τις διαπραγματεύσεις του Μαρινάκη (Alter Ego) με τις τράπεζες προκειμένου να του πουλήσουν το μερίδιό τους στη Nova (που έχει τα γνωστά συνδρομητικά κανάλια και τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες της Forthnet). Κατέθεσαν επερώτηση (44 βουλευτές!), στη συζήτηση της οποίας ο Παππάς ήταν το πρώτο βιολί και ο Τζανακόπουλος η πρώτη βιόλα. Το ρεζουμέ από τη φλυαρία των συριζαίων ήταν ότι «εξελίσσεται μια διαδικασία την οποία η Κυβέρνηση φαίνεται να παρακολουθεί ως παθητικός θεατής», γιατί ο Μαρινάκης θα καταστεί παντοκράτορας, νοθεύοντας τον ανταγωνισμό (sic!), ενώ οι πληροφορίες λένε ότι οι τράπεζες, που «έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί από τα χρήματα των ελλήνων φορολογουμένων», θα κουρέψουν τα δάνεια της Nova κατά 85%. Τους έπιασε και ο πόνος επειδή ο Μαρινάκης, ως ιδιοκτήτης του Ολυμπιακού και της Nova πια, θα ελέγχει τα ταμεία άλλων ομάδων, οι οποίες θα κρέμονται από τα συμβόλαια της Nova. Κατήγγειλαν ότι η εκπαραθύρωση της Θάνου από την Επιτροπή Ανταγωνισμού έγινε για να διευκολυνθούν τα σχέδια του Μαρινάκη και πρότειναν στην κυβέρνηση να βάλει την ΕΡΤ να αγοράσει τη Nova, δεδομένου ότι έχει 200 εκατομμύρια ευρώ αποθεματικό που κάθονται.

Από κυβερνητικής πλευράς απάντησαν δύο υφυπουργοί (το Μαξίμου δηλαδή). Ο Παπαθανάσης του Ανάπτυξης και Επενδύσεων και ο Πέτσας. Και το 'παξαν Πόντιοι Πιλάτοι: αν και όταν ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση Μαρινάκη-τραπεζών θα επιληφθούν η Επιτροπή Ανταγωνισμού και η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων και μείς «σεβόμαστε απόλυτα τους θεσμούς και τις δημοκρατικές διαδικασίες και δεν θα μπορούμε ποτέ στα χωράφια καμίας Ανεξάρτητης Αρχής», «δεν είναι στο DNA μας, δεν υφίσταται στον κώδικα αξιών μας η χειραγώγηση των Ανεξάρτητων Αρχών» (δακρύσαμε!). Υποστήριξαν ακόμα ότι πρόκειται «για μία επιχειρηματική συμφωνία μεταξύ εταιρειών ιδιωτικών συμφερόντων που κανένας δεν ξέρει την εξέλιξη της και που κανένας δεν γνωρίζει μέχρι σήμερα το ακριβές περιεχόμενό της». Κι όταν η κουβέντα χόντρηνε (από τους συριζαίους), οι δεξιοί θυμήθηκαν να «βοσκοτόπια» του Καλογρίτσα, τα φράγκα που «μοίραζε» στις ΠΑΕ ο ΣΥΡΙΖΑ δυο μέρες πριν από τις εκλογές και που η νέα διοίκηση της ΕΡΤ τα έριξε στο ένα τέταρτο και «έτσι εξοικονομήθηκαν για τους φορολογούμενους 13,1 εκατομμύρια ευρώ έναντι του αρχικού συμβολαίου και 35,1 εκατομμύρια ευρώ έναντι των προεκλογικών υποσχέσεων της προηγούμενης κυβέρνησης».

Παρά την πίεση των συριζαίων, πολιτική θέση δεν πήραν οι υφυπουργοί του Κούλη. Δηλαδή, να τοποθετηθούν στο ζήτημα της συγκέντρωσης κάθε είδους Μέσων στα χέρια του Μαρινάκη. Κορόιδα είναι; Αυτούς στηρίζει ο Μαρινάκης τώρα, τον ΣΥΡΙΖΑ τον στήριζε παλιότερα, όταν δεν είχε καμιά σπουδαία μιντιακή δύναμη (προτού αγοράσει τον ΔΟΛ και διεκδικήσει άδεια καναλιού). Ούτε στην πρόταση να αγοράσει η ΕΡΤ τη Nova απαντούσαν οι δεξιοί. Όπως δεν απάντησαν οι συριζαίοι, όταν ο Συντονιστής του Περισσού τους θύμισε ότι επί των ημερών τους ο Σκλαβενίτης αγόρασε τον Μαρινόπουλο με κούρεμα δανείων από τις ανακεφαλαιοποιημένες (με χρήματα του ελληνικού λαού) τράπεζες, ότι οι ίδιοι ψήφισαν νόμο για να σβήσουν χρέη του Σαββίδη και χάρισαν 20 εκατομμύρια από την Περιφέρεια στον Μελισσανίδη.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Η Νέα Δημοκρατία που στις 4 Οκτώβρη (ημέρα ζώων) κλείνει ένα σαρανταπεντάρι χρόνια, τότε θα αλλάξει όνομα; Ως τότε σκοπεύει να λανσάρεται ως νέα;

Με τα γαλάζια τα παιδιά, τον Κούλη για μπροστάρη λεβέντες σαν τον Μάκη και όμορφες σαν τη Νίκη η χώρα έχει όραμα: ο διάολος να την πάρει να φάνε ό,τι απέμεινε οι ύαινες κι οι λύκοι.

Μίας και τίθεται θέμα αλλαγών (κύριε, κύριε, ο Αλέξης άρχισε!), ας πούμε και για το ΚινΑλ που ακούγεται σαν καθαριστικό ή σαν φάρμακο, ότι θα έρθει κι η σειρά του για μια ακόμη αλλαγή ονόματος (και ΑΦΜ).

Ωστόσο το ζήτημα είναι ο ΣυΡΙΖΑ και η αυτοκρατορική εμμονή αλλαγής ονόματος, ίσως και φώτων. Μετά από όσα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, λάβαμε την ακόλουθη επιστολή από τον Σύλλογο Πολιτικών Προτύπων «ο Νενέκος»: Αγαπητή Κοκκινোসκουφίτσα. Συμμεριζόμενοι την αδυναμία σας στην αριστερά, έτσι όπως κορυφαία εκφράστηκε μέσα από την -έστω και ατελή- μετενσάρκωση του Ανδρέα σε Αλέξη, θα θέλαμε να συμβάλουμε στην αγωνία σας για εξεύρεση νέου ονόματος και το πέρασμα σε ανώτατα επίπεδα. Προτείνουμε λοιπόν: Σ.Α.Π.Ι.Λ.Α. (Συνασπισμός Αριστεράς και Προόδου - Ιδεολογική Λοξοδρομημένη Αριστερά). Σ.Κ.Α.Τ.Α. (Συνασπισμός Κεντροαριστεράς - Αποσχισματισμός Τυφλός Αριβισμός). ΣυΧΑΜΑ (Συνασπισμός Χαρισματικών Μορφών Αριστεράς) και ΣυΦΙΛη (Συνασπισμός Φίλων Ιστορικής Λήθης). Από τα παραπάνω προκύπτει σαφώς η εμμονή στη διατήρηση του όρου «συνασπισμός», που -για λόγους ιστορικής σημασίας και συνέχειας- δεν πρέπει να χαθεί. Αλλωστε το συνθετικό «ασπίδα» μαρτυρά και τις καταβολές του που μόνο οι ανόητοι δεν διείδαν και μοιραία μετατράπηκαν σε κοψοχέρηδες. Μετ' ατιμής, το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου.

Δεκαεννιά λεπτά! Ούτε είκοσι. Ζωή, ω πώς σε νοιώθω! «πρώτη κατάθεση δραχμαί τριάντα»: Καρυωτάκης. Βγαλμένη από τα ιερά κόκαλα των Ελλήνων σου 'σαι μπροστάρισσα κυρά, ρωμιά ως το μεδούλι με όλα τα γνωρίσματα του έθνους: περηφάνια στυλ, κουτοπονηριά και τσαμπουκά και γκρίνια μαγκιά, μιζέρια και τουπέ, προπέτεια κι αέρα Ζωή εσύ 'σαι η ζωή, η νέα Μπουμπουλίνα.

Οποιος έχει χρόνο και διάθεση, ας παρακολουθεί τα στοιχεία της EuroStat και την πορεία της χώρας προς την... ανάκαμψη, μέσα από όλες εκείνες τις αρνητικές ευρωπαϊκές πρωτίες στις οποίες διαρκώς προστίθενται νέες.

Διαχρονικά τα λόγια του Τζιμάκου για τα Εξάρχεια πριν από τρειςμισί δεκαετίες: «Από την επόμενη άνοιξη η πλατεία Εξαρχείων θα γίνει ζωολογικός κήπος, θα υπάρχουν οι κλούβες με τους μπάτσους κι άλλα ζώα που θα φέρουν απ' έξω. Θα υπάρχουν τελευταίοι μοϊκανοί και πρόσφατοι με περιέργες κομωμένες. Στο δεξιό άκρο της πλατείας είναι στα σχέδια μια τεχνητή λιμνούλα όπου διάφορα φρικιά μαστουρωμένα, μεταμφιεσμένα σε παπίτσες θα πλατσουρίζουνε και παιδάκια θα τους πετάνε σκονάκια, μαλλί της γριάς, ένα θέαμα να πάει όλη η οικογένεια. Το κάνει αυτό η κυβέρνηση του ΠαΣοΚ γιατί θέλει να καταρρίψει το -αστήριχο άλλωστε- σύνθημα των αναρχικών: θα βάλει δηλαδή δίπλα από την κλούβα με τους μπάτσους μία κλούβα με γουρούνια και μία με δολοφόνους, για να δει επιτέλους ο κόσμος ότι είναι άλλο ο μπάτσος, είναι άλλο το γουρούνι κι είναι άλλο ο δολοφόνος. Επιτέλους, δεν έχουν καμία σχέση, να είμαστε δίκαιοι».

Παρ' όλες τις περγαμνές, τους τίτλους, τα πτυχία κάποιιοι θ' αξίζαν' μοναχά ως πτυελοδοχεία.

Πριν από τριάντα χρόνια που βγήκε ψιλογελούσαμε, αλλά ας ξαναδούμε την ταινία «Ζουν ανάμεσά μας»...

Θεός ο καπιταλισμός. Μέσα από 'να γραφείο μπορεί να κάνει όλη τη Γη ένα νεκροταφείο! «Ουδέν ακούουν οι λαοί εις την οδόν κει έξω» έλεγε ο αλεξανδρινός. Τι θες και τι γυρεύεις...

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ψυχή τε και σώματι στις αγάπες του

Είναι γνωστό ότι κάθε καπιταλιστής που «επενδύει» σε μια ποδοσφαιρική ομάδα κάνει τα απαραίτητα προκειμένου να ελέγχει τα πάντα εντός και εκτός γηπέδου και κυρίως για να ελέγχει τους οργανωμένους οπαδούς. Ο Ολυμπιακός δε θα μπορούσε να είναι εξαίρεση. Ο Μαρινάκης έχει τον πλήρη έλεγχο και έχει επιβάλει το δόγμα No Politics στις εξέδρες του «Καραϊσκάκης». Η απόφαση όμως για τη διαγραφή του Τάσου Μητρόπουλου από το Σύνδεσμο Βετεράνων Ποδοσφαιριστών προφανώς για να γίνει το χατίρι του Μαρινάκη, ξεπερνά κάθε προηγούμενο.

Πριν από την ανακοίνωση των βετεράνων στο διαδίκτυο, υπήρχαν απειλητικά μηνύματα από ερυθρόλευκους οπαδούς προς τον «Ράμπο», εξαιτίας της συμμετοχής του στην κυριακάτικη αθλητική εκπομπή του OPEN (Σαββιδόκαναλο) για να σχολιάσει το ντέρμπι Παναθηναϊκός - Ολυμπιακός. Παραθέτουμε ολόκληρη και χωρίς σχόλια την ανακοίνωση της διαγραφής: «Δυστυχώς για όλους μας, αναγκάζομαστε να αποβάλλουμε από τις τιμημένες τάξεις των βετεράνων του Θρύλου του ελληνικού ποδοσφαίρου τον κ. Μητρόπουλο ο οποίος με τη συμπεριφορά του και τις επιλογές του αποφάσισε να θέσει εαυτόν εκτός της ερυθρόλευκης οικογένειας. Συγχωρέσαμε στο παρελθόν τις ποδοσφαιρικές επιλογές. Όμως δεν μπορούμε να συγχωρέσουμε τις ανθρώπινες επιλογές του αφού η αχαριστία του και η απόφασή του να υπηρετεί τους εχθρούς του Ολυμπιακού διαμορφώνουν τη σχέση του με την Ιστορία. Κανένας πιο βέβαιος εχθρός από τον αχάριστο που ευεργετήθηκε...».

Προσωπικό όρκο πίστης στον Μαρινάκη (ο λαός το λέει «γλύψιμο πατόκορφα») έδωσε ο Νίκος Αναστόπουλος με την απίστευτη δήλωση: «Είμαι τσάτσος του Μαρινάκη! Τιμή μου και καμάρι μου!». Ψάχνει μεροκάματο ο Νικόλας, αλλά με τα σημερινά δεδομένα δεν μπορεί να ελπίζει ούτε για φροντιστής στο Ρέντη.

Δεδομένη πρέπει να θεωρείται η «βεντέτα» ανάμεσα στους οπαδούς της ΑΕΚ και τους μπάτσους. Μετά τη λήξη του ντέρμπι ΑΕΚ - ΠΑΟΚ, μια ομάδα κιτρινόμαυρων οπαδών είχε συγκεντρωθεί κοντά στη γέφυρα Βρυούλων στη Νέα Φιλαδέλφεια. Σύμφωνα με όσα διέρρευσε η μπατσαρία, 4-5 οπαδοί κινούνταν πάνω στη γέφυρα και έγιναν αντιληπτοί από μπάτσους της ΔΙΑΣ που τους σταμάτησαν για έλεγχο. Τότε τους την έπεσαν οι υπόλοιποι οπαδοί (περίπου 40 άτομα) και τους έκαναν ασήκωτους, ενώ έσπασαν και το περιπολικό που πήγε για βοήθεια. Μετά από ώρα, οι μπάτσοι αποφάσισαν

να κάνουν επίδειξη δύναμης και αρκετές μηχανές με Διάδες έκαναν περατζάδα στη Δεκελείας, βρίζοντας και προκαλώντας. Οι οπαδοί της ΑΕΚ από τα παρακείμενα μαγαζιά «σήκωσαν το γάντι» και τους την «έπεσαν», με αποτέλεσμα να τραυματιστεί με αιχμηρό αντικείμενο (μαχαίρι είπαν) ένας μπάτσος και άλλοι δύο από την κλωτσοπατινάδα.

Για να πάρουν το αίμα τους πίσω από την «ήττα» της Κυριακής, το βράδυ της Δευτέρας μπάτσοι με εκπαιδευμένα σκυλιά (προφανώς για να βρουν ναρκωτικά) έκαναν έφοδο στο σύνδεσμο οπαδών στη Νέα Φιλαδέλφεια. Αν και δεν εκδόθηκε επίσημη ανακοίνωση, σύμφωνα με δημοσιεύματα δεν υπάρχουν ευρήματα και συλλήψεις (οι οπαδοί έχουν εμπειρία σε τέτοιες καταστάσεις και το πιο πιθανό είναι να είχαν απομακρύνει αντικείμενα που θα μπορούσαν να τους ενοχοποιήσουν). Είναι σίγουρο ότι σε κάποιον από τους επόμενους αγώνες της ΑΕΚ οι μπάτσοι θα προσπαθήσουν να πάρουν τη ρεβάνς, καθώς σε αυτές τις περιπτώσεις αντιδρούν καθαρά χουλιγκάνικα. Ας ελπίσουμε ότι δε θα την πληρώσουν αθώοι που θα τύχει να βρεθούν τυχαία στο χώρο της «εκδίκησης».

Επειδή δεν έχουμε μνήμη χρυσόψαρου, ούτε είμαστε οπαδοί του «ο γέγονε γέγονε», θυμίζουμε ότι τα δύο «αντίπαλα» στρατόπεδα είχαν βρεθεί σε αγαστή συνεργασία περισσότερες από μία φορές, όταν

βρίσκονταν σε εξέλιξη οι φασιστικού τύπου επιθέσεις ενάντια σε κατοίκους της περιοχής που ήταν αντίθετοι στην κατασκευή του φαραωνικού γηπέδου του Γατούλη και ιδιαίτερα ενάντια στην κατάληψη «Στρούγκα».

Το ντέρμπι ΑΕΚ - ΠΑΟΚ στο ΟΑΚΑ ήταν από τα καλύτερα των τελευταίων χρόνων, καθώς εκτός από τις πολλές επικεντρώθηκε στο «ντου» του Μελισσανίδη στα αποδυτήρια των διαιτητών κατά τη διάρκεια της ανάπαυλας (ο διαιτητής έγραψε το γεγονός στο φύλλο αγώνα) και στην ανταλλαγή ανακινήσεων από τις διοικήσεις των δυο ομάδων. Ανάμεσα σε συνεργάτες του Σαββίδη και του Μελισσανίδη είχαν ξεκινήσει διερευνητικές επαφές για να βρεθεί φόρμουλα συνεργασίας με σκοπό να αντιμετωπίσουν από κοινού (τρίτο μέλος της παρέας ο Κυριακός) την προσπάθεια του Μαρινάκη να αγοράσει τη ΝΟΒΑ. Αυτή τη στιγμή το κλίμα ανάμεσα στους δυο καπιταλιστές δεν είναι καλό και οι δυο πλευρές δε δείχνουν διάθεση για αποκλιμάκωση.

Είναι σίγουρο ότι σύντομα θα καταφέρει ο Κυριακός να πέσουν οι τόννοι και να επικεντρωθούν όλοι στα επιχειρηματικά τους σχέδια. Σαββίδη και Μελισσανίδη θα χρησιμοποιήσουν για κάποιο χρονικό διάστημα τη

διαμάχη για να ενισχύσουν το ηγετικό τους προφίλ στις τάξεις των οργανωμένων οπαδών των ομάδων τους, όμως μετά «θα πρυτανεύσει η λογική».

Στις 27 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε στο Β' Τριμελές Εφετείο Κακομημάτων η δίκη των «28» για τους στημένους αγώνες στο ποδόσφαιρο. Ανάμεσα στους κατηγορούμενους είναι και ο Βαγγέλης Μαρινάκης. Η προσπάθεια που έκανε το προηγούμενο διάστημα για να απαλλαγεί από τις κατηγορίες (ένα κακούργημα και ένα πλημμέλημα) και να μην παρευσιαστεί στο δικαστήριο δε στέφθηκε από επιτυχία. Οι κατηγορίες που αντιμετωπίζουν οι «28» είναι πολύ δύσκολο να αποδειχτούν στο δικαστήριο και η συντριπτική πλειοψηφία των δικηγόρων θεωρεί ότι η τελική κρίση των δικαστών θα είναι αθώωση (είτε «καθαρή» είτε -το πιθανότερο- λόγω αμφιβολιών). Ακόμη όμως και αν αθωωθεί, ο Μαρινάκης θα έχει υποστεί ένα σοβαρό επικοινωνιακό πλήγμα, ενώ οι αντίπαλοί του στα ποδοσφαιρικά «μαρμαρένια αλώνια» θα έχουν ένα επιπλέον όπλο στο μεταξύ τους πόλεμο, το οποίο θα προσπαθήσουν να εκμεταλλευτούν για να μειώσουν την επιρροή του στα ποδοσφαιρικά δρώμενα.

Όσον αφορά την ποδοσφαιρική διάσταση, δεν αναμένεται να έχει προβλήματα με την ιδιοκτησία της Νότινχαμ Φόρεστ (εκτός αν καταδικαστεί), ενώ η εμπλοκή του και οι παρεμβάσεις του στην πολιτική ζωή το πιο πιθανό είναι να μειωθούν όσον αφορά το δημόσιο μέρος τους, όμως παρασκηνακά θα συνεχίσει να επηρεάζει πρόσωπα και πράγματα και να αβαντάρει την κυβέρνηση. Στα αξιοσημείωτα της δίκης είναι ότι κανένας από τους κατηγορούμενους δεν έθεσε θέμα αναβολής, όμως η διαδικασία διακόπηκε για τις 9 Οκτώβρη, γιατί η αίθουσα ήταν πολύ μικρή για να εξυπηρετήσει τους 35 δικηγόρους.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ανώμαλη προσγείωση για τους ερυθρόλευκους στο Champions League, αφού έχασαν με 3-1 από τον Ερυθρό Αστέρα στο Βελιγράδι. Οι ερυθρόλευκοί είχαν πολλές προσδοκίες από τον αγώνα και θεωρούσαν ότι θα έφευγαν από την έδρα του φιλικού σωματείου (οι οπαδοί των δυο ομάδων είναι «αδελφοποιημένοι») χωρίς απώλειες, ενώ μια σημαντική μερίδα ερυθρόλευκων οπαδών θεωρούσε σίγουρη τη νίκη. Τα πράγματα γίνονται πιο δύσκολα στη συνέχεια, αφού ο Ολυμπιακός θα πρέπει την επόμενη αγωνιστική να αντιμετωπίσει τη Μπάγερν που έκανε επίδειξη δύναμης στο Λονδίνο και σκόρπισε την Τότεναμ με 7-2.

Πριν από τις εκλογές «έσπασε τη σιωπή του» και μίλησε σε ανοιχτή συγκέντρωση, στέλνοντας το μήνυμά ότι η ΝΔ βαδίζει προς τη νίκη. Η βοήθεια που έδωσε δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ουσιαστική, αφού ήταν σίγουρο ότι η ΝΔ θα κέρδιζε ακόμα και αν ο Καραμανλής συνέχιζε να σιωπά. Όμως η βοήθεια που δίνει στον Κούλη με τη φωτογραφία είναι σημαντική, γιατί στέλνει σε όλες και όλους το μήνυμά ότι η διακυβέρνηση της χώρας βρίσκεται σε σωστά χέρια και ο ίδιος έχει τη δυνατότητα να αφιερώσει χρόνο στις αγαπημένες του ασχολίες.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Στο Μωριά Μανωλάδες
και στη Μόρια φωτιές

Δε διαταράχθη η κανονικότης την 02/10/2019

Η «Μακεδονία είναι ελληνική»
αλλά οι βάσεις αμερικάνικες

Και τώρα «κλιμάκωση»

Πρτ! πρτ! οι μπάτσοι στη Μόρια...

► 27 Σεπτέμβρη του 1941 η συγκρότηση του ΕΑΜ.

► Από ειδησεογραφικό σάιτ: «Με ελάχιστη συμμετοχή οι απεργιακές συγκεντρώσεις στο κέντρο της Αθήνας – Έσωσε τα προσχήματα το ΠΑΜΕ».

► «Μειώνεται ο αριθμός των νοικοκυριών που "τρώνε από τα έτοιμα"» - λεφτά δεν... υπάρχουν.

► Τη μία μέρα «δίνεται κοινωνικό μέρισμα», την άλλη... εξαφανίζεται.

► Η απεργία «ταλαιπωρεί». Ενώ την «Πέμπτη κλείνουν δρόμοι λόγω του εορτασμού του αγίου Διονυσίου» - ταλαιπωρία; Μπαααα...

► «Σοβάδες έπεσαν από το ταβάνι σε αίθουσα σχολείου στη Λάρισα» - να κληθεί η αστυνομία και να γίνει δέηση...

► Αποποίηση ευθυνών: «Λ. Μενδώνη: πιθανός κίνδυνος για την Ακρόπολη από την κλιματική αλλαγή».

► «Εξαφανίστηκε» η λέξη «κλιμάκωση» από το www.902.gr (02/10/2019).

► Το ευκατούν: «Μαζική παρουσία στο δρόμο!» - αυτό (και μόνο) εκφράζει η www.avgi.gr, 01/10/2019.

► Δεν πα να 'σαι και «ντόκτορ» (βλέπε Δρ Χρ. Θεοχάρη, www.avgi.gr, «Κλιματική αλλαγή: Η κλεψύδρα αδειάζει...», 01/10/2019). Όταν πολιτικά σε εκφράζει το ότι «...32 αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων με κοινή διακήρυξη τους, ενόψει της συνόδου κορυφής, ένωσαν τις φωνές τους, ζητώντας περισσότερο φιλόδοξους στόχους για το κλίμα» (κοινώς οι θύτες... φροντίζουν το θύμα) απλώς προσθέτεις λίγο ακόμα μπλα-μπλα στο ήδη υπάρχον.

► Κλιματική αλλαγή, κλιμακτήριο, κλιμάκωση. Απ' όλα έχει ο μπαξές.

► Γράφει η www.avgi.gr, 30/09/2019: «Ειδική αγωγή: Αναγκαία η πρόσληψη φέτος 3.500 μόνιμων εκπαιδευτικών». Το «φέτος» περιλαμβάνει και το διάστημα ΠΡΙΝ τις εκλογές της 7ης Ιουλίου, κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ...

► Στον ορισμό μελών στα Νομικά Πρόσωπα και επιχειρήσεις

του δήμου Αθηναίων οι παρατάξεις των Μπακογιάννη (ΝΔ), Ηλιόπουλου (ΣΥΡΙΖΑ), Γερουλάνου, Σοφιανού (Περισσός) βρήκαν «κοινή γλώσσα».

► Ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα δικαιώνεται: «...τα στοιχεία δείχνουν αύξηση εντός μιας συνεχόμενης διετίας...». Κι αυτό σημαίνει ότι τη διετία 2017-2018 υπήρχαν σημάδια ανάκαμψης, τα οποία αρχίζουν να γίνονται εμφανή σιγά-σιγά και από μερίδα της κοινωνίας» - Η ΑΥΓΗ, (www.avgi.gr, 02/10/2019). Όταν ευημερούν οι αριθμοί και δυστυχούν οι άνθρωποι. Συριζομαλαγανιές με χρήση στοιχείων ΕΛΣΤΑΤ...

► Η Κούλη κυβέρνηση σταθερά στη γραμμή «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια», ξενοδολεύει, καταστολή.

► Όταν πρόκειται για μαραθνομημαραθώνιους δεν ταλαιπωρούμαστε. Οι πορείες, όμως, ε, αυτές είναι ο κακός δαίμονας...

► Δηλαδή, τι θα 'λεγε ο Κούλης για τις απεργίες (όλες...); Ότι τις επικροτεί;

► Χρηματισμοί στην ΕΛ.ΑΣ. (elarse); Του απιστεύτου...

► Έχει προχωρήσει η εποχή των πάγων (κινηματικά).

► Δεν κάνει το «κόκκινο κρέας» κακό. Η τιμή του σκοτώνει...

► Κυβερνητική καταστολή η απάντηση Κούλη στη (δολοφονική) φωτιά της Μόριας.

► Στα πλαίσια της επιβολής «του νόμου και της τάξης».

► «Σύλληψη τεσσάρων εφοπλιστών για υπόθεση απάτης στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης» - πώς είναι δυνατόν! Οι «ευεργέτες» του έθνους;

► Αφού οι «μεγάλοι ευεργέτες» προσέφεραν στην Ελλάδα τι στο μπου... υπογράφηκαν όλα αυτά τα δάνεια από το 1824 και εντεύθεν;

► Ίσως η περιγραφή του Ζακ Σιράκ ως «πολιτικού χαμαιλέοντα» να είναι (μέχρι στιγμής) αρκετά ευθεία.

► ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ (υπερασπιζόμενοι τον Περισσό στη διάσπαση της ΚΝΕ το '89): «"Βαλτοί" οι ΚΝίτες - ΞΕΝΟΣ ΔΑΚΤΥΛΟΣ».

► Αρωγή από... εχθρούς.

► Και βάλε.

► Ε, όχι και Λ.Δ. Κίνας!

► «Εχθρός προ των πυλών!» (Πρωτοσέλιδο ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ): «Πρώτη στις αφίξεις μεταναστών».

► Ωπα, ρε, Κούλη, αντιναζίστα!

► Της γης οι κολασμένοι: «Κατάρ: Εκατοντάδες μετανάστες εργάτες πεθαίνουν από τη ζέστη κάθε χρόνο».

► Αντε πάλι «η μέση μηνιαία δαπάνη των νοικοκυριών».

► Εξαιρετική «ενότητα» στο συνέδριο των Βρετανών Συντηρητικών.

► Μόρια: έξι ώρες στην ουρά για ένα ξεροκόμματο. Αν (και) αυτό δεν είναι λόγος εξέγερσης, τι είναι;

► Η Δικαιοσύνη (Πρωτοδικείο Πειραιά) εξακολουθεί να είναι ταξική.

► Η ρητορική του μίσους υλοποιείται άμεσα από τις δυνάμεις καταστολής.

► 'Η -κατά Περισσό- τους «εργαζομένους των Σωμάτων Ασφαλείας».

► «Σήμα πορείας» της Κεραμέως: «Είμαστε υπέρμαχοι της ιδιωτικής εκπαίδευσης - Δεν είναι ανταγωνιστική της δημόσιας».

► Ιδιον των αναθεωρητών της Ιστορίας είναι το ότι είναι ανιστόρητοι.

► «190 χρόνια Scotland Yard». Να χαρούμε;

► Η ψείρα Μπάμπι - επιστήμων.

► Η σεξουαλική ικανοποίηση του μισού πληθυσμού της Αθήνας έχει και το τίμημά της.

► «The Hong Kong economy has ground to a halt» - αν πιστέψουμε τον αρθρογράφο του σάιτ www.asiatimes.com, George Koo, 02/10/2019.

► «Έσπασε τον κλοιό των ΜΑΤ το ΠΑΜΕ» (σύμφωνα με σάιτ φιλοπερισσικό). Ναι, αλλά δεν έσπασε καμιά... τζαμαρία.

► Εν ψυχρώ πυροβολήθηκε από μπάτσο ο νεαρός διαδηλωτής

Τσανγκ-Τσι-Κιν στο Χονγκ Κονγκ.

► Ενώ τα κινέζικα ΜΜΕ ζιτάνε «μηδενική ανοχή».

► Αυτό ακριβώς.

► «Τις παραμονές της ύφεσης στο τέλος του 2007, το 12,8% των ανδρών σε πιο παραγωγική ηλικία δεν είχε θέσεις εργασίας. Τώρα το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 13,7%. Το ονομαστικό ποσοστό ανεργίας (headline unemployment rate) γι' αυτήν την ομάδα έχει μειωθεί -από το 4% στο 3,1%- αλλά μόνο επειδή πολλοί από αυτούς τους άνδρες απλά εγκατέλειψαν την αναζήτηση εργασίας. Όταν σταματούν ενεργά να αναζητούν θέσεις εργασίας, δε θεωρούνται πλέον ως "άνεργοι". Αντ' αυτού, η κυβέρνηση τους χαρακτήρισε ως "εκτός εργατικού δυναμικού", μια ονομασία που μειώνει το ποσοστό της ανεργίας...». Jason Furman, ελληνική έκδοση του περιοδικού Foreign Affairs, 23/09/2019. «Ο αμερικανός εργαζόμενος ακόμα δεν εργάζεται».

► ΗΠΑ: η χώρα των «ευκαιριών» - όχι για τους άνεργους.

► Στον 11ο χρόνο «ανάκαμψης».

► Των καπιταλιστών.

► «Ο φασισμός δρα για το συμφέρον των ιμπεριαλιστών των άκρων, αλλά μπροστά στις μάζες παρουσιάζεται με το ένδυμα του υπερασπιστή ενός ταπεινωμένου έθνους και επικαλείται τα προσβλημένα εθνικά αισθήματα, όπως για παράδειγμα ο γερμανικός φασισμός, που παράσχε τα μικροαστικά στρώματα με το σύνθημα "Εναντία στις Βερσαλλίες". Ο φασισμός επιδιώκει την πιο αχαλίνωτη εκμετάλλευση των μαζών, τις πλησιάζει όμως με μια ραφιναρισμένη αντικαπιταλιστική δημαγωγία... και ρίχνει συνθήματα, που στη δοσμένη στιγμή είναι τα πιο δελεαστικά για τις πολιτικά ανώριμες μάζες: Για παράδειγμα, στη Γερμανία το σύνθημα: "Το κοινό συμφέρον πάνω απ' το ατομικό". Στην Ιταλία: "Το κράτος μας δεν είναι καπιταλιστικό, είναι κράτος με σύστημα αυτοδιαχείρισης" (Γκεόργκι Ντιμιτρόφ, «Ο φασισμός»).

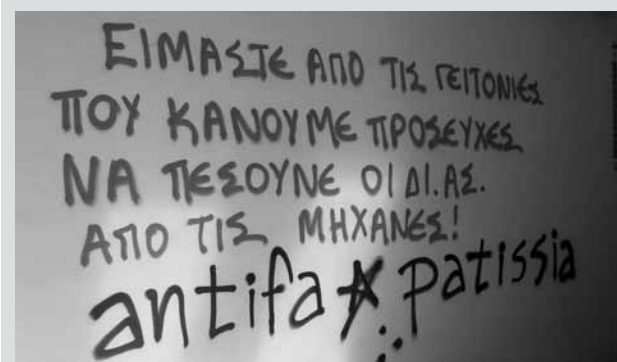
Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ετοι παίζεται το αστικό πολιτικό παιχνίδι. Τα «Παραπολιτικά» του Κουρτάκη, που επιμένει ότι είναι δική του φυλλάδα και όχι του Μαρινάκη, δημοσιεύουν φωτογραφίες που δείχνουν τον Παπαγγελόπουλο, την Παπαδάκου και τον εκδότη της «Δημοκρατίας» Φιλίππας να δειπνούν σε κάποια ταβέρνα. Ο Φιλίππας τους απάντησε ότι οι συναντήσεις συνωμοτών δε γίνονται σε δημόσιους χώρους και με δεκάδες παριστάμενους, θυμίζοντας επιπρόσθετα ότι την περίοδο που βγήκαν οι φωτογραφίες η Παπαδάκου, «κορυφαία δικαστική ρεπόρτερ» (sic!) εργαζόταν στον όμιλο των «Παραπολιτικών». Προανήγγειλε, μάλιστα, και προσφυγή στη Δικαιοσύνη ενάντια στο δημοσίευμα. Ομορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος...

◆ Αντιγράφουμε από το μπλογκ <http://proletconnect.blogspot.com/2019/10/blog-post.html>, από το οποίο δανειστήκαμε την είδηση και τη φωτογραφία: «Όσο δύσκολες και αν είναι οι εποχές, οι άνθρωποι που προτάσσουν την αλληλεγγύη τους προς τους αγωνιζόμενους λαούς θα βρίσκουν πάντα τρόπους να δείξουν τον άλλον δρόμο. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι και ο Στέφανος Π., ο οποίος συμμετείχε στον υπερμαραθώνιο "Σπάρταθλον" διανύοντας 246 χιλιόμετρα (Αθήνα - Σπάρτη). Ο Στέφανος πάλεψε με τον εαυτό του και την φύση, αγωνίστηκε σκληρά και κατάφερε να φτάσει στον τερματισμό. Η διαφορά του όμως από τους υπόλοιπους είναι ότι επέλεξε μαζί του να έχει μια σημαία που έχει καταγραφεί στις συνειδήσεις των προοδευτικών ανθρώπων ως η σημαία ενός αγωνιζόμενου λαού. Στον τερματισμό λοιπόν σήκωσε την Παλαιστινιακή σημαία τιμώντας τον αγωνιστή λαό της Παλαιστίνης, στέλνοντας με αυτή του την κίνηση το μήνυμα της αλληλεγγύης. Η κίνηση του Στέφανου αποδεικνύει ότι οι λαοί έχουν περισσότερα να τους ενώνουν παρά να τους χωρίζουν και θα μας θυμίζει πάντα ότι η διεθνιστική αλληλεγγύη και η στήριξη του δίκαιου αγώνα ενός λαού είναι καθήκον μας».

◆ Στους στίχους ενός χιπ-χοπ τραγουδιού (όπως πληροφορήσαμε, το σύνθημα είναι στίχος από τραγούδι του Λεξ) ακόμα και η υπερβολή και η ηθικολογία είναι ανεκτές (καλλιτεχνική αδεία, όπως λέμε). Όταν όμως η ηθικολογία γίνεται πολιτικό σύνθημα με υπογραφή, το πράγμα ξεφεύγει από το καλλιτεχνικό επίπεδο. Όσο να 'ναι, δεν υπάρχουν πολλοί που προσεύχονται να πέσουν οι ΔΙΑΣ. Γιατί αν το πάρουμε τοις μετρητοίς, τότε αρκεί ν' αρχίσουμε νηστεία και προσευχή για να έρθει η κοινωνική επανάσταση.

Πιο βαθιά η ενεργειακή εξάρτηση

Τον (κάθε άλλο παρά μακρινό) Ιούνιο του 2005, το ΤΕΕ οργάνωσε διημερίδα με θέμα «Λιγνίτης και φυσικό αέριο στην ηλεκτροπαραγωγή της χώρας». Μολονότι η εισήγηση αποδεχόταν την πολιτική της ΕΕ για την «απελευθέρωση» της παραγωγής ηλεκτρενέργειας και τη χρήση φυσικού αερίου, τόνιζε ότι «η Εθνική Ενεργειακή Πολιτική επιβάλλει την κατά προτεραιότητα συνέχιση στην αξιοποίηση των εγχώριων ορυκτών ενεργειακών πόρων». Του λιγνίτη δηλαδή.

Μερικά χρόνια πίσω, στις 20 Γενάρη του 1999, η διοίκηση της ΔΕΗ σε ανακοίνωσή της καμάρωνε για την επίτευξη ρεκόρ στην εξόρυξη λιγνίτη, μετά από 46 χρόνια λειτουργίας των ορυχείων στις περιοχές Αλιβερίου, Πτολεμαΐδας-Αμυνταίου και Μεγαλόπολης. Σημείωνε ότι η η Ελλάδα κατέχει τη δεύτερη θέση στην ΕΕ και την τρίτη σε όλη την Ευρώπη, με παραγωγή περίπου 60 εκατομμύρια τόνους το χρόνο και ενημέρωνε ότι τα αποθέματα λιγνίτη στην Ελλάδα - που αποτελεί τον πιο σημαντικό εθνικό πόρο που εξασφαλίζει στη χώρα μας ενεργειακή αυτονομία και εξοικονόμηση πολύτιμου συναλλάγματος - επαρκούν για ακόμα 50 χρόνια (η ανακοίνωση αναφερόταν στα υπό εκμετάλλευση αποθέματα που δεν ξεπερνούσαν το 25%

του συνόλου των υπαρχόντων αποθεμάτων). Κατέληγε, δε, πως στο πλαίσιο της αναπτυξιακής πολιτικής της ΔΕΗ εντάσσεται η αξιοποίηση και άλλων λιγνιτικών κοιτασμάτων παράλληλα με την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Το 2008 η Κομισιόν έστειλε τελεσίγραφο στην ελληνική κυβέρνηση, απαιτώντας να «απελευθερώσει» την εξόρυξη λιγνίτη, δίνοντας πρόσβαση στα κοιτάσματα και σε ιδιώτες.

Το 2010 ξέσπασε σάλος, όταν κυκλοφόρησε η είδηση ότι η «οικολόγα» υπουργός του Γιωργάκη, Τίνα Μπιρμπίλη, ετοιμαζόταν να δώσει την εκμετάλλευση των λιγνιτικών κοιτασμάτων της Ελασσώνας σε ιδιώτες.

Το 2016, η κυβέρνηση των ΣΥ-ΡΙΖΑΝΕΛ συμφώνησε με την τρόικα, αντί της πώλησης της «μικρής ΔΕΗ», που είχε αποφασιστεί επί Σαμαρά, να πουλήσει σε ιδιώτες τέσσερις λιγνιτικές μονάδες (δύο στη Φλώρινα και δύο στη Μεγαλόπολη).

Και «ξαφνικά», εδώ και δυο μήνες ζούμε στον αστερισμό της απολιγνιτοποίησης. Ο Χατζηδάκης έκανε την ιδεολογική προετοιμασία με καθημερινά ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά σόου, στα οποία διακήρυσε με το γνωστό ύφος του ιεροκήρυκα: «Μας συμφέρει να κλείσου-

με τις λιγνιτικές μονάδες και να πληρώνουμε τους εργαζόμενους για να κάθονται, παρά να τις λειτουργούμε». Ακολούθησε ο Μητσοτάκης από το βήμα της διάσκεψης για το κλίμα που οργάνωσε ο ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη, στο περιθώριο της πρόσφατης γενικής συνέλευσής του: πλήρης απολιγνιτοποίηση μέχρι το 2028! Στο υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Δευτέρας, εγκρίθηκε Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, με την οποία «συστήνεται η Διυπουργική Επιτροπή που θα εκπονήσει το νέο Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ) που θα πρέπει να ολοκληρωθεί το αμέσως επόμενο διάστημα, ώστε να υποβληθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέχρι το τέλος του έτους. Το νέο ΕΣΕΚ θα ενσωματώνει –μεταξύ άλλων- και τις δεσμεύσεις που ανέλαβε ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης κατά την πρόσφατη Σύνοδο του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή». Σύμφωνα με τον υφυπουργό Θωμά (ο οποίος από το άδυτο της Γενικής Διεύθυνσης Ενέργειας της Κομισιόν μετακόμισε στο Μαξίμου με συγκεκριμένη αποστολή), «η δίκαιη απολιγνιτοποίηση της χώρας υπό το πρίσμα των νέων δεδομένων που δημιουργεί η αύξηση των δικαιωμάτων εκπομπών ρύπων CO2, η αξιοποίηση του εγχώριου δυναμικού των

Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, η ουσιαστική βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και η επίτευξη εξοικονόμησης ενέργειας θα αποτελέσουν τους κύριους ενεργειακούς πυλώνες του ΕΣΕΚ».

Τι έγινε και εκεί που στου λιγνίτη την ποδιά σφάζονταν παλικάρια, ξαφνικά φτάνουμε στο στόχο της εγκατάλειψης της λιγνιτικής παραγωγής μέσα σε ελάχιστα χρόνια; Με τι θα αντικατασταθεί αυτό το τεράστιο παραγωγικό δυναμικό, που στηρίζεται σε μια φτηνή ενεργειακή πρώτη ύλη, με τεράστια αποθέματα στη χώρα μας;

Τα περί περιβαλλοντικής ευαισθησίας είναι προκλητική πρόφαση. Αυτοί ετοιμάζονται να ανασκάψουν το Ιόνιο, την Ηπειρο, την Αιτωλοακαρνανία, προκαλώντας μια τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή, για αβέβαια αποτελέσματα. Αυτοί προκαλούν τεράστια δασική και περιβαλλοντική καταστροφή για να φτιάξουν πάρκα με ανεμογεννήτριες σε όλα τα βουνά της χώρας, καταστρέφοντας ακόμα και περιοχές μεγάλου φυσικού κάλλους. Και να τελειώνει το παραμυθάκι με τις ΑΠΕ. Αυτές είναι μόνο για να κονομάνε διάφοροι επιτήδειοι, απομυζώντας κρατικές επιδοτήσεις, καθώς και τα μονοπώλια που πωλούν τον εξοπλισμό. Στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας δεν μπορούν να προσφέρουν παρά ένα ασήμαντο ποσοστό. Ασε που εξαρτώνται από συγκυριακούς παράγοντες (ηλιοφάνεια, άνεμοι) και δεν μπορούν να προσφέρουν τίποτα στην απαραίτητη ευστάθεια του συστήματος.

Ο λιγνίτης, ο εθνικός αυτός πλούτος, θα αντικατασταθεί από φυσικό αέριο και πετρέλαιο (και από εισαγωγές ηλεκτρενέργειας από τρίτες χώρες). Η απολιγνιτοποίηση είναι ένα ακόμα έγκλημα κατά της ανεξαρτησίας της χώρας μας, υπαγορευμένο στην παρασιτική και κομπραδόρικη ελληνική αστική τάξη από το μονοπωλιακό κεφάλαιο και τα ιμπεριαλιστικά κράτη που στηρίζουν τα συμφέροντά του. Η επιστημονική κοινότητα (και όχι τα λαμόγια του «περιβαλλοντισμού») έχει αποφανθεί ότι η εκμετάλλευση του λιγνίτη μπορεί να αντιστοιχηθεί με την προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας. Οι παλιές μονάδες μπορούν να αντικατασταθούν με νέες, αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και η εξόρυξη μπορεί να γίνει με όρους αποκατάστασης του περιβάλλοντος χώρου.

βαθύ κόκκινο

Βαποράκια

Κάθε χρόνο στο συνέδριο των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών συμμετέχουν μέλη της κυβέρνησης. Και λένε καλά λόγια για το ρόλο της ιδιωτικής ασφάλισης. Οι τοποθετήσεις τους, όμως, ήταν πάντοτε προσεκτικές. Το περισσότερο που μπορούσαν να φτάσουν ήταν να αναγνωρίσουν στην ιδιωτική ασφάλιση σημαντικό συμπληρωματικό ρόλο. Την περιόριζαν, δηλαδή, πέραν της κοινωνικής ασφάλισης (υποχρέωσης του κράτους), ως ένα προνόμιο εκείνων που μπορούσαν να πληρώσουν για ένα ατομικό συμβόλαιο ή να συμμετάσχουν σ' ένα ομαδικό συμβόλαιο.

Ακόμα και σε επίπεδο θέσμισης, στην ιδιωτική ασφάλιση αναγνωριζόταν ρόλος στα λεγόμενα «επαγγελματικά ταμεία», τα οποία θεσπίστηκαν -αν θυμόμαστε καλά- το μακρινό 2001, επί υπουργίας Ρέππα, χωρίς όμως και να «περπατήσουν» στην πράξη. Οσο αντέχει η κοινωνική ασφάλιση, σμικρύνονται τα περιθώρια της ιδιωτικής ασφάλισης. Ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης, που το εισόδημα της μεγάλης μάζας των εργαζόμενων συμπίεζεται σε επίπεδα φτώχειας (ή και κάτω απ' αυτά). Σ' αυτές τις συνθήκες, έπαψαν και οι υπουργοί να πιέζονται να «στολίσουν» με ρόδινα χρώματα την ιδιωτική ασφάλιση. Κάτι τέτοιο θα ακουγόταν ως πρόκληση προς τους πένητες εργαζόμενους.

Φέτος όλα άλλαξαν. Ο Μηταράκης, ως υφυπουργός αρμόδιος για την κοινωνική ασφάλιση, πήγε στο συνέδριο των ασφαλιστικών εταιριών και φρόντισε να στείλει το μήνυμα (βιντεοσκοπημένη συνέντευξη στο nextdeal.gr): «Θεωρώ ότι μπορούμε να δουλέψουμε μαζί με την ασφαλιστική αγορά, να δουλέψουμε μαζί με τους θεσμικούς επενδυτές για να στηρίξουμε το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα».

Από άποψη αρχών, είναι η πρώτη φορά -απ' όσο μπορούμε να θυμηθούμε- που αρμόδιος υπουργός αναγνωρίζει στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες ρόλο στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα. Το σύστημα αυτό, μολονότι καταληστεύθηκε από κυβερνήσεις και καπιταλιστές επί δεκαετίες, υπήρξε πάντοτε τμήμα του ευρύτερου δημόσιου τομέα και δεν αποσκοπούσε σε απόκομιση κέρδους. Εκανε αποθεματοποίηση και συνέλεγε τις τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές, προκειμένου να καταβάλλει τις συντάξεις και τις υπόλοιπες ασφαλιστικές παροχές. Καμιά ιδιωτική ασφαλιστική εταιρία δεν μπορούσε να έχει ρόλο σ' αυτό, καθότι αυτές οι εταιρίες έχουν ως σκοπό το κέρδος. Η καταλήστευση του συστήματος γινόταν με πλάγιους τρόπους, ενώ τυπικά αυτό λειτουργούσε μη κερδοσκοπικά.

Περιμένουμε να δούμε το περιεχόμενο του νομοσχεδίου που θα καταθέσει η κυβέρνηση για το «νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης», που σίγουρα δε θα είναι όπως το περιγράφει ο Μηταράκης. Στην πραγματικότητα, σκοπεύουν να καταργήσουν την επικουρική ασφάλιση. Για τους μεν παλιούς συνταξιούχους και εργαζόμενους να ενσωματώσουν τα ψίχουλα επικουρικής σύνταξης που δίνονται σήμερα στην κύρια σύνταξη (γιατί δε θα υπάρχουν πλέον πόροι στο σύστημα, αφού δε θα υπάρχει επικουρική ασφάλιση για όσους θα μπαίνουν στο σύστημα από τώρα και μετά), για δε τους νεοεισερχόμενους να μετατρέψουν την επικουρική ασφάλιση σε ομαδικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο σε εταιρία της επιλογής του εργοδότη τους.

ΥΓ. Όπως μας ενημέρωσε ο Μηταράκης, με δελτίο τύπου από το προσωπικό του Γραφείο (ο Βρούτσης δεν του αφήνει πολλά περιθώρια), στην ομιλία του «τόνισε και την πρόθεση της κυβέρνησης να προβεί σε σημαντικές μειώσεις των ασφαλιστικών εισφορών, προς ενίσχυση της οικονομίας, με παράλληλη μείωση του μη μισθολογικού κόστους για τους εργοδότες και αύξηση του καθαρού εισοδήματος για τους εργαζομένους». Αυτά είναι... μηταράκεια οικονομικά. Αν μειωθούν οι ασφαλιστικές εισφορές, οι μεν καπιταλιστές θα αυξήσουν το ποσοστό της υπεραξίας που κλέβουν από τους εργάτες, οι δε εργάτες θα οδηγηθούν σε μείωση του λεγόμενου ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης, λόγω μείωσης των καταβαλλόμενων εισφορών. Αυτή είναι η μόνη αλήθεια.

Π.Γ.

Ξεφτιλίστηκαν για να κόψουν την άδεια του Δ. Κουφοντίνα!

*Είν' η ντροπή που βάφει κόκκινα
τα μάγουλά σου πορθητή;
Χάινερ Μίλερ, Φιλοκτήτης*

Δεν ξέρουμε πόσες ώρες χρειάστηκε το Συμβούλιο των Φυλακών Κασσαβέτειας στο Βόλο για να απορρίψει ένα ακόμα αίτημα του Δημήτρη Κουφοντίνα για τη χορήγηση τακτικής άδειας! Ο εισαγγελέας δε χρειάζεται χρόνο, καθώς έχει ετοιμο το βέτο και την επιχειρηματολογία; Δεν είναι δα και πρωτότυπα: «παραμένει αμετανόητος», αφού δεν κάνει «δήλωση μετάνοιας».

Ισως να χρειάστηκαν χρόνο τα υπόλοιπα δύο μέλη του Συμβουλίου, γιατί η απόφαση αυτή τη φορά ήταν ομόφωνη! Δηλαδή, ψήφισαν ενάντια στη χορήγηση άδειας και η διευθύντρια και η προϊστάμενη της κοινωνικής υπηρεσίας της φυλακής, που μέχρι τώρα τάσσονταν υπέρ της χορήγησης άδειας στον Δ. Κουφοντίνα, με συγκεκριμένη επιχειρηματολογία μάλιστα.

Τι μεσολάβησε και άλλαξαν τη θέση τους οι δύο υπηρεσιακοί παράγοντες; Από άποψη πραγματικών περιστατικών που αφορούν τον

Δ. Κουφοντίνα ως κρατούμενο στη συγκεκριμένη φυλακή, δεν άλλαξε τίποτα. Άλλαξε, όμως, η κυβέρνηση, άλλαξε και ο πολιτικός προϊστάμενος. Δεν είναι πλέον ο υπουργός Δικαιοσύνης, αλλά ο υπουργός Προ Πο, στον οποίο έχει δοθεί και η αρμοδιότητα για το κατ' ευφημισμόν σωφρονιστικό σύστημα, ώστε να συγκεντρωθούν όλες οι πτυχές της καταστολής σε μια σιδερένια γροθιά.

Θα δούμε, βέβαια, τις επόμενες μέρες την επιχειρηματολογία των δύο υπηρεσιακών παραγόντων, όμως με τέτοια κωλοτούμπα διεκδικούν σίγουρα μια θέση στην αφετηρία όπου συνωστίζονται οι «καλοί υπάλληλοι». Ισως γι' αυτό δεν είχαν τον θάρρος να καλέσουν τον Δ. Κουφοντίνα και να του ανακοινώσουν την απόφαση, αλλά τον ενημέρωσαν μέσω τρίτου, αργά το μεσημέρι, την ώρα που ο Κουφοντίνας εργαζόταν.

ΥΓ. Ενδεχομένως, η απόρριψη του νέου αιτήματος (το οποίο ο Δ. Κουφοντίνας υπέβαλε, εν γνώσει του ότι θα απορριφθεί, για να σηματοδοτήσει ότι δεν παραιτείται του δικαιώματός του) να συνδέεται με το σχέδιο για μεταγωγή του πολιτικού κρατούμενου σε κλειστή φυλακή.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση